

صلى الله عليه وسلم

صلى الله عليه وسلم

تمت

فیض رسول فیضان

marfat.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

نعت نگر

شوق و نیاز و عجز کے سانچے میں ڈھل کے آ
یہ کوچہ ء حبیب ﷺ ہے پلکوں سے چل کے آ
حفیظ تائب

پنجابی نعت پراگیا

نعت نکر

فیض رسول فیضان

فروع ادب اکادمی

لاہور - گوجرانوالہ - اسلام آباد

سبھ حق را کھویں

کتاب	:	نعت نگر
شاعر	:	فیض رسول فیضان
ٹائٹل، سبواٹ	:	اسلم کمال
فرمائش	:	صاحبزادہ سید افتخار احمد شاہ گجرات ضلعی ناظم اعلیٰ مرکزی مجلس حسان - پاکستان محمد عارف ماجد - گوجرانوالہ
انتخاب	:	جنرل سیکرٹری انجمن عندلیبان گلشن مدینہ - پاکستان سرور حسین نقشبندی لاہور
ترتیب	:	محمد طارق - جناح لائبریری گوجرانوالہ عاطف کمال رانا - پرنس شکیل اطہر
کمپوزنگ	:	سختاوت محمود - گوجرانوالہ - 253136
پروف ریڈنگ	:	احسان اللہ طاہر - گوجرانوالہ
صفحے	:	320
پبلائیڈیشن	:	سن 2000 عیسوی
ناشر	:	محمد اقبال نجفی - بانی فروغ ادب اکیڈمی 88 - ملی سینٹرائٹ ٹاؤن - گوجرانوالہ - 251603
قیمت	:	200 روپے

کتاب ملن دے پچے

☆ انور فوٹو سٹیٹ سروس: محمد افتخار انور - محمد اعجاز انور - محمد احسان انور
جناح روڈ نزد گورنمنٹ اسلامیہ کالج گوجرانوالہ - فون: 230155
☆ دفتر اختر شریف صاحب حسین قوال آف اروپ - ریڈیو ٹی وی آرٹس
آفس سیکرٹری: مختار احمد - اندرون سیالکوٹی دروازہ جی ٹی روڈ - گوجرانوالہ - فون: 211312

چڑھاوا

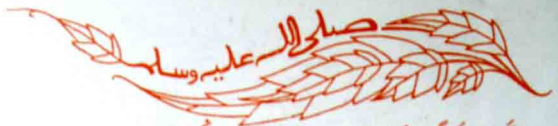
میں اپنی ایس کتاب ”نعت نگر“ میں بڑے ادب نال قبلہ والد صاحب
حضرت مولانا محمد ہدایت اللہ نقشبندی مدظلہ العالی
دے ہاں میں منسوب کر ہواں:۔۔۔ نہاں نے میںوں بڑی چھوٹی عمرے ای
نعت خواں ہاں کے میری نعت گوئی واٹھہ دتا سی۔

فیضان

تعاون و اشکریہ

”نعت نگر“ داپہلا ایڈیشن چھاپن لئی لیہنٹاں بزرگاں، دوستاں تے عزیزاں نے بے لوث تعاون کیتاے۔

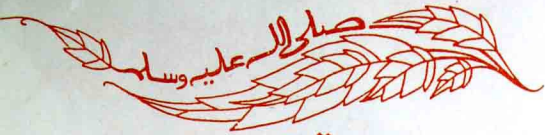
جناب خوشی محمد چشتی سیالوی * جناب صاحبزادہ پیر سید علی عباس حسینی چورہ شریف * جناب پروفیسر چوہدری جاوید اقبال سدھو، چیئرمین شعبہ اردو۔ گورنمنٹ اسلامیہ کالج گوجرانوالہ * جناب صاحبزادہ پیر سید فدا حسین شاہ حافظ آباد * جناب صاحبزادہ پیر سید رضا حسین نسیم نوشاہی۔ جناب صاحبزادہ پیر سید محرم شاہ مظفر نوشاہی۔ ڈوگہ شریف * جناب صاحبزادہ پیر سید مقبول حسین بخاری القادری گجرات * جناب الحاج محمد بشیر احمد - جناب غلام دستگیر۔ جناب عبدالقدیر۔ جناب عبدالقدوس۔ جناب عبدالرؤف۔ مسلم ہس باڈی میگزین گوجرانوالہ * جناب رانا محمد سلیم خان قادری۔ بانی فیضان نعت اکیڈمی۔ مہتمم جامعہ مسجد و مدرسہ امانت حنفیہ گوجرانوالہ * جناب الحاج محمد نواز بھٹٹی کلک ماسٹر گوجرانوالہ * جناب الحاج شیخ محمد عابد جناب شیخ محمد خالد۔ صائمہ ساڑھی ہاؤس گوجرانوالہ * جناب دیوان محمد تنویر احمد قادری۔ تاج محل بیکری منڈی بہاؤالدین * جناب الحاج محمد عبدالرزاق نقشبندی۔ روٹی مرچنٹ منڈی بہاؤالدین * جناب فشی تاقب عرفانی گوجرانوالہ * جناب محمد رضا خان شاہد قادری۔ کچاہ * جناب فیاض احمد قادری۔ گجرات * جناب الحاج نور الحسن نقشبندی۔ مرادپاٹری ورکس گجرات * جناب پروفیسر ڈاکٹر کرامت علی گوجرانوالہ * جناب محمد انور خاں۔ سچکٹ سپیشلسٹ گوجرانوالہ * جناب محمد ارشد چٹھہ ای ایس ٹی گوجرانوالہ * جناب حکیم حافظ ذوالفقار علی کلغام۔ بی یو ایم ایس۔ گوجرانوالہ * جناب محمد افضل مغل

- پرانم میا مانگن گوجرانوالہ • جناب حاجی محمد عارف انجم نوشای نائب امیر - جناب
 ڈاکٹر حاجی محمد صدیق قادری خازن - ادارہ حقیقہ الاسلام - منڈی کانسٹے • جناب
 صاحبزادہ محمد اقبال طاہر ایم اے - پرنسپل طاہر پابلیک سکول گوجرانوالہ • جناب
 سرفراز احمد اعوان - پرنسپل المدینہ ذوی عقل پبلک ہائی سکول - گوجرانوالہ • جناب واجد
 علی قادری - پرنسپل رضائیک ہائی سکول - گوجرانوالہ • جناب چوہدری محمد مشتاق احمد
 آف ڈھنی کھاریاں • جناب جمالیہ میر - واصف خیال سنگت گوجرانوالہ • جناب
 الحاج محمد رحمت سیالوی گوجرانوالہ • جناب حاجی محمد اصغر مخدومی گوجرانوالہ • جناب
 شیخ محمد اکرام چشتی گوجرانوالہ • جناب بابو محمد شفیق بھٹی - جناب محمد انیس
 بھٹی - جناب محمد جمیل بھٹی - جناب محمد مندیم بھٹی انیس مکہ شاپ گوجرانوالہ
 • جناب محمد شفیق قادری - رضا قادری بلڈرز لاہور • جناب محمد شفیق سراج
 انصاری - ایس ایس ٹی گوجرانوالہ • جناب صاحبزادہ حافظ محمد خٹا قادری - گوجرانوالہ
 • جناب میر محمد ظفر غازی - مرکزی صدر گوندل جٹ فیڈریشن پاکستان - گوجرانوالہ
 • جناب ناصر علی چاہت - صدر چاہت اوپن سکاؤٹس گروپ - گوجرانوالہ • جناب
 احتشام علی - بہترین آل راؤنڈر طالب علم آل پاکستان ایوارڈ یافتہ مقرر - گوجرانوالہ •
 جناب حافظ القاری محمد اصغر صدیقی لالہ موسیٰ

میں دلوں جانوں ایہاں سبھاں دا شکر گزار آں تے دعا کرناں پئی مولا کریم
 جل شانہ اپنے محبوب پاک ﷺ دے صدقے ایہاں ساریاں نوں دینی تے دنیوی
 کامیاں نصیب فرماوے - آمین -

فیضان

ترتیب

9	مقدمہ	-1
25	حمدیہ	-2
33	نعتیہ غزلاں	-3
193	نعتیہ گیت	-4
225	نعتیہ چومصرے	-5
233	نعتیہ ماہیے	-6
245	نعتیہ بولیاں	-7
253	نعتیہ ہائیکو	-8
265	نعتیہ قطعے	-9
273	نعتیہ رباعیاں	-10
281	نعتیہ قصیدہ	-11
289	سوجھوٹاں دیاں راواں	-12
317	جان پچھان	-13
318	شاعر دے چند نمیاں اعزاز	-14

صالحی الہ علیہ وسالما

بِسْمِ اللّٰهِ

حفیظ تائب

”نعت نگر“ نوینکا نعتیہ مجموعہ اسے تہ اہم سے وچ بنے فنی فکری رنگ ورتے گئے
نہیں میرے علم موجب حالی توڑی کے ہو نعتیہ مجموعہ وچ نہیں ورتے گئے۔ اہم نعت
پاک دی دس رنگی ونگھ اسے تے بے ایہنوں ست رنگی ونگھ آکھتے اہم دی منا پوے گا

صدی اللہ علیہ وسلم

کہ ایہدے کئی رنگاں وچ کچھ دو بے رنگ وی بھیہ مار دے نظر آوندے نیں۔ رنگاں دے اس کھلار پساں پچھے جذبے، سوچاں، نکال سدھراں تے چال ساہ لیندے محسوس کیتے جاسکدے نیں، جہڑے زندگی دے سارے روپ دکھاندے نیں۔

نعت دی دنیا وچ ”نعت نگر“ دا بھرواں تے رنگاں خوشبوواں بھریا وادھا فیض رسول فیضان نے کیتا اے۔ فیض رسول فیضان، جہدے دادا جی بہشتنی میاں بلند بخش دی دعاسی کہ اوہناں دا پتر دینی عالم بنے۔ اوہناں دی دعا قبول ہوئی تے فیضان دے ابا جی سچی دینی عالم بن گئے۔ آگوں فیضان دے ابا جی مولانا محمد ہدایت اللہ نقشبندی دی تمنا سی کہ اوہناں دا پتر فیضان نعت خوان بنے کہ اوہ نعت خوان د امر تہ جان دے سن۔ اوہناں دی تمنا وی پوری ہوئی تے فیضان سچن وچ ای نعت خوان بن گیا تے اوہ جدوں حالی بہت چھوٹا سی تے اوہدے ابا جی اوہنوں آپ نال لے کے دینی جلسیاں تے نعت دیاں مھلاں وچ جاندے رہے۔ فیضان نے نعت خوانی دے میدان وچ چھہیتی ای اپنی تھاں بنالی کہ اوہ سریلا سی تے اوہنے مئے پرمئے نعت خوان قاری محبوب سلیم مرحوم تے محمد سلیمان ہوراں کولوں نعت خوانی دی تربیت لئی نالے خان صاحب فضل حسین مرحوم کولوں کلاسیکی موسیقی وی سکھی۔ نعت خوانی وچ اوہنوں بڑی مقبولیت تے کئی کل پاکستان مقابلیاں وچ پہلی پوزیشن حاصل ہوئی۔ نعت پڑھدیاں پڑھدیاں سکولی تعلیم دے اخیر لے سال ۱۹۸۳ء وچ اوہ شعر لکھن وی لگ پیا۔ کالج دی تعلیم دے زمانے وچ تے اوس توں پچھوں اوہنے حمد، نعت، منقبت، غزل، نظم، تراویح نثر تے تنقیدی مضمون سبھ کچھ رچ کے لکھیا تے شاعری دے کئی مجموعے تیار کر لئے۔ نعت دے

صدرتے رب کریم نے لوہے سے ایسے وی فضل کیتا کہ اوس ایم اے اردو فاضل وچوں پنجاب یونیورسٹی وچ پہلی پوزیشن حاصل کیتی تے صدر پاکستان جناب محمد رفیق تارڑ ہور اں دے ہتھوں گولڈ میڈل دا انعام وصول کیتا تالے صدر صاحب دی موجودگی وچ دو دفعہ نعت پڑھن دا شرف وی حاصل کیتا۔ ایم اے کرن بعدوں اوہ چھہیتی ای اردو زبان تے ادب دا استاد مقرر ہو گیا۔ اِنج کل اپنی تعلیمی در سگاہ اسلامیہ کالج گوجرانوالہ وچ پڑھا رہیا تے اپنے استادوں دے ساویں بہند اللہ اے۔ اپنے شاعری دے بھنڈار وچوں فیضان نے ماں ہالی وچ لکھیاں ہوئیاں عوام وچ مقبول نعتاں سب توں پہلوں چھاپن دا فیصلہ کیتا پر ایس پر اگے لئی اوس لوفی معیادوں نوں سامنے رکھ کے وی بہت ساریاں نعتاں آکھ لیاں۔ اِنج لوہدا "نعت گھر" خاصاں عاموں دیاں دھڑکتاں بن کے سامنے آوند اے تے میں ایہدی آگوائی واسطے حاضر آں۔

فیضان نے اردو تے اردو راہیں سامنے لون والیاں صنمقاں، بجز اں تے لفظ وی اپنی پنجابی نعت وچ بے تکلفی نال ورتے نیں تے اِنج پنجابی نعت دے گھیر نوں ہور موکا کیتا اے۔ ایہدے نال نال اوہنے پنجابی شاعری دے اصلے توں اصلوں نہیں بھلایا۔ دوواں زباناں تے اکو جیسی قدرت دے نال دھا کوں عقیدت تے سیرت پاک دی خبر نے لوہنوں مضموناں دی تھوڑ نہیں اون دتی۔ اوہنے نعت وچ ماحول معاشرے تے امت دے حال تے وی نظر پائی اے تے عصری لوڑاں دا وی ساتھ دتا اے۔ مصطفائی انقلاب دا ذکر چھیڑ کے شاعر نے امت نوں اپنے اصل نال رشتہ مز کے جوڑن ول توجہ دوائی اے۔ وطن دی محبت دے تقاضے

وی سامنے لیاندے نیں۔ موسیقی شاعر دے لفظ لفظ وچوں پھٹ پیندی اے۔ تشبیہاں تلمیحاں، علامتاں تے استعاریاں نال نعت وچ دل کھویں رنگ بھرن دی چنگی کوشش کیتی گئی اے۔

فیضان نے وکھو وکھ صنفاں دے بہڑے تجربے کیتے نیں۔ اوہناں تے تراندی نظریانے آں تاں جے اوہدی نعتیہ شاعری دیاں خوبیاں دکھنارا ہو سکے۔

1- نعتیہ غزلاں

ساریاں حمداں تے بوہتیاں نعتاں غزل دے انداز وچ نیں تے ایہناں وچ ذاتی کیفیتاں تے وارداتاں دا اظہار کردیاں ہوياں رحمت دی طلب کیتی گئی اے میلاد پاک تے معراج شریف دا ذکر ایہناں وچ خاص اے۔ معجزیاں تے سیرت پاک دے نین نقش وی سوہنے طریقے نال الیکے گئے نیں۔

نبی دی دید توں سوا میں دل دی سرزمین تے
کدے وی ہور کوئی شوق محل نہیں اُساریا

o

کوئیں حق ولا دا ادا کراں کوئیں مصطفیٰ دی ثنا کراں
کوئیں سوچ فکر دی قید توں میں نمانے دل نوں رہا کراں

صلی اللہ علیہ وسلم

ہاں محمد لوں اٹھدیاں بہدیاں ایہ وظیفہ کراں اٹھدیاں بہدیاں
 چلدیاں پھر دیاں ہم جاری رہوے نعت پڑھدار ہواں اٹھدیاں بہدیاں
 عاجزانہ درود آپ دی ذات تے ہاں دم دم پڑھاں اٹھدیاں بہدیاں

○

رب دے محبوب دار وندہ حیاں
 ٹھنڈ پیندی اے مدینہ حیاں

○

جگ جس دی بنا کردا دم جس دا خدا بھر دا
 لود نام بڑا پیارا لود ذات بڑی سوہنی

○

سمیٹی نوں گھر نصیب ہووے
 زاری نوں اثر نصیب ہووے

○

لوں لوں دے مڈھ نعت سجائیے ہاں گل بن دی اے
 ایس طراں میاں منائیے ہاں گل بن دی اے

○

تصور جگایا ہولی ہولی
نظر نے چین پایا ہولی ہولی

مدینے دل جدوں فیضان ثریا
ہر اتھر و مسکرایا ہولی ہولی

فیضان دیاں نعتیہ غزلاں دا اپنا ای رنگ اے پر کدھرے کدھرے پیر فضل گجراتی
علیہ الرحمۃ دارنگ جھلک و کھاندا اے اک شعر وچ پیر اوراں دامصرع اوہناں داناں لکھ کے
ورتیا گیا اے۔

”اوہ ہووے غار حرا اندر یاں ہووے عرش معلاتے“
ہر تھاں تے کملی والے نے اس امت دی لُج پالی اے

○

پیر ہوراں دے شعر دا دو جا مصرع اُج اے۔

ع: اس امت دے رکھوالے نے امت دیاں چاہیاں بہتریاں

2- نعتیہ گیت

پنجابی وچ نعتیہ گیت تے کافیاں کئی شاعراں لکھیاں نیں جنہاں وچوں استاد ہمد م
پیر سید مر علی شاہ علیہ الرحمہ، مولوی روشن دین، راقب قصوری، محمد بخش فرشی، عیسیٰ
امر تسری، ابد شاہ وارثی، صادق امر تسری تے مسلم اولیسی دے گیت مشہور ہوئے۔ فیضان

صلی اللہ علیہ وسلم

نے سدھے سادے تے دل وچ اتزن والے گیت لکھے نیں۔ جہاں وچ نعت دا ہر مضمون
سمون دی کوشش کیتی گئی اے پر مدینے دا حوالہ بوہتا ورتیا گیا اے کچھ
مکھڑیاں (استحایاں) بوی ہو گئی۔

آقا توں ایس گنہگاروں داسارا مدینے دیا جن سوہنیا
تیرے باجھوں ساڈا کتے نہیں گزارا مدینے دیا جن سوہنیا

○

شہر مدینے دی کیا بات کرے بات مدینے دی
بھلویں دن ہووے یا رات کرے بات مدینے دی

○

جاندا جاندا ایسا کرم کماویں مدینے وے جان والیا
ساڈا آقا نوں سلام پچاویں مدینے وے جان والیا

○

اٹھ دلا چل خوشیاں منایے مدینے والا جن چڑھیا
ارج ستیاں نصیبیاں نوں جگایے مدینے والا جن چڑھیا

○

دم دم ورد پکایے تاں گل بن دی اے
گیت نبی دے جگایے تاں گل بن دی اے

سانوں درتے بلا آقا مدینہ تیرا وسدا رہوے
 سوہنا روضہ دکھا آقا مدینہ تیرا وسدا رہوے

3- نعتیہ چو مصرعے

نعتیہ چو مصرعے لکھن دی سعادت بے شمار پنجابی شاعراں حاصل کیتی، جنہاں
 وچوں استاد عشق لہر، محمد اعظم چشتی، سردار حسین سردارتے زیارت حسین جمیل دے
 چو مصرعے بڑے مشہور نیں۔ فیضان نے نعتیہ چو مصرعیاں وچ عوامی رنگ ورتیاے۔ دو
 چو مصرعیاں وچ اوہنے انگریزی قافیے وی ورتے نیں۔ نعت وچ شاعر نے اپنی مقبولیت دا ذکر
 وی کیتاے۔ جو ایس اوہ کہند اے۔

سارا فیض حضور دی نعت دالے چارے پاسے فیضان فیضان ہو گئی
 حضور پاک ﷺ کولوں اوہناں دی رحمت مہنگدیاں ہویاں اوہناں دیاں پیاریاں
 دے واسطے وی پائے گئے نیں۔ نعت پاک دی محفل دے مزاج نوں سامنے رکھ کے کہیا گیا
 اک چو مصرعے۔

محفل نعت وچ بیٹھنے والیاں تے اللہ پاک نے کرم کمائے ہوئے نیں
 اپنا کوئی کمال نہیں رب دی سونہ سائیاں آپ ای رنگ چڑھائے ہوئے نیں
 جنے آئے نیں آپ دی بزم اندر، لچالاں دے سارے بلائے ہوئے نیں
 انج گدا اے مینوں فیضان اتھہ کملی والے ﷺ تشریف لیائے ہوئے نیں

4- نعتیہ ماہیے 5- نعتیہ بولیاں

نعتیہ ماہیے تے نعتیہ بولیاں وی ہتھیرے شاعران لکھیاں نیں، پر کسے شاعر دی ایہناں چیزاں تے کتاب میری نظروں نہیں گزری۔ فیضان نے ایہناں لوک صنفان وچ وی بوہت سارے گل بوٹے پھرائے نیں۔ ماہیا اوہنے اردو شاعران وانگول تن اکو جیہے مصرعیاں نال لکھیاں۔ دو دو ماہیاں تے بولیاں دیاں ونگیاں۔

ماہیے:

من ٹھار دا صدقہ اے

وچ شعر اثر سارا

سرکار دا صدقہ اے

o

منزل نظر اوندی اے

پر کچی طلب رہ وچ

حائل نظر اوندی اے

کچی طلب دی ترکیب پڑھ کے میرا دھیان پیر فضل گجراتی دے اوس مقطعے ول گیا
 جمدے وچ ”کچے اتھرو“ دی ترکیب ورتی گئی اے۔ پیر ہوراں دالاجواب مقطعے نچ اے۔
 اے ہن کچھ ہجر دے سال باقی اے دور نیں ساعتاں وصل دیاں
 اے فضل تیرتے کچے اتھرو نیں اے ہوئے نہیں سرخ عناب ورگے

بولیاں:

میںوں سدلے مدینے میرے آقا
دوارا تیرا وسدا رہوے

○

نبی پاک دی میں نعت جدوں کہناں
وجود میرا کھر پیندا اے

6- نعتیہ ہائیکو

نعتیہ ہائیکو پنجابی وچ نویں صنف اے لہدے وچ سب توں پہلوں ڈاکٹر ریاض
مجید دی کتاب ”حی علی الثنا“ آئی تے دو جے نمبر تے محمد اقبال نجمی دی کتاب ”مرکلاں ونڈدے
بول“ سی۔ فیضان نے نعتیہ ہائیکو دو وکھو وکھ تکنیکیاں نال لکھے نیں۔ پہلاں اوہنے اکوزن دے
تن مصرعیاں والے ہائیکو لکھے نیں تے فیر دو جی قسم دے ہائیکو اوہ نیں جنہاں وچ پہلا تے تہا
مصرع برابر نیں پر دو جا مصرع وکھرا لے۔ اک اک وگئی۔

جد وی یاد آوندی اے طیبہ دی
دکھ تے غم سارے میںوں بھل جاندے
میرا انگ انگ جھوم اٹھدا اے

○

ہر دور اوہدا دور
ماضی حال تے مستقبل
سب نوں اوہدی تا نگھ

7- نعتیہ قطعے

پنجابی وچ لمی بحر والے قطعے (چوہر گے) بہت لکھے گئے، پر اردو قطعیاں ور گے
چھوٹی یاں درمیانی بحر وال وچ لکھے گئے قطعے پنجابی وچ نہ ہون دے برابر سن تے ایسویں
قطعیاں دی پہلی کتاب اکرام مجیدی سی، جدا ناں ”صفت ثنا“ اے۔ فیضان دے خوبصورت
قطعیاں راہیں پنجابی نعتیہ قطعیاں دی کمی کافی حد تک پوری ہو گئی اے۔ اوہدا اک دوری تے
حضور دی دے مضمون والا قطعہ۔

مری اکھیاں دا ایہ نمکین پانی
حضور دی تڑپ دی اے نشانی
مرے ہاڑے، مرے کر لاندے اکھر
مدینے دی لگن دی مہربانی

8- نعتیہ رباعیاں

رباعیاں پنجابی وچ بلایے پنجابی ڈاکٹر فقیر محمد فقیر تے اچے سچے مصور صادقین
نے لکھیاں، پر پنجابی نعتیہ رباعیاں آٹے وچ لون دے برابر وی نہیں۔ حافظ محمد افضل فقیر

صدی الہ علیہ وسلم

(جمہرے عارف عالم شاعر تے زبردست عروضی سن) دیاں عربی، فارسی، اردو، پنجابی نعتیہ رباعیاں دے مجموعے ”آب و رنگ“ وچ ۹ پنجابی رباعیاں وی شامل نیں تے اوہناں ۹ رباعیاں وچ دو جیال زباناں دیاں رباعیاں وانگوں پورے ۲۴ وزن ورتے گئے نیں تے ایس کتاب دے شروع وچ رباعی دے فن بارے فاضلانہ مقدمہ وی لکھیا ہویا اے۔ میرنی جاچے فیضان نے کھے نعتیہ رباعیاں رباعی دے طے شدہ وزن دے اندر اندر ای لکھیاں نیں تے حقی گل اے پئی اجیہیاں کامیاب تے پچیاں پیڈیاں رباعیاں لکھنا کے ہاری داکم نیں۔ فیضان دی اک رباعی انج اے۔

ہر صورت وچ کرم کماون والا
 ہر حالت وچ لاج نبھاون والا
 فیضان بھلا کون اے محمد ﷺ توں سوا
 منگتے نوں شہنشاہ بناون والا

9- نعتیہ قصیدہ

پنجابی وچ نعتیہ قصیدیاں دی پہلی باقاعدہ کتاب تنویر بخاری دی ”حضور ﷺ دے حضور“ سی، جیہڑی ۱۹۸۶ء وچ چھپی سی۔ ایہدے وچ دو قصیدے نیں۔ پہلا قصیدہ رائیہ تے اوہدے ۳۰۱ شعر نیں جد کہ دو جے دی ردیف ”محمد“ ﷺ اے تے اوہدے شعراں دی تعداد ۳۹۶ وے۔ ایس توں پہلاں ایس عاجز نے کچھ مختصر قصیدے لکھے سن۔ فیضان دیاں

قصیدیاں وچوں صرف اکو قصیدہ ”نعت نگر“ وچ شامل کیتا جا رہیا اے کہ ایہ پنجابی مزاج توں
 نیڑے اے۔ ایہ قصیدہ مرزا غالب دے اردو قصیدے دی زمین وچ اے تے فیضانِ ایہدے
 وچ چنگاٹل لایا اے۔ ایہدے وچ قصیدے دے لازمی تے ذاتی وی جمع کرن دی کامیاب
 کوشش کیتی گئی اے۔ بہار یہ تشبیب دے تن شعر۔

سوچ دے گلستاں تے چھائی بہار
 آگیا جنبیاں دے کھ تے نکھار
 بوٹے بوٹے دے لیکھ سور گئے
 رنگ دے سنگ پھجے پھل پھلوار
 واٹ واٹ اتے دے ہریالی
 کنے تھان تھان تے دتی باس کھلار

مدح دل مکھ اچ موڑیا گیا اے۔

آمد آمد اے اوس ماہی دی
 جھوا دھرتی دامن رب دا یار
 فیہ مدح آوندی اے، جمدی ونگی پیش کیتی جاندی اے۔

نام جس دا ثنا دا سر تاواں
 زیت جس دی اے بندگی دا سنگھار

صالحی اللہ علیہ وسلم

نور ای نور، جلوہ ای جلوہ
 آپ دے یوں، آپ دا کردار
 ہر کسے دا سدا بھلا چاہوے
 دل نہ توڑے کسے دا 'لوہ دلدار
 سب نوں جو سکھ تے چین دان کرے
 جو سراپا اے رحمتی چھتار
 جس دا اسوہ اے سوچھ دا سوما
 جان ایمان دی اے جس دا پیار

اخیر لائحہ دعائیہ اے، جہاں شروع ہوندا اے۔

کرناں ڈر ڈر کے التجا تے دعا
 میں سیہ کار، پینا، لوگن ہار
 دعا دا خلاصہ تھلے دے شعراں وچ اے۔

اک رضا چاہواں تیرے پیارے دی
 ہور نہیں مینوں کوئی شے درکار
 ہوواں رخصت میں چپدیاں کلمہ
 ورد دی اودوں وی نہ ٹے تار

○

فیضانِ دالہ راہِ قصیدیاں دے بھنڈا روجِ محبت تے لگن دا اکھا نمونہ اے

اتلیاں ونگیاں توں چنگی طرح اندازہ ہو جاندا اے کہ فیضان نے ”نعتِ نگر“ وچ
 موٹیاں موٹیاں سب صدفاں دا حق ادا کیتا اے۔ اوہدی طبیعت دی عاجزی نعت واسطے
 بڑی نیک فال اے اوہدی لگن چنگے توں چنگا سوچن توں تھکدی نہیں۔ حضور پاک ﷺ نال
 اوہدا تعلق پکے توں پکا ہو رہیا اے۔ عقیدت دے نال اوہدا علم وی ودھ رہیا اے۔ اوہ اک اچھا
 سچا فنکار اے جہڑا ہر ویلے نویاں زمیںاں تے نویاں فضاواں دی بھال وچ اے۔ اوہدا ارتقائی سفر
 جاری اے تے آس اے کہ اوہ چھیتی ای نعت دے موضوع نال انصاف کرن والیاں
 شاعران وچ نویگی چھب نال بیٹھا نظر آوے گا۔ رب کریم اوہدے گناں تے محبت وچ وادھا
 کرے۔

حفیظ تائب

۱۳ مارچ - ۲۰۰۰ء

شعبہ پنجابی - پنجاب یونیورسٹی اور نیشنل کالج

لاہور

☆☆☆☆☆

اول حمد خدا دا ورد کجے، عشق کیتا سو جگ دا مول میاں
پہلاں آپ خدا نے عشق کیتا، تے معشوق ہے نبی رسول ﷺ میاں
(پیر سید وارث شاہ علیہ الرحمۃ)

۱۱۱

ہر حالت وچ ساتھ نبھاندا اللہ سوہنا
کدھرے نہیں احسان جتاندا اللہ سوہنا

بھائیں نظریں ناہیں آندا اللہ سوہنا
تھاں تھاں اپنی جھلک وکھاندا اللہ سوہنا

تن من دے وچ وصالاں والی بارش پا کے
ہجرال والا ساڑ مکاندا اللہ سوہنا

آپے مینوں بخشن والا درد خزانے
آپے میرے درد وڈاندا اللہ سوہنا

اوپدی کس کس نعمت دا میں شکر گزاراں
کیہ کیہ نہیں۔۔۔ جھولی وچ پاندا اللہ سوہنا

تیوں تیوں اوہدے رتے وی ودھدے جانڈے نیں
جیوں جیوں بندے نوں ازماندا اللہ سوہنا

میریاں سوچاں نوں مہکاوے سچا سائیں
میریاں جذبیاں نوں گرماندا اللہ سوہنا

لُوں لُوں اوہدا ورد پکاون لگ پیندا اے
ایسے ایسے کرم کماندا اللہ سوہنا

بخشش مگن والیاں اوگن ہاراں تائیں
مُرسل ﷺ دا دربار دکھاندا اللہ سوہنا

سر توں پیراں تک فیضان گناہیں بھریا
فروبی اوہدے عیب چھپاندا اللہ سوہنا

جل جلالہ

اکھ نوں دیوے لوئا پانی اللہ سوہنا
دل دا محرم جان دا جانی اللہ سوہنا

انج لگدا اے وصل دی جنت وچ بیٹھے آں
سُن دا اے جد ہجر کہانی اللہ سوہنا

ملا اوہدے نام دی چچے لُون لُون میرا
ورد پکاوے جند نمائی ”اللہ سوہنا“

خالق مالک رازق اوہ حیُّ القیوم اے
ازلی لبدی تے لافانی اللہ سوہنا

دل دی سپی دے وِج درداں والا موتی
دیندا اے انمول نشانی اللہ سوہنا

مہکاوے بخر دھرتی دا گوشہ گوشہ
چمکاوے تارے اسمانی اللہ سوہنا

اوہدی یاد بدولت ملدی جس جمالی
بھجے دم دم رُت سہمائی اللہ سوہنا

نویں نویں فیضان کرم کر کے دنیا تے
ہوں نہ دیوے ذرا پُرانی اللہ سوہنا

جل جلالہ

تن دی کالکھ مٹا سوہنیا مالکا

رُوح نُوں جگمگا سوہنیا مالکا

شہر مکّے پچا سوہنیا مالکا

فر مدینہ وکھا سوہنیا مالکا

تیری تعریف توصیف تو ممکن ای نہیں

شان تیری جدا سوہنیا مالکا

داڑو جس دا تری یاد وچوں ملے
درد اوہ کر عطا سوہنیا مالکا

تان دے بجر ماری مری جان تے
رحمتاں دی ردا سوہنیا مالکا

تیری قدرت نوں ہر چیز دا اے پتا
کیہ کراں میں دُعا سوہنیا مالکا

تیرے محبوب ﷺ دا نام لیوا ہاں میں
انج ناہ آزما سوہنیا مالکا

میرے سدھراں دے امبر تے چھاوے کدی
بزکتاں دی گھٹا سوہنیا مالکا

کون میں تے بھلا میری اوقات کیہ
جیویں تیری رضا سوہنیا مالکا

اپنے ذکر اے تے فکر اے دے وچ مست رکھ
غفلتاں توں بچا سوہنیا مالکا

سینا وڈا اے احسان میرے لئی
مصطفیٰ ﷺ دی ولا سوہنیا مالکا

رکھ ہمیشہ مرے ول سوئی نظر
بخش دے ہر خطا سوہنیا مالکا

عمر گزرے ترے غم تری یاد وچ
خیر منگال سدا سوہنیا مالکا

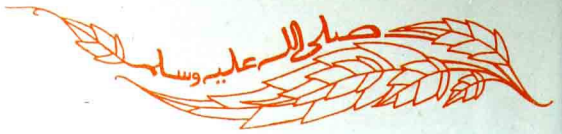
چبھ دی شاخ تے حمد دے پھل کھرن
مہک جاوے فضا سوہنیا مالکا

مرن لگیاں کراں ورو کلمے دا میں
ایہو اے التجا سوہنیا مالکا

اپنے فیضان دے حال تے رحم کر
مالکا مالکا سوہنیا مالکا

چل جلالہ

مجلس
قرآن

نبی جی دی عطا اے دیس میرا عنایت بے بہا اے دیس میرا
مدینے والے آقا دا اے صدقہ کہ موجاں مان دا اے دیس میرا
نظر لچال دی دیوے سہارا کدی جے ڈولدا اے دیس میرا
ہیرے آقا دی نسبت دی بدولت بڑا ای خوشنما اے دیس میرا
لیہدے سرتے وے سایہ رحمتاں دا ہمیشہ دل رُبا اے دیس میرا

حرادے چن دی رہندی جہات اس تے
 ”محمد ﷺ نام“ سورج برکتاں دا
 چمک ونڈدا پیا اے دیس میرا
 جہدی سنگھنی ضیا اے دیس میرا
 ایہ بنیا اے نبی دے پاک ناں تے
 کیویں مناں؟ برا اے دیس میرا
 شریعت ایہدیاں راہواں دی منزل
 طریقت چاہوندا اے دیس میرا
 امام الانبیا دا فیض سمجھو
 جے پیراں تے کھڑا اے دیس میرا
 ایہ درویشاں فقیراں دی کمائی
 بزرگاں دی دعا اے دیس میرا

خدا دے واسطے آقا چھا لو!

دکھاں وچ گھر گیا اے دیس میرا

گذر اج کر رہیا اے دیس میرا
 ایہ جینا وی کوئی جینا اے آقا!
 بھلک توں ڈر رہیا اے دیس میرا
 کہ پل پل مر رہیا اے دیس میرا
 بنا دیون پہاڑاں نوں جو سرمہ
 اوہ صدے جر رہیا اے دیس میرا
 غماں دے بحر وچوں پار لاؤ
 کہ ڈب ڈب تر رہیا اے دیس میرا
 چھپاؤ کالی کملی بیٹھ ایسہنوں
 کدوں دا ٹھر رہیا اے دیس میرا
 نبی جی! آکے پونجو ایہدے اتھرو
 کہ ہو کے بھر رہیا اے دیس میرا

کرو چھاں ساوے گنبدی ایہدے تے بھٹک در در رہیا اے دیس میرا
 تہاڑے نقش پا نہیں جتھے موجود سر او تھے دھر رہیا اے دیس میرا
 نہ ایہنوں کوئی منزل ای ملی اے نہ اپنے گھر رہیا اے دیس میرا
 خدا دا واسطہ موڑو مہاراں! کہ بازی ہر رہیا اے دیس میرا

کرم ایسا کرو! من جان سارے

کہ فرپنگر رہیا اے دیس میرا

ایہ نیا بے نوا اے دیس میرا سوالی آپ دا اے دیس میرا
 جرے نیں ایسے ایسے ظلم ایہنے کہ پتھر ہو گیا اے دیس میرا
 روزانہ لگدی اے لاشاں دی منڈی تے مقتل جا پدا اے دیس میرا
 ستم تے جبر چھا گئے آسے پاسے دلوں کنبد اپیا اے دیس میرا
 نہ کوئی کوک ناہ فریاد ایہ تھے تے گنگا ہو گیا اے دیس میرا
 وکے انصاف جو چاہوے خریدے تے گھننے پے چکا اے دیس میرا
 امیراں نوں کوئی پرواہ ای ناہیں اوہناں لئی ات مزا اے دیس میرا
 غریباں نوں پئے روٹی دے لالے تے فاقے کر رہیا اے دیس میرا

معیشت آخری ساہواں تے پھٹی
 سیاست ہن تجارت بن گئی اے
 ثقافت دے بہانے بے حیائی
 صحافت وی لفافہ بند ہو گئی !
 بنی تعلیم کاروبار سوکھا
 نمائش دین تے مذہب دی لگی
 دوے ہر فرقہ جنتاں دی ضمانت
 ”شہید“ آپے ج ہوندی پھر دی امت
 پڑھن کلمہ تے اک دو بے نوں وڈن
 جنہوں ویکھو، اوہ کرسی دا پجاری
 نہ ایہ جمہوریت ناہ آمریت
 اگانہ ددھدے نیں جیوں جیوں بیراپنے
 مینوں تے لگدا اے دائرے دے اندر
 جو اوند اے، کوکڑا : ”خالی خزانہ“
 کرے کیہ؟ سوچدا اے دیس میرا
 خسارہ بھوگدا اے دیس میرا
 ملا لوں گوکدا اے دیس میرا
 نشر ہونے پیا اے دیس میرا
 تے پڑھنے پے گیا اے دیس میرا
 شرم نال چھپ رہیا اے دیس میرا
 ایہ منظر دیکھدا اے دیس میرا
 تے اتھرو کیر دا اے دیس میرا
 دہائی دیوندا اے دیس میرا
 پناہ مگدا پیا اے دیس میرا
 ایہ کس پینڈے پیا اے دیس میرا
 پچھال نوں جارہیا اے دیس میرا
 سفر کردا پیا اے دیس میرا
 دُھروں چُڑ گیا اے دیس میرا

وطن تے قوم نال ہوں جو مخلص
 اوہ بندے ڈھونڈ داے دیس میرا
 مرے کوئی نہ جتھے بھکھ دے ہتھوں
 اوہ وستی ٹولدا اے دیس میرا
 جے ایہ ہے دے تے میں وی ہے واں آقا!
 مرا تے آسرا اے دیس میرا
 میں اک ادنیٰ جیہا شاعر تھاڈا
 مرا منہ چم رہیا اے دیس میرا
 کہ میں کیتی اے ایہدی ترجمانی
 مینوں دیندا دعا اے دیس میرا
 وکھائے ایس دے پھٹ میں تہانوں
 مینوں گل لاوندا اے دیس میرا
 گزارش ہے مری ایہو جنابے
 کہ میرا ہم نوا اے دیس میرا
 حفاظت آپ ہی فرماؤ ایہدی
 برا پھسیا پیا اے دیس میرا
 میں سن کے ایہدی کہانی رہ نہیں سکیا
 مرا درد آشنا اے دیس میرا
 کیوں ترزاں نہ سن کے ایہدے ہاڑے
 کدوں میتھوں جدا اے دیس میرا
 ہن ایہدے وی چا دن پھیرو نبی جی!
 توجہ لوڑدا اے دیس میرا
 تہانوں چھڈ کے کس دے درتے جاواں
 تہاڈی ہی دیا اے دیس میرا
 تہاڈا ای کرم میری آزادی
 تہاڈی ہی سخا اے دیس میرا
 تہاڈا پیارا وہ پر نور چن اے
 جہدی نگھی سبھا اے دیس میرا

صلی اللہ علیہ وسلم

تہاڈی تا نگھ اوہ پر کیف پھل اے
 تہاڈا ذکر ہے ایسی عبادت
 تہاڈی یاد ہے ایسی ریاضت
 تہاڈی بارگاہ اوہ بارگاہ اے
 تہاڈے نام دی برکت دے صدقے
 تہاڈی سک دا وتر لگدا رہندا
 تہاڈے درتے جھکے نیں دو عالم
 نظام آقا دا جد ہووے گا نافذ
 دلودل پھل جدوں سیرت دے کھوسن
 حجازی ہوا کدوں چلے گی اتھے
 کرو ایہدے تے ہن رحمت خدارا
 کھڑن ہن لہدیاں راہواں دے دچ پھل
 ایہدے و سنیک سب ہو جان اک مک
 عدل انصاف لھے ایہدے اندر
 جم دی سچ و اشنا اے دیس میرا
 کہ جس دی اک جزا اے دیس میرا
 کہ جس دا اک صلہ اے دیس میرا
 جتھے دیندا صدا اے دیس میرا
 کدے نیں تھڑ کیا اے دیس میرا
 تروتازہ سدا اے دیس میرا
 تے سردل مل کھڑا اے دیس میرا
 اوہ منظر ڈھونڈدا اے دیس میرا
 اوہ موسم بھالدا اے دیس میرا
 ایہ رہ رہ سوچدا اے دیس میرا
 سہارا اوڑدا اے دیس میرا
 کدوں توں بھخ رہیا اے دیس میرا
 نفاقوں اک گیا اے دیس میرا
 امن نوں سہکدا اے دیس میرا

جے نافذ آپ دا قانون ہووے تے جگ دار ہنما اے دیس میرا
 وفاتے پیار دی جے خیر پئے جئے تے اج وی پر فضا اے دیس میرا
 شہادت دی لگن جے دان کر دو تے اج وی با خدا اے دیس میرا
 توجہ یانہی فرماؤ فوری! کہ ہن مرنے پیا اے دیس میرا
 دیوہن آپ ہی ایہنوں دلاسا بڑا ای تھک گیا اے دیس میرا
 بھاؤ ایس دی وی لج نبی جی! برا اے یاں بھلا اے دیس میرا

کرو ایسی عطا فیضان چمکے

کہ جنت بن گیا اے دیس میرا

صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

دُبیال تُوں پار لاندی اے سیرت حضور دی
کیہ کیہ کرم کماندی اے سیرت حضور دی

منزل دی راہ وکھاندا اے جلوہ رسول دا
جنت نوں لے کے جاندی اے سیرت حضور دی

ہر درد دا علاج ہے آقا دی پیروی
ہر روگ نوں مٹاندی اے سیرت حضور دی

پتھر وی کھا کے دیندے نیں خیر البشر دُعا
روجاں دے پھل کھڑاندی اے سیرت حضور دی

چنگیاں نُوں رشک اوند اے بُریاں دے حال تے
مندیاں نُوں سینے لاندی اے سیرت حضور دی

جہڑا کرے حضور دی سُنّت دے نال پیار
رنگ اوس تے چڑھاندی اے سیرت حضور دی

اوہ دل وی پاک اوہدا دھڑکنا وی پاک اے
جس دل دے وچ سماندی اے سیرت حضور دی

اوہ آکھ وی حُسن اوہدی نظر وی جمال اے
جس آکھ نول جگمگاندی اے سیرت حضور دی

جگراتیاں دے وچ بڑی تسکین بخشدی
راتاں نوں دن بناندی اے سیرت حضور دی

مرنے توں مول ڈردے ای نہیں آپ دے غلام
جینے دا ول سکھاندی اے سیرت حضور دی

فیضان گئے جذبے مرے گوکدے جدوں
رحمت دا خیر پاندی اے سیرت حضور دی

صلی اللہ
علیہ وسلم

آقا دے لڑلگن والے ترے ترے پئے لگدے
آقا دا در پھڈن والے مرے مرے پئے لگدے

جنہاں تُوں میلدا اے پانی عشق محمد ﷺ والا
اوہ بوئے، اوہ شاخاں، پتے ہرے ہرے پئے لگدے

جنہاں دی آھ ساوے گنبد ولے تھدی رہندی
اوہناں دے خالی پئے وی بھرے بھرے پئے لگدے

لکھ غماں وچ گھریا ہوواں فیروی اوہدے صدقے
صدے تے تھنڈے میرے توں پرے پرے پئے لگدے

صلی اللہ علیہ وسلم

کالی کمنی والیا! دے تاثیراں دا نگھ مینوں
لنڈے پئے پئے اکر ٹھرے ٹھرے پئے لگدے

پتھر کھا کے حق دی دعوت دیوں والیا سائیاں
تیرے پیروکار نیں کیوں اج ڈرے ڈرے پئے لگدے

جئے وی فیضان مدینے والے دے دیوانے
اندروں پئے پئے باہروں کھرے کھرے پئے لگدے

صلی اللہ
علیہ وسلم

جدوں وی آپ نوں کسے غلام نے پکاریا
نصیب اوہدا وگڑیا حضور نے سواریا

اوہ میرے واسطے سکون تے قرار بن گیا
میں جہڑا پل وی مصطفیٰ دی یاد وچ گذاریا

ایہ ساریاں حضور ذی شادیاں نیں برکتاں
نہ میں کدے وی ڈولیا نہ میں کتے وی ہاریا

ابولہب سی بد نصیب سوچدا ای رہ گیا
ابو بکر رحمتی اللہ عنہ نے سارا کچھ نبی دے نال توں واریا

نبی دی دید توں سوا میں دل دی سر زمین تے
کدے وی ہور کوئی شوق محل نہیں اساریا

خدا دے واسطے مرے وی دل نوں رنگ چاہڑ دے
حرم دیاں سنہری جالیاں دیا نظاریا

یقین رکھ حضور تیرے ولے جہات پان گے
نہ شور کر خموش رہ دلا وچھوڑے ماریا

کرم حضور دا نورانی شال بن کے تن گیا
اے میں نہیں سی ہتھ وی اپنی تھوڑا پاریا

نجات دی جے تا نگھ ای نبی دی نعت کہہ سدا
عمل تے فیض تیرے پلے کوئی نہیں نکاریا

صلی اللہ
علیہ وسلم

رب اوہنوں بخشی سروری کتھے اسیں کتھے نبی
ہر شے اے نوکر اوس دی کتھے اسیں کتھے نبی

کونین دا مختار وی ہر خیر دا قاسم وی اوہ
جنت نما اوہدی گلی کتھے اسیں کتھے نبی

افلاک تے اوہدی نظر آفاق دی اوہنوں خبر
شے کوئی نہیں اُس توں چھپی کتھے اسیں کتھے نبی

جبریل اوہدا نامہ بر سدرہ اے اوہدی رہگذر
اوہو ای پھیرلا نبی کتھے اسیں کتھے نبی

اوہدی کنیر اے زندگی باندی اے اوہدی بندگی
اوہ اے سراپا عاجزی کتھے اسیں کتھے نبی

سسوسنی اے صورت اوس دی سچئی اے سیرت اوس دی
رحمت اے فطرت اوس دی کتھے اسیں کتھے نبی

نور اوہدا تھاں تھاں چھا گیا دھم اوہدی ہر پاسے پئی
رحمت اوہ ہر عالم لئی کتھے اسیں کتھے نبی

فیضان عاصی آل اسیں اوہ اے خدائی دا شفیع
لوڑے شفاعت ہر کوئی کتھے اسیں کتھے نبی

صلی اللہ
علیہ وسلم

حق دی عطا اے تیری عطا کملی والیا
تیری رضا اے رب دی رضا کملی والیا

مُھوٹھے نیں سارے ازم جہاں دے 'خدا گواہ
سچا اے بس نظام ترا کملی والیا

اُمّت نوں فیر ہووے عطا شان تے عروج
کر ایسراں دی کوئی دُعا کملی والیا

میں وی ترے بلاوے دا اُمیدوار ہاں
میںوں وی اپنے کول بلا کملی والیا

چھوہناں مدینے شہر دے قصبے میں اوہدے نال
مہدی اتے جدوی میںوں صبا کملی والیا

ساہ گھٹدے پئے نیں میری حیاتی دے دن بدن
ودھدا پیا اے دید دا چا کملی والیا

میرا وی رکھیں دنیا تے عقبی دے وچ بھرم
کرنا ایں ہر کسے دا بھلا کملی والیا

میں کیہ؟ مری مجال تے میری بساط کیہ
ہے ذرہ ذرہ نعت سرا کملی والیا

چمکاوٹا پیا وال میں اپنے کلام نوں
کر کر کے تیری صفت ثنا کملی والیا

فرما عنایتاں دی نظر میرے حال تے
میںوں مصیبتاں توں بچا کملی والیا

توں ماڑیاں دا مان غریباں دا آسرا
لج پال توں ای عاصیاں دا کملی والیا

کر میرے دل نوں پاک تے صاف اپنے فیض نال
میری نظر نوں نیک بنا کملی والیا

میںوں خدا دے نام تے مرنے دی جاچ دس
جینے دا میںوں ڈھنگ سکھا کملی والیا

ہو کے ترا فقیر میں دیکھاں جہان ول؟
لجپال اے آستانہ ترا کملی والیا

فیضان تیرے در تے کریندا اے التجا
کر ایس یوں غماں توں رہا کملی والیا

ہوے جہدا غلام آقا دا

چیدا رہندا اے نام آقا دا

کھردیا ہوٹھاں تے نام آقا دا

دل تے کھلایا مقام آقا دا

وقت وی ٹور بھل گیا اپنی

اللہ اللہ! خرام آقا دا

کنکراں نُون وی بولنا آیا
سن کے مٹھا کلام آقا دا

ساری مخلوق دے رسول نہیں آپ
کس تے نہیں فیض عام آقا دا

عارضی اے جہان دی ہر شے
مستقل اے دوام آقا دا

ساری دنیا ادب کرے گی ترا
کر دلوں احترام آقا دا

کوئی اتار نہیں حیاتی دا
ذکر کر صبح شام آقا دا

پانی بھر دے نہیں بحر وی اوہدا
پی لوے جہڑا جام آقا دا

دیکھنا اوس نوں عبادت اے
جس دی اکھ وچ قیام آقا دا

آپ اللہ اے نعت گو، فیضان!
میرے خیر الانام آقا دا

صلی اللہ
علیہ وسلم

مرے مصطفیٰ دی نگاہ اللہ اللہ
گدا بن گئے بادشاہ اللہ اللہ

چمک وٹڈا ویکھیا ذرہ • ذرہ
مدینے دی پُر نور راہ اللہ اللہ

مزے باریابی دے لٹدے پئے نہیں
مرے نیر تے میری ہاہ اللہ اللہ

صلی اللہ علیہ وسلم

دُعا وریاں توں وی دیندا اے ہر دم
اوہ مخلوق دا خیر خواہ اللہ اللہ

وگھاندی اے بندیاں توں رستہ خدا دا
مرے کملی والے دی چاہ اللہ اللہ

صدا دیوے لوں لوں ”محمد محمد ﷺ“
وظیفہ پکاندے نیں ساہ ”اللہ اللہ“

ہلارے پنگھوڑے دے وچ لین آقا
اشارے تے چلدا اے ماہ اللہ اللہ

صلی اللہ
علیہ وسلم

بے مزہ دسدی اے ساری زندگی تیرے پناں
یا نبی! ڈنگدی پئی اے ہر خوشی تیرے پناں

خیر نہیں کدھروں وی پیندی آپ دی مرضی بغیر
راضی نہیں ہوندی خدا دی ذات وی تیرے پناں

آکدی تتڑی دے خواہاں وچ وی کملی والیا
ٹھار سینہ ہجر دی اگ مچ پئی تیرے پناں

ڈاروں وچھڑی گونج وانگوں گوکدا لوں لوں مرا
جند نہانی لئی قیامت آئی تیرے پناں

دید اپنی بخش آقا! واسطہ شبیر رضی اللہ عنہ دا
ہر گھڑی لگدی اے ہن تے اک صدی تیرے پناں

خبرے میں مسکین نوں درتے بلاویں گا کدوں
ہن تے ہر ساہ جا پدا اے آخری تیرے پناں

دریاں دا کون ہے غمخوار اک تیرے سوا
کون پوری کر سکے ساڈی کئی تیرے پناں

جتھے جا کے ہر کوئی فیضان تھیں جھولی بھرے
کوئی وی چوکھٹ نظر نہیں آوندی تیرے پناں

صلی اللہ
علیہ وسلم

نال محمد ﷺ لو ال اُھدیاں بہندیاں
ایہ وظیفہ کراں اُھدیاں بہندیاں

چلدیاں پھردیاں حمد جاری رہوے
نعت پڑھدا پھراں اُھدیاں بہندیاں

عاجزانہ درود آپ دی ذات تے
نال دم دم پڑھاں اُھدیاں بہندیاں

اوبدے اصحاب رضی اللہ عنہم دے گیت گاندا پھراں
آل رضی اللہ عنہم د اوم بھراں اُھدیاں بہندیاں

اوبدے قدماں دے وچ میں دوگانہ پڑھاں
ماناں جنّت دی چھاں اُٹھدیاں بہندیاں

دل ترسدا زیارت لئی ہر گھڑی
ہجر وچ ہاڑے پاں اُٹھدیاں بہندیاں

خبرے آوے گا مینوں بلاوا کدوں
بات ایہ سوچناں اُٹھدیاں بہندیاں

مینوں فیضان توفیق دیوے خدا
وچ حضوری رہواں اُٹھدیاں بہندیاں

صلی اللہ
علیہ وسلم

جنت توں سوہنا اے ترا دربار سوہنا
سد مینوں اپنے شہر وچ اک وار سوہنا

رحمت دی خیر پادے حلیمہ رضی اللہ عنہا دا واسطہ
میں ہاں ترے کرم دا طلب گار سوہنا

اللہ دے کولوں اپنے گناہ بخشوان لئی
پاندے ترا وسیلہ گنگار، سوہنا

مینوں دلوں اے تیرے صحابہ رضی اللہ عنہم دے نال پیار
جانوں ہاں تیری آل رضی اللہ عنہم دا حُب دار سوہنا

ہوٹھال تے جان اڑ گئی اے تیری آس وچ
جھب آئے آئیں - تتڑی دی لے سار سوہنا

توں جاننا ایں میرا ہر اک روگ دروہیا
فر کیوں کراں میں درد دا اظہار سوہنیا

عرفان دا شکر ترا اسوہ یا نبی
ایمان دی اے جان ترا پیار سوہنیا

آواں میں تیرے درتے سناواں غماں دا حال
آوے اوہ کرماں والا کدی وار سوہنیا

میرے وی سترے لیکھ جگا طیبہ والیا
اللہ نے تینوں کیتا اے مختار سوہنیا

فیضان کس طرح تری توصیف کر سکے
توں ایں تمام نبیاں دا سردار سوہنیا

رب دے محبوب دا روضہ میکیاں
ٹھنڈ پیندی اے مدینہ میکیاں

دل دی تہ تک کوئی چانن نہ گیا
گل بنی گنبدِ خضریٰ میکیاں

گھل گئے اکھ تے حقیقت دے در
کھلی والے دا سراپا میکیاں

یاد سرکار دی خلوت اوندی
جا کے در غارِ حرا دا میکیاں

جی مچلدا اے مدینہ خاطر
باغِ فردوس دا نقشہ میکیاں

ہور بھک جاندا اے سر آپ اگے
اپنی قسمت دا ستارہ بھکیاں

وجد وچ آ گیا چن فلکاں دا
اوبدی اُنکلی دا اشارہ بھکیاں

حُسنِ فطرت دا نکھر دا جاوے
آمنہ رضی اللہ عنہا جائے دا جلوہ بھکیاں

جھولی بھر جاندی اے میری فیضان
اوبدا لچپال دوارا بھکیاں

صلی اللہ
علیہ وسلم

اکھ نُون دیدار دی ضرورت
دل نُون اے قرار دی ضرورت

ہر دُور نُون بار بار پیندی
مدنی من ٹھار دی ضرورت

من دی بخر زمین نُون اے
رحمت دی پھوار دی ضرورت

دنیا عقبی دے ہر قدم تے
سچی سربکار دی ضرورت

سرکار! کرم دی جہات للہ
امت نوں اے پیار دی ضرورت

محبوب دے در دے مہکتیاں نوں
کس کاروبار دی ضرورت

پوری کر دے نہیں آپ آقا
ہر اوگن ہار دی ضرورت

دل دی روہی ازل توں گو کے
جلوے دی بہار دی ضرورت

لچال نے بے نیاز کیتا
کیوں پیر سپاردی ضرورت

من دے نہیں درود کملی والے
تاہ ڈاک نہ تار دی ضرورت

بس خاک مدینے دی اے فیضان
میں جیہے بیمار دی ضرورت

صلی اللہ
علیہ وسلم

جد وی میں نعت لکھناں دو جگ دے پیشوا دی
وسدی اے نور بن کے رحمتِ مرے خدا دی

کمرال بیان ہووے توقیر آمنہ رضی اللہ عنہا دی
امیردی اے اوہ اساڈے لچالِ مصطفیٰ دی

آدم توں لے کے عیسیٰ تک مقتدی بنے سب
سرکار نے امامت فرمائی انبیاء علیہم السلام دی

جے گا فیر دعویٰ آقا دے عشق والا
پہلاں دلوں اطاعت کر جگ دے رہنما دی

کر کے طواف ساوے گنبد دا آرہی اے
ایویں نہیں ٹور لگدی کچھ ہور اج صبا دی

پھڈی نہ تھوڑ کوئی بھر دتی میری جھولی
پچھدے او کیہ کہانی لچپال دی عطا دی

تنویر وچ ادا وچ تسکین وچ صفا وچ
جنت دی چھب وکھاوے طیبہ نگر دی وادی

وس پیاں جوہاں جھوکاں ہو گیاں لہراں بحراں
سرکار نے جگائی تقدیر سعدیہ رضی اللہ عنہا دی

تکیہ، رضائی، چچیاں، اک مشک دو گھڑے سن
جس داج نال ہوئی سی فاطمہ سلام اللہ علیہا دی شادی

اٹھ کے تے پیاری دھی نوں مل دے سی آپ آقا
رکھ دی سی شان وکھری دو جگ دی شاہزادی سلام اللہ علیہا

فیضان تاجور وی ملدے نیں سر جھکا کے
کر دے نیں سارے عزت سرکار دے گدا دی

صلی اللہ
علیہ وسلم

بھلا کون سمجھے حقیقت نبی دی
ہر عالم تے چھائی اے رحمت نبی دی

میری جان دا چین عشق آپ دا اے
بھرم میرے دل دا اے نسبت نبی دی

قیامت نوں چنگیاں نے وی رشک کرنا
جدوں پائی مندیاں شفاعت نبی دی

بنے اودوں لوں لوں مرا نین شالا
کراں جس گھڑی میں زیارت نبی دی

نہ پچھو اوہ کئے گو بھاگاں بھرے سن
جنہاں پائی پھرنور۔۔۔ محبت نبی دی

صلی اللہ علیہ وسلم

میں غیراں نوں وی اپنیاں وانگ ویکھان
جے اپنا لوال سوہنی سیرت نبی دی

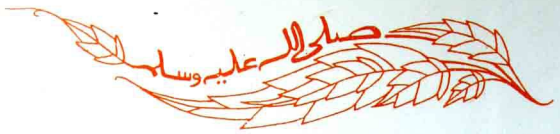
کے نال دی میں تے نہیں ویر وڈ دا
کہ دل صاف رکھنا اے سنت نبی دی

کے چیز دی وی نہ رہی تھوڑ اوہنوں
عطا جس نوں ہوئی محبت نبی دی

جے اج وی ایہ آقا دے رہ اتے چلے
بڑی شان والی اے امت نبی دی

عطاواں دی فیضان ہوندی اے بارش
جدوں وی میں کرنا ہاں مدحت نبی دی

صلی اللہ
علیہ وسلم

کرو دکھی تے کرم نبی جی
مٹا دیو سارے غم نبی جی

ہے میرے دل وچ بتاں دا ڈیرہ
بناؤ اس نوں حرم نبی جی

تھاؤی اُلفت تھاؤی نسبت
نمائیاں دا بھرم نبی جی

یہ خدا کے لامکان تے دی
تھا اپنا علم نبی جی

کرن خضر دی دی رہنمائی
تھا نوری قدم نبی جی

ذہانی دیندا اے میرا لوں لوں
کرم نبی جی! کرم نبی جی!

تھا مہمگتا وجود میرا
فقیر ازلی عدم نبی جی

تھا کوئی جواب نہیں
خدا دی کھاتاں قسم نبی جی

کرم دیاں بارشاں دی دین اے
ایہ میرے نیناں دا نم نبی جی

بند فلکاں دی سر بلندی
تماڑی چوکھٹ تے خم نبی جی

نصیب ہووے تماڑا جلوہ
دواں میں جس ویلے دم نبی جی

درود گھلاں سلام آکھاں
رہوے سدا ایہو کم نبی جی

مہار فیضان ونے موڑو
جرے نہیں جانڈے ستم نبی جی

صلی اللہ
علیہ وسلم

منزلاں تے پچایا نبی پاک نے
ٹھوکر اں توں پچایا نبی پاک نے

ایس دنیا دے وچ اوس دنیا دے وچ
ساتھ ہر تھاں نبھایا نبی پاک نے

پھٹ گئی جان گمراہیاں توں مری
سدھا رستہ دکھایا نبی پاک نے

رحمتاں دے کلاوے دے وچ سانجھ کے
ڈولنے توں پچایا نبی پاک نے

ہوگیاں اوس تے رب دیاں رحمتاں
جس نوں در تے بلایا نبی پاک نے

ٹھنڈ پائی خدائی دے سینے دے وچ
کر کے رحمت دا سایا نبی پاک نے

دل توں باطل دا ہر نقش مٹ دا گیا
ایسا جلوہ دکھایا نبی پاک نے

غفلتاں ماریاں توں وی ہوش آ گیا
حق دا ہوکا سنایا نبی پاک نے

فتح خیبر کراون لئی خود علم
مرتضی رضی اللہ عنہ توں پھڑایا نبی پاک نے

جو وی فیضان امت توں کم آکھیا
آپ کر کے دکھایا نبی پاک نے

☆

ٹھر جاندی جند سرودی بلدی
جیکر یوہا اوہدا مل دی

جس نوں سک دا وتر لگے
اوہو سدھر پھلدی پھلدی

کملی والے تے روشن اے
گل بھلک دی 'اج دی' کل دی

اوہدا نام مبارک لیاں
ہز آفت سر اتوں تل دی

اوپرے در دے نکلڑیاں اُتے
رب دی ساری خلقت پلدی

جس دم جھات کرم دی ہووے
دل دے وچوں راہ نکدی

نعت نبی دی لب تے ہووے
آوے جس دم گھڑی اجل دی

کر فیضان تے رحمت آقا
پوری ہووے تھوڑ عمل دی

صلی اللہ
علیہ وسلم

اٹھرواں نوں شاعری کرن دا دل سکھالواں
انج وی نبی دی نعت دا جشن کدی منالواں

آپ دے پاک اُسوے تے ایس طرح عمل کراں
جان دے ویریاں نوں وی سینے دے نال لالواں

منگاں کسے دا ناہ برا چاہواں ہر اک دا میں بھلا
آپ دے قول فعل نوں راہنما بنالواں

رب دے حبیب دی ثنا کر دی اے کچھ مطالبہ
ساہواں دا اعتبار نہیں کوئی عمل کمالواں

سہمکے نہیں جو دیدنوں اوہناں نول ویجھد ارہواں
چھیڑ کے گل مدینے دی عاشقاں توں دعا لواں

سادی غذا حضور دی یاد رہوے تمام عمر
وقت دے نال جو ملے شکر کراں تے کھالواں

ذکر حبیب پاک دا شافی وی اے طبیب وی
داڑو کراں میں کس لئی کیوں میں کتوں دوا لواں

رب تے رسول واسطے نیکی کراں جدوں کراں
بندیاں توں اوتس دا کدے کوئی نہ میں صلہ لواں

جد وی کراں خدا نوں یاد مہل دیاں مینوں لذتاں
جد وی کراں نبی دا ذکر کیف ملے مزا لوواں

کیوں نہ میں، آنحضرت دی چاہ دے وچ گواچ کے
ذات اتے صفات دا رمز تے بھید پالواں

ویکھاں سنہری جالیاں اگھڑے جدوں وی اکھ مری
آوے حرم دی واشنا فیض جدوں وی ساہ لوواں

صلی اللہ
علیہ وسلم

سپتی نوں گھر نصیب ہووے
زاری توں اثر نصیب ہووے

دولت دی ذرا وی تانگھ ناہیں
رحمت دی نظر نصیب ہووے

مسکین مدینے پہونچ جاوے
پردیسی توں گھر نصیب ہووے

سمجھاں گا بہشت مل گئی اے
جے آپ دا در نصیب ہووے

ہر جلوہ دلے دے وچ سمولان
مکنا تے کر نصیب ہووے

صلی اللہ علیہ وسلم

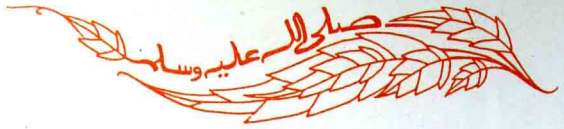
دُنیا توں اچاٹ ہو گیا جی
بس طیبہ نگر نصیب ہووے

پیا سی جندڑی پکار دی اے
اودھا کوثر نصیب ہووے

سورج وانگوں نیں جس دے ذرے
اس رہ توں گزر نصیب ہووے

من دے مگ جان سب ہنیرے
پُر نُور سفر نصیب ہووے

فیضان فراق رات مئے
زیدار سحر نصیب ہووے

نعت گو خود خدا آپ دا

واہ وا مرتبا آپ دا

سدا رہا مل گیا خلق نوں

نور جد چمکیا آپ دا

ایتھے اوتھے دو عالم دے وچ

فیض جاری سدا آپ دا

بھالدا ہوسی محشر دے دن

ہر کوئی آسرا آپ دا

لہدیاں نیں شہنشاہیاں
وکیجھ بن کے گدا آپ دا

اوہنوں مولا نے اپنا لیا
دل تھیں جو بن گیا آپ دا

کوئی شے ہور درکار نہیں
در دکھاوے خدا آپ دا

ذکر کہڑی زبانوں کرے
میں جیہا بے نوا آپ دا

کھا کے پتھر وی دیون دُعا
مرحبا! حوصلہ آپ دا

آے پائے ضیا آپ دی
نور اے سلسلہ آپ دا

وچھ گئیاں منزلاں رہ دے وچ
ٹریا جد قافلہ آپ دا

آدمیت دی اے آبرو
اُسوہ یا مصطفیٰ آپ دا

پہلاں فیضان کر پیروی
بعد وچ دن منا آپ دا

صلی اللہ
علیہ وسلم

شہنشاہ وی بے نوا تے گدا وی
نبی دی نظر وچ نیں سارے مساوی

درود و سلام آپ تے بھجدے نیں
فرشتے وی انسان وی کبریا وی

معطر معطر معطر معطر
حرم دی فضا وی حجازی ہوا وی

مری جان پہچان اے نعت پاروں
کرم وی سمجھنا واں اس نوں عطا وی

جے احسان نہیں ایہ تے فر ہور کیہ اے
کوئی دکھ وی میرے تے ہو یا نہ حاوی

ثا کملی والے دی کر دے نیں سارے
نبی وی ملک وی بشر وی خدا وی

کرم دی بس اک جہات نے بخشوائے
مرا ہر گنہ وی مری ہر خطا وی

مدینے دے والی دا پرنور ناناواں
مریضال لئی اے دوا وی شفا وی

لکھاندے وی نیں آپ ہی نعت میتھوں
تے دیندے نیں پڑھنے دا فر حوصلہ وی

عقیدت دا تحفہ شفاعت دا مرثدہ
صلے دا صلہ اے جزا دی جزا وی

مینوں سبز رنگ نال فیضان پیار اے
ہے آقا دے گنبد دی رنگت جو ساوی

صلی اللہ
علیہ وسلم

مصطفیٰ دی ثنا کردیاں کردیاں
میل گیا رب دعا کردیاں کردیاں

دل نظارے حضوری دے لٹھا رہیا
شوق دا حق ادا کردیاں کردیاں

مگتیاں توں سخی نے بنایا سخی
بے حسالی عطا کردیاں کردیاں

عاجزی دی وی ہندی گئی انتہا
نعت دی ابتدا کردیاں کردیاں

چپے چپے تے ملیاں کئی منزلاں
آپ دی اقتدا کردیاں کردیاں

سکدی اکھ بن دا جاندا اے لوں لوں مرا
دید دی التجا کردیاں کردیاں

فکر فیضان اک اک مرا مٹ گیا
ذکر سرکار دا کردیاں کردیاں

صلی اللہ
علیہ وسلم

فيض حجازی نور میں دا
ہر ذرہ آسمان زیویں دا

جدوں درود سلام پڑھیندا
اوہنوں کناں نال سیندا

جند، اوہدی نسبت نال قائم
دل اوہدی رحمت نال چیندا

اوہدا جگھا ذکر ہمیشہ
روح یوالے سب پھٹ اے سیندا

اوہدے دَر دے سنگ نُوں ڈھونڈے
شوق مری بے تاب جییں دا

ہر خاکی تے ہر افلاکی
اوہدا صدقہ کھاندا پیدا

دُنیا دی ہر شے وی اوہدی
جس دے پاروں ہر کم دیں دا

مکنال جد فیضان مدینہ
دے جلوه خلد بریں دا

صلی اللہ
علیہ وسلم

نبی پاک دا غلام جہڑا بن دا ای نہیں
اللہ سوہنا اوہدی گل کدی مَن دا ای نہیں

میرے مَن دا سکون وی اے اوہدی ای عطا
اوہ طیب میرے موئے مکے تن دا ای نہیں

دُبّا سورج وی مُڑ دا اے اوہدے کھن تے
آقا والی بس فلکاں دے چن دا ای نہیں

جہڑا آپ دے ویلے نال کرے نہ دُعا
تمبو اوہدے تے نجات والا تن دا ای نہیں

نعت منگدی اے عاجزی دے نال درد وی
عمل دخل ایہدے وچ کھن دا ای نہیں

رُوح وی بھالدی اے نبی دے پیار دی غذا
ساڈے جسم دا تقاضا صرف آن دا ای نہیں

حُب تانگھ وی مدینے دی اے دیس نالوں ودھ
پیار دل اچ فیضان جی وطن دا ای نہیں

صلی اللہ
علیہ وسلم

صدی اللہ علیہ وسلم

کر کے پیروی حضور دی

معرفت ملی حضور دی

جد وی کچھ لکھن دا سوچیا

نعت بن گئی حضور دی

چھڈ دلا خودی تے آکڑاں

ویکھ عاجزی حضور دی

رحمتاں دے باب کھل گئے

بات چھڑ پئی حضور دی

پھڑیاں جتھوں نفاستاں

اوہ آئے سادگی حضور دی

صاری اللہ علیہ وسلم

دیکھیاں نظر نے جنتاں
پہنچ کے گلی حضور دی

دل چوں ہر دلیل ٹر پئی
یاد رہ گئی حضور دی

خیر، حُسن، صبر، بندگی
ساری زندگی حضور دی

بادشاہیاں ملن گیاں
کر گداگری حضور دی

فیض ہوش نال بات کر
شان اے بڑی حضور دی

صلی اللہ
علیہ وسلم

حضورِ حاضری دی آرزو اے
مدینے دی گلی دی آرزو اے

مرا کیہ جاہ تے حشمت نال رشتہ
مینوں تے عاجزی دی آرزو اے

جدوں سرکار دا روضہ دے گا
نظر نوں اُس گھڑی دی آرزو اے

لرم حسان رضی اللہ عنہ دے صدقے نبی جی!
سخن نون دلکشی دی آرزو اے

اوہ رکھن سرتے جوڑے مصطفیٰ دے
جنہاں نون سروری دی آرزو اے

شہنشاہی مرے آقا دی باندی
گدا نون چاکری دی آرزو اے

عطا آقا دی سیرت دی اے ایہ وی
جے مینوں سادگی دی آرزو اے

میں کیوں ناہ مصطفیٰ توں جان واراں
دوامی زندگی دی آرزو اے

میں دل وچ کیوں نہ پالاں غم نبی دا
مرے دل توں خوشی دی آرزو اے

مدینے دی میں کیوں تاہ خیر منگاں
آگیری بہتری دی آرزو اے

مرے آقا نوں جو فیضان بھاوے
کچھ ایسی شاعری دی آرزو اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

غلامان دی اکھ دا اے تارا مدینہ
فقیراں دے دل دا سہارا مدینہ

جنہاں ویکھیا اوہ وی منگدے دعاواں
الہی وکھا دے دوبارا مدینہ

دوے دل دیاں دھڑکنناں وچ وکھالی
خدا دے کرم دا نظارا مدینہ

جوئیں سارے نبیاں چوں اعلیٰ نہیں آقا
اووئیں سارے شہراں چوں پیارا مدینہ

کوئیں تھوڑ مینوں رہوے کوئی اوڑک
مرے لیکھ دا اے ستارا مدینہ

نبی پاک دے ساہواں دا فیض ویکھو
مہکدا اے سارے دا سارا مدینہ

نہ فیضان تے سر کھپاؤ طیبو
ایہدے ہر مرض دا اے چارا مدینہ

صلی اللہ
علیہ وسلم

سہکدیاں اکھیاں تُوں ٹھار کملی والیا
سدے مدینے اک وار کملی والیا

توں ایں دکھی دلاں دا قرار کملی والیا
تیرے آیاں آئی اے بہار کملی والیا

ہووے مینوں تیرا جے دیدار کملی والیا
جند دیوالاں قدام توں وار کملی والیا

درتے بلائے چھیتی واسطہ اولیس رضی اللہ عنہ دا
ساہواں دا نہیں کوئی اعتبار کملی والیا

جنہوں ہوئی دید آقا تیری تیرے یار رضی اللہ عنہ دی
ساڈے نالوں چنگی اے اوہ غار کملی والیا

رب بنے رب نوں وی اوہو پیارا لگدے
جھڑا کرے تیرے نال پیار کملی والیا

پڑھے درود جدوں تیری ذات پاک تے
لتھ جانے سروں سارے بھار کملی والیا

کعبے دا وی کعبہ اے دیوانیاں دے واسطے
تیرا اچا سچا دربار کملی والیا

حشر دیھاڑے بس تیرے ای اشارے نال
عاصیاں دا ہونے بیڑا پار کملی والیا

اوکھی بھاری بن دی اے جدوں وی فیضان تے
لیندا نہیں کوئی تیرے باجھوں سار کملی والیا

صلی اللہ
علیہ وسلم

سب تے کرم کماون والے آگئے نہیں
سب نوں سینے لاون والے آگئے نہیں

کہیا حلیمہ رصر اللہ عبا نے، مولا! ہے شکر ترا
سنتڑے لیکھ جگاوں والے آگئے نہیں

ہُن طوفاناں دی سانوں پروا ناہیں
پہڑی نئے لاون والے آگئے نہیں

اوگن ہارو نکے نکے ہوو ناہ
امت نوں۔۔۔ بخشاویں والے آگئے نہیں

نوری خاکی تے سب رہ گئے اک پاسے
رب نون وی من بھاون والے آگئے نہیں

اؤ سب میلاد منائیے چاواں نال
ساڈے درد ونڈاون والے آگئے نہیں

نعتاں والی بزم سجائیے رل مل کے
ساڈے روگ مٹاون والے آگئے نہیں

نہیں رہنسی ہن تھوڑ کوئی مسکیناں نون
ساڈی شان ودھاون والے آگئے نہیں

سو گلاں دی اؤ گل فیضان کراں
سب دی بات بناون والے آگئے نہیں

جس تے ہو جاوے نظر سرکار دی
موت وی اوہنوں کدی نہیں مار دی

ذکر اوہدا دل نوں دیندا اے سکون
یاد اوہدی سینیاں نوں ٹھار دی

جتھے جا کے لیٹیا رب دا حبیب
شان تے دیکھو ذرا اُس غار دی

عاصیو آوو گنہ بخشا لوو
اوبدی رحمت - بروز واجال مار دی

کملی والے توں جنہے منہ موڑیا
اوبدی جندڑی آر دی تاہ پار دی

بند اکھ رکھنے آں ایسے آں تے
خیر پے جاوے اوبدے دیدار دی

سبز گنبد دی زیارت ہوگئی
گل جدوں وی چھڑ پئی سرکار دی

کیوں کراں فیضان ترلے غیر دے
میں تے گولی آں نبی مختار دی

صلی اللہ
علیہ وسلم

مدینے وچ بلا کے ٹھہر سینہ یارسول اللہ
سدا وسدا رہوے تیرا مدینہ یارسول اللہ

کدوں در تے بلاؤ گے کدوں جلوہ دکھاؤ گے
کدوں آوے گا اوہ دن اوہ مہینہ یارسول اللہ

مرے نیناں چوں ہنجواں دی بڑی برسات ہندی اے
جدوں جاندا اے طیبہ ول سفینہ یارسول اللہ

عرب وچ خوش تسیں وسو میں پاکستان وچ سسہکاں
ایہ جینا وی بھلا کاہدا اے جینا یارسول اللہ

صلی اللہ علیہ وسلم

جدوں عملاں توں ویہناں واں تری رحمت دے شیشے وچ
مرے مقررے تے اوند اے پسینہ یار رسول اللہ

ابوبکر و عمر ہوون کہ عثمان و علی رضی اللہ عنہم ہوون
ترا ہر یار ہے سچا نگینہ یار رسول اللہ

جتھے فیضان جیہے لکھاں کروڑاں خیر منگے نیں
ترا دربار ہے ایسا خزینہ یار رسول اللہ

صلی اللہ
علیہ وسلم

کس منہ نال اوہدی صفت کراں کونین دا جہڑا والی اے
اوہدا رُتبہ سب توں وکھرا اے اوہدی سب توں شان نرالی اے

اسیں عاصی اوگن ہارے سہی پر ہاں تے اوہدی اُمت وچ
اسیں منہ کالے کیوں غم کریئے ساڈا پردہ کملی کالی اے

لچپال نبی جی دے در تے مخلوق دا میلہ لگیا اے
مُونہوں منگیاں مراداں ملدیاں نیں دسو کس دی جھولی خالی اے

جنہوں ویکھ کے سینہ ٹھردا اے اوہ جلوہ اوہدے در دا اے
جہدی دید نوں اکھیاں سہکدیاں اوہدے گنبد دی ہریالی اے

امت دے گنہ بخشاؤں گے سانوں جنت وچ لیجاون گے
پہلاں وی خدا نے سوہنے دی کدوں آکھت کوئی ٹالی اے

”اوہ ہووے غار حرا اندر یاں ہووے عرش معلیٰ تے“
ہر تھاں تے کملی والے نے اس امت دی لُج پالی اے

آقا دے وچھوڑے وچ ہر دم فیضان میں روندنا رہنا واں
میرا دل وی روشن روشن اے مرے چہرے تے وی لالی اے

فیضان میں اوہدا منگتا ہاں جو داتا اے ہر داتا دا
ہے مان مینوں اُس ماہی تے جمدی، کل مخلوق سوالی اے

صلى الله
عليه وسلم

= پیر فضل گجراتی دامصرعہ

وکھا مولا کدی سانوں وی روضہ کملی والے دا
سدا وسدا رہوے شالا مدینہ کملی والے دا

چمک ملدی اے چنّاں تاریاں نوں آپ دے درتوں
تے ونڈے مہک پُھلاں نوں پسینہ کملی والے دا

شہنشه وی مرے آقادے درتوں خیر منگے نیں
جنوں ملدا اے جوکھ وی ہے صدقہ کملی والے دا

اسیں تے کجھ وی نہیں، جبریل ورگے دست بستہ نیں
خدا ای جان دا اے، کیہ اے رتبہ کملی والے دا

سجا کے نعت دی محفل جھکا کے اپنیاں نظراں
بڑے چرتوں پئے ویسے آں رستہ کملی والے دا

زیارت ہوندی اے اللہ دے محبوب دی جس دم
پڑھن لگ پیندے نیں پتھر وی کلمہ کملی والے دا

انہاں نوں ہور کوئی چیز وی نہیں فیر من بھاندی
جنہاں نے تک لیا پُر نور جلوہ کملی والے دا

کوئی کچھ وی پیا سوچے کوئی کچھ وی پیا آکھے
اساں تے کردیاں رہنا ایس چرچا کملی والے دا

کمی نہیں تینوں رہسنی کوئی وی لچپال دے صدقے
دلوں سجا توں بن کے ویکھ منگتا کملی والے دا

طلب کردا ای نہیں فیضان ایہندے توں سوا کچھ وی
عطا کر پیاز مولا! بے حسابا، کملی والے دا

۶۶

آمنہ رضی اللہ عنہا دی اکھ دا تارا آ گیا
حق تعالیٰ دا دلارا آ گیا

بھٹکیاں ہوياں نوں منزل مل گئی
دُبدیاں نوں ہتھ کنارا آ گیا

نوری خاکی میل کے جھومن لگ پئے
وجد وچ سنسار سارا آ گیا

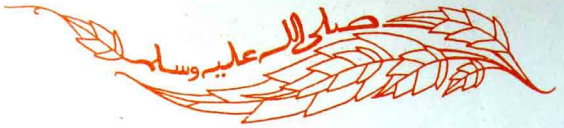
کیوں نہ خوش ہووے حلیمہ سعدیہ رضی اللہ عنہا
گود وچ محبوب پیارا آ گیا

بے بہا خوشیاں مناؤ مومنو
سب دیاں درداں دا چارا آ گیا

اج یتیموں دی خدا نے سُن لئی
اج غریباں دا سہارا آ گیا

جا کے عرشوں پار سوہنا مصطفیٰ
فرش تے واپس دوبارا آ گیا

دیکھ کے فیضان! باطل چھپ گیا
سامنے حق دا نظارا آ گیا

بخشی اے وچھوڑے نے سوغات بڑی سوہنی
لگدی اے مدینے دی گل بات بڑی سوہنی

جد آمنہ رضی اللہ عنہا جائے دا صدقہ اسیں منگنے آل
دیندا اے خدا سانوں خیرات بڑی سوہنی

جس رات نون بن سج کے عرشاں تے گئے آقا
جبریل علیہ السلام وی کہند اے اوہ رات بڑی سوہنی

تک کے جنہوں اسمانی چن ہو گیا دو ٹکڑے
مٹی مدنی شہ دی اوہ جہات بڑی سوہنی

جگ جس دی ثنا کردا دم جس دا خدا بھر دا
اوہ نام بڑا پیارا اوہ ذات بڑی سوہنی

محبوب نون گودی وچ لے کے تے ٹری گھر نون
بدلی اے حلیمہ رضی اللہ عنہا دی اوقات بڑی سوہنی

معراج دے لاڑے دا دیدار کرن خاطر
نکلی اے ملائک دی بارات بڑی سوہنی

فیضان ستاندی اے جد یاد مدینے دی
فرہوندی اے اکھیاں وچ برسات بڑی سوہنی

صلی اللہ
علیہ وسلم

کیہ دساں میں شان مدینے والے دی
نعت پڑھے قرآن مدینے والے دی

بندے تے اک پاسے رہ گئے کردا اے
آپ ثنا رحمان مدینے والے دی

ایویں تے نہیں قسماں چکدا مُرد مُرد کے
رب نوں پیاری جان مدینے والے دی

اوہناں تے رحمت دی بارش ہندی اے
جہڑے بزم سبحان مدینے والے دی

سارے دکھتے غم بھل جانے اوہناں نوں
جھڑے خوشی منان مدینے والے دی

اوہناں دے لب پھلاں وانگوں مہکن پئے
جھڑے بات سنان مدینے والے دی

بن اوہدے نہیں جتے گزارا ہو سکدا
لوڑ پوے ہر آن مدینے والے دی

رب دی سونہ، اپنی کوئی وڈیائی نہیں
ہر خوبی اے دان مدینے والے دی

ہنجو ہار پروون توں جی کر دا اے
نعت سنا فیضان! مدینے والے دی

آقا دا میلاد مناؤ
مدنی ماہی دے گُن گاؤ

جس دا صدقہ کھاندے سارے
اس دے در تے سیس نواؤ

پاک نبی نیں آون والے
کلی شوق دے نال سجاؤ

عرشی کرن چراغاں فلکیں
تسیں زیویں تے جھنڈیاں لاؤ

رب سورج چن تارے بالے
تسیں وی تھاں تھاں لیٹاں لاؤ

صالحی اللہ علیہ وسلم

جے کرنا جے رب نوں راضی
کملی والے دے بن جاؤ

جے کر لوڑو رب دی بخشش
سوہنے دی چوکھٹ تے آؤ

ٹھنڈ دے دی نام ”محمد ﷺ“
دم دم ایہدا ورد پکاؤ

جے آوے فیضان بلاوا
بر پرنے طیبہ ول جاؤ

ذکر کرو فیضان! نبی دا
اپنے سترے لیکھ جگاؤ

رحمت دی برسات مدینے

سب دی بن دی بات مدینے

انج لگدا اے دن چڑھ آیا

پیندی جس دم رات مدینے

اوگن ہارو! چھیتی پہنچو

بدلن گے :- حالات مدینے

کملی والے ہر عاشق دی
سن دے نیں گل بات مدینے

تمثال تاجاں والے جاندے
منگن لئی خیرات مدینے

دیکھ کے جلوے کرماں والے
بُھل جاندی اوقات مدینے

مُر مک جاندیاں سکھے فکران
کھڑ پیندے جذبات مدینے

جس دی مثل مثال نہ کوئی
وسدی اے اوہ ذات مدینے

دو دھدیاں پھلدیاں پل پل خوشیاں
غم کھا جانے مات مدینے

ہر بے وسے اُن مئے دی
لیندے آقا وات مدینے

ویہندیاں ویہندیاں رنگ لگ جانے
پیندی اے اوہ جہات مدینے

کاش کدی فیضان سناواں
جا کے میں اک نعت مدینے

صَافِي اللّٰه
عَلِيْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّمَ

صلی اللہ علیہ وسلم

اللہ اللہ رُتَبہ کملی والے دا
دنیا کھاندی صدقہ کملی والے دا

اکھیاں راہیں چاٹن دل وچ ہو جاوے
تک لوں جے روضہ کملی والے دا

جیوندی جانیں جنت جیکر تگنی آں
آ فر ویکھ مدینہ کملی والے دا

سے دے ہیرے منگھ لکاندے پھر دے نیں
دیکھ کے نوری چہرہ کملی والے دا

تختاں تاجاں دی مینوں پروا ناہیں
میں ہاں گولا منگتا کملی والے دا

رُکھِ سَلاماں کر دے مدنی ماہی تُوں
پتھر پڑھدے کلمہ کملی والے دا

اوہناں دی اکھ ہور جے فر ٹکدی نہیں
جنہاں تکیا جلوہ کملی والے دا

ہور کسے وی شے دی من وچ خواہش نہیں
عشق عطا کر مولا! کملی والے دا

پُھل کھردے فیضان گلاباں دے اوتھے
جتھے پیا پسینہ کملی والے دا

صلی اللہ
علیہ وسلم

دل وچ ہے بڑے چرتوں ارمان مدینے دا
ہن چھیتی بنا سانوں مہمان مدینے دا

کردا اے مدینے وچ آرام نبی پیرا
جانے تے خدا جانے بس شان مدینے دا

ملدی اے زمانے نوں خیرات مدینے توں
ہن ساری خدائی تے احسان مدینے دا

چھڑ اپنیاں غیراں نوں بھل ساریاں ویراں نوں
رکھ آس بلاوے دی کر مان مدینے دا

لیکھاں نوں جگاوے گا بگڑی وی بناوے گا
جد کول بلاوے گا سلطان مدینے دا

سمجھاں گا حیاتی وچ مل گئی اے مینوں جنت
فیضان جے بن جاواں دربان مدینے دا

صلی اللہ
علیہ وسلم

یاد نبی وچ روون والے چنگے رہندے نیں
ہنجو ہار پروون والے چنگے رہندے نیں

ساوے گنبد والا چانن بھر کے نیٹاں وچ
من دی کالکھ دھوون والے چنگے رہندے نیں

عملاں دی دھرتی وچ اوہدی چاہت والے بیچ
نال ادب دے یوون والے چنگے رہندے نیں

نام نورانی اسم گرامی سن کے مدنی دا
بھ کے ہتھ کھلوون والے چنگے رہندے نیں

رومی جامی کولوں پچھ کے ویکھ کدی فیضان
اکو۔ در دے ہوون والے چنگے رہندے نیں

زل میل کے میلاد مناؤ کملی والے آئے نیں
گیت مرے آقادی گاؤ کملی والے آئے نیں

پُھل کلیاں تے کچھ وی ناہیں آپ دے استقبال لئی
راہواں دے وچ نین وچھاؤ کملی والے آئے نیں

لکھ لکھ شکر خدا دا جس نے دکھیاں دی فریاد سنی
گھر گھر محفل نعت سجاؤ کملی والے آئے نیں

آمد ہے سب نبیاں دے سردار مدینے والے دی
سیس نواؤ دل دی جھکاؤ کملی والے آئے نہیں

رب ہے مالک آپ نہیں قاسم جس نون جو چاہون دیون
مونہوں منگیاں مراداں پاؤ کملی والے آئے نہیں

سرتوں لے کے پیراں تیکر عجز ادب دے پچے وچ
سب فیضان نئے ڈھل جاؤ کملی والے آئے نہیں

صلی اللہ
علیہ وسلم

مئی مدنی نوں یاد جھڑا کردا رہوے
اللہ پاک اوہدی جھولی سدا بھر دا رہوے

رہوے پڑھدا درود تے سلام جو دلوں
بدل اوہدے اتے رحمتاں دا ورہدا رہوے

کرم اوہدے تے ودھیرا ہوندا نبی پاک دا
دل عاجزی دے نال جھدا ڈردا رہوے

جھڑا ڈب جاوے حُب وچ نبی پاک دی
ہر شوہ وچ بیڑا اوہدا تر دا رہوے

لچپال سدا رکھدے خیال اوس دا
دم آل اصحاب رضی اللہ عنہم دا جو بھر دا رہوے

راضی اللہ تے رسول ہو جان اوس تے
جہڑا چاکر اللہ والیاں دے در دا رہوے

سچا لگدائے غلامی والا دعویٰ اوس دا
جہڑا ویریاں دی چنگی مندی جر دا رہوے

جے فیضان نوں نصیب ہووے نگہ آپ دی
کاہنوں غماں دیاں پالیاں سچ ٹھردا رہوے

صَلَّى
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

نبیاں تے رسولاں دے سوہنے سلطان دیاں کیا باتاں نیں
رب جس دیاں قسماں کھاندا اے اوہدی جان دیاں کیا باتاں نیں

جدا صدقہ خلقت کھاندى اے جمدے گیت خدائی گاندی اے
اوہدے رتے دے کیا کہنے نیں اوہدی شان دیاں کیا باتاں نیں

سب دائیاں چانن لیندیاں سن نالے اک دوجی نوں کہندیاں سن
گھر سعدیہ رضی اللہ عنہا دے آون والے مہمان دیاں کیا باتاں نیں

سرکار قبر وچ آون گے عاشق نوں رنگ چڑھاون گے
کیہ موت دی میں تعریف کراں مرجان دیاں کیا باتاں نیں

اُنج تے کونین دی ہر اک شے محبوب دا ناں پئی چپدی اے
پر آپ دے منبر تے بیٹھے حسان رضی اللہ عنہ دیاں کیا باتاں نہیں

جہڑا بھید ربانے کھولدا اے حق جس دی زبانوں بولدا اے
اس کملی والے آقا دے فرمان دیاں کیا باتاں نہیں

صدیق عمر حیدر صفدر حسنین علیہم الرضوان توں صدقے واری جاں
دو نوراں دے سر تاج سخی عثمان رضی اللہ عنہ دیاں کیا باتاں نہیں

تاہ لڑ دا اے تاہ اڑ دا اے تاہ ویکھ کسے نوں سڑ دا اے
آقا دیاں نعتاں پڑھدا اے فیضان دیاں کیا باتاں نہیں

صلی اللہ
علیہ وسلم

اکھیاں نوں ٹھار دا اے نظارا حضور دا
دُکھیاں دا آسرا اے دوارا حضور دا

چن ہو گیا دوکھن تے فنا فٹ ای جڑ گیا
ہویا جد اوس تائیں اشارا حضور دا

جگ دے سہاریاں دی مینوں کوئی لوڑ نہیں
میں بھالنا وال صرف سہارا حضور دا

میں چھیڑنی اے بات خدا دے حبیب دی
مارو دو اینو تئیں نعرہ حضور دا

چرے میں عرش فرشتے آقادی ذکر دے
ہر تھاں تے وج رہیا اے نگارا حضور دا

اوقات میری کیہ اے؟ تے میری اے کیہ مجال
ایہ نعت میری فیض اے سارا حضور دا

فیضان کہڑے کہڑے کرم دی میں گل کراں
احسان ہے جہان تے بھارا، حضور دا

صلی اللہ
علیہ وسلم

وَسے گا کرم او سے انسان دے بُو ہے تے
 جو آگیا جا بر رضی اللہ عنہ دے مہمان دے بُو ہے تے

بجنا تری جھولی وچ پے جاوے گی ہر نعمت
 ویکھ آکے مدینے دے سلطان دے بُو ہے تے

سرکار ہنناں کچھ وی نہیں تینوں عطا ہونا
 لکھ واروی جا بھاویں رحمان دے بُو ہے تے

لچپال دی نسبت دے انداز نرالے نیں
 زر دار نظر آئے فیضان دے بُو ہے تے

فیضان بے نعتاں وچ تاثیر توں چاہنا ایں
 ”میں“ ماہر کے ہو حاضر حسان رضی اللہ عنہ دے بُو ہے تے

صَلَّى
 عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ

141

پیر جتھے پے گئے ہر کار دے
عشق والے جان اوتھے وار دے

کوئی وی منگتا نہ خالی پرتیا
کیا ای کہنے آپ دے دربار دے

کون اوہدی شان دا لاوے حساب
اوہدے خادم ڈبیاں نوں تار دے

ہن تے آجا سوہنیا من موہنیا
آخری ساہ نہیں ترے بیمار دے

نام چپے رہن جو محبوب دا
اوہ کے میدان وی نہیں ہار دے

عاصیو پہنچو مدینے پاک وچ
رحمتاں دے بحر ٹھاٹھاں مار دے

ٹل گیاں سر توں بلاواں ساریاں
ہو گئے جس دم کرم سرکار دے

گل سنا فیضان کوئی پیار دی
گیت گا سوہنے مٹھل مٹھار دے

اوہناں دی فیضان رب نہیں موڑدا
جہڑے بن جاون خدا دے یار دے

دکھ درد کدی اوہناں دے ول مول نہ آندے
جہڑے مے سرکار دا میلاد مناندے

دوزخ وی فر اوہدے توں چھپاندی اے سدا منہ
وچ کملی دے جس عاصی نوں محبوب چھپاندے

سونہ رب دی کوئی لوڑ کوئی تھوڑ نہیں رہندی
آقا نہیں اساڈے تے کرم اپنا کماندے

جنہاں نے کرم اوہدے تے نظراں نہیں جمائیاں
لچپال دے دروازے توں ہر چیز اوہ پاندے

دو جگہ نہیں بنائے گئے سرکار دی خاطر
دو جگہ نہیں نبی پاک دا صدقہ پئے کھاندے

رب اوہناں تے کر دیندا اے برسات کرم دی
حسین علیہم الرضوان دے نانے دا وسیلہ نہیں جو پاندے

اک میں ای تے نہیں آپ دیاں کردا ثناواں
سب عرشی تے فرشی وی نہیں گیت آپ دے گاندے

دس مائی حلیمہ رضی اللہ عنہا دیئے بھاگاں بھری گلے
سرکار کوں ماڑیاں دی جھوک وساندے

فیضان میں کس منہ تھیں کراں لوہدیاں صفتاں
حسان رضی اللہ عنہ جیہے نعت پئے جس نوں ساندے

توں ایں ساڈا مان تے تران کملی والیا
ایہو ساڈی جان تے پچھان کملی والیا

گلاں باقی وہم تے گمان کملی والیا
تیرے پاروں ساڈی آن بان کملی والیا

تیری مدح رب نے کتاب وچ کیتی اے
ہوے تیری شان کیہ بیان کملی والیا

نبی تے رسول علیہم الصلوٰۃ والسلام وی نیں دم تیرا بھر دے
اینی اچی پُچی تیری شان کملی والیا

پیر جدوں پائے تُوں معراج والی رات تُوں
ہور اچا ہویا اسمان کملی والیا

خواب وچ آکے تے جگا دے میرے لیکھ نوں
کسے ویلے ایہ وی کر احسان کملی والیا

تیرے ای میلاد دیاں برکتاں نیں ساریاں
شاد تے آباد اے جہان کملی والیا

مچ گیا قبر حشر بار دے عذاب توں
جنہوں تیری مل گئی امان کملی والیا

پڑھدے تے سُن دے ای رہیے نعتاں تیریاں
رہوے ایہو نام تے نشان کملی والیا

دِس اودوں کاش تیرے روضے دیاں جالیاں
ہووے جدوں ہوٹھاں اُتے جان کملی والیا

کُتھے تیرے مرتبے تے تیریاں اچائیاں
کُتھے میری اہمکی زبان کملی والیا

پاوے نہ فیضان جدوں تیک تیرا واسطہ
ہوندیاں نہیں مشکلاں آسان کملی والیا

صلی اللہ
علیہ وسلم

لوں کوں دے مڈھ نعت سجائیے تاں گل بن دی اے
ایس طرح میلاد منائیے تاں گل بن دی اے

سب دے سینے ٹھنڈ پاندا اے نام نبی جی دا
دم دم ایہدا ورد پکائیے تاں گل بن دی اے

جہڑا ساڈی بخشش خاطر رویا اے دن رات
من وچ اوہدا پیار و سائیے تاں گل بن دی اے

دیندا اے رب اوہدے صدقے سب کجھ دنیا نوں
اوہدے گیت ہمیشہ گائیے تاں گل بن دی اے

صلی اللہ علیہ وسلم

غار دے سنگی رضی اللہ عنہ نے سانوں سمجھایا ایہ نکتہ
سب کچھ یار دے نانویں لائیے تاں گل بن دی اے

جو ہے رب دا پیارا جگ دیاں اکھیاں دا تارا
اس محبوب توں صدقے جائیے تاں گل بن دی اے

جگ دے تختاں تاجاں والے جس دے منگتے نیں
اوبدے درتے سیس نوائیے تاں گل بن دی اے

سدائی فیضان حیاتی ایویں نہیں ملدی
یاد نبی وچ مر مٹ جائیے تاں گل بن دی اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

☆

کر عطا دیدار کملی والیا
نمین بلدے ٹھار کملی والیا

کس طرح ہووے ثنا آقا تری
ٹوں خدا دا یار کملی والیا

تینوں رب نے بخشیاں نہیں طاقتاں
ساڈی بیڑی تار کملی والیا

مینوں رنگ اپنے ای رنگ وچ سوہنیا
میری "میں" - نوں مار کملی والیا

واسطہ تینوں سخی حسنین رضی اللہ عنہم دا
کر کرم سرکار کملی والیا

ہن تے ہنجو وی نیں ترے پاوندے
کول سد اک وار کملی والیا

کعبہ دا کعبہ غلاماں واسطہ
ہے ترا دربار کملی والیا

لاج رکھ فیضان اوگن ہار دی
لے کدی تے سار کملی والیا

صلی اللہ
علیہ وسلم

میرا دل تے جان مدینے والٹریا
سب تیرے قربان مدینے والٹریا

گنتی دے نیں ساہ تے دور مدینہ اے
کر مشکل آسان مدینے والٹریا

تھے میں کو جھاتے تھے ذات تری
اُجی تیری شان مدینے والٹریا

ساری دنیا میری عزت کردی اے
ہے تیرا احسان مدینے والٹریا

صلی اللہ علیہ وسلم

اپنی آل دا صدقہ سدلے قداماں وچ
نکل نہ جاوے جان مدینے والٹریا

ایویں تے رب تیریاں قسماں کھاندا نہیں
توں ایس بڑا ذیشان مدینے والٹریا

تیرے کرم دے صدقے وسدا رسدا اے
میرا پاکستان مدینے والٹریا

اپنی محفل وچ تشریف لیا آقا
کر ایہ وی احسان مدینے والٹریا

کس منہ نال فیضان کرے تعریف تری
خلق ترا قرآن مدینے والٹریا

محبوب نوں رب فرماندائے ترے سوسوناز اٹھانا واں
توں میرا ذکر سناجگ نوں میں تیری شان ودھانا واں

توں مینوں سب توں پیارا ایں میریاں اکھیاں داتارا ایں
ایسے لئی سوہنیا محبوبا میں تیریاں قسماں کھانا واں

نبیاں تے رسولاں کولوں میں لیا عمد ترا دم بھرنے دا
رب ہوکے کملی والڑیا تیرا میلاد منانا واں

جو شان میں تینوں دتا اے اوہ ہو رکے نوں دتا نہیں
توں میری بندگی کر سونے میں تیریاں دھماں پاناواں

میں خالق ہاں توں مالک ایں میں رازق ہاں توں قاسم ایں
جنہوں چاہویں جو چاہویں دے دے تینوں مختار بناناواں

فیضان مری کیہ ہستی اے مکی مدنی دی نعت کہواں
اوہ آپ کرم فرماندے نیں میں جنہاں دا اکھواناواں

صلى الله
عليه وسلم

زندگی دا آکو ای اصول ہونا چاہیدے
جانوں پیرا رب دا رسول ہونا چاہیدے

پڑھنا درود تے سلام اوہدی ذات تے
عاشقیاں دا ایہو ای معمول ہونا چاہیدے

ہو کے جہڑے آئے نیں حضور دی جناب چوں
ساٹوں اوہناں قدماں دی دُھول ہونا چاہیدے

ایسے طرح اوندیاں نیں جوش وچ رحمتاں
یاد وچ نبی دی ملول ہونا چاہیدے

دے راتیں نعتاں دیاں مھلاں سجانے آں
ساڈے تے عطاواں دا نزول ہونا چاہیدے

بھجیاں نیں جنہاں نے دروداں دیاں ڈالیاں
آقا تحفہ اوہناں دا قبول ہونا چاہیداے

ازلاں توں بیٹھے آں اڈیک وچ سوہنیا
ہن تے بلاوے دا حصول ہونا چاہیداے

جنہاں نوں نصیب نیں تہاڈیاں زیارتاں
اوہناں وچ ساڈا وی شمول ہونا چاہیداے

لکھی اے الہی! ڈر ڈر کے فیضان نے
نعت نوں ضرور مقبول ہونا چاہیداے

صلی اللہ
علیہ وسلم

جہڑے رسول پاک نوں دل تھیں پکار دے
سرکار اوہناں لوکاں دی - وگڑی سوار دے

جناں جے توں وی چاہنا ایں دیدار آپ دا
صدیق رضی اللہ عنہ وانگول سوہنے توں ہر چیز وار دے

تعریف ہوندی اوہناں دی مرنے توں بعد وی
جہڑے حیاتی اوہدی ثنا وچ گزار دے

صلی اللہ علیہ وسلم

لاوے حساب کون فر آقا دی شان دا
آقا دے اُمتی پئے ڈیاں نوں تار دے

جنہاں تے کملی والے دا ہر دم کرم رہوے
اوہ نہیں جے رب دی سونہ کسے میدان ہار دے

فیضان سب حضور دی نسبت دا اے کمال
اُنج تے اسیں آں تاہ کسے کم دے نہ کار دے

صلی اللہ
علیہ وسلم

میرے توں بھلا اوہدی کیہ صفت ثنا ہووے
جس ذات گرامی دا مداح خدا ہووے

سوکار دی چوکھٹ تے سر ہووے مرا یارب
جد میرے بدن نالوں جند میری جدا ہووے

کاش اوہ وی گھڑی آوے در ہووے محمد ﷺ دا
مسکین دا سر ہووے اک سجدہ ادا ہووے

اس دائمی رحمت دی فر ریس کرے کہہ؟
ویری نون جو فرماوے جا تیرا بھلا ہووے

آقا دی محبت وچ مٹ چچیا ہووے جہہ؟
اے موت ترے کولوں کیویں اوہ فنا ہووے

واللّٰیل دے گنڈلاں وچ نہیں قید جو ہو سکدا
دکھاں دیاں پھندیاں توں کسراں اوہ رہا ہووے

فیضان شہنشہ وی کردے نیں حیا اوہدی
حسین رضی اللہ عنہم دے نانے دا دل تھیں جو گدا ہووے

صلی اللہ
علیہ وسلم

جے رضا چاہنا ایس رب رحمان دی
کر تیری فر مدینے جان دی

دست بستہ ہو گیا جبریل علیہ الصلوٰۃ والسلام دی
چھڑ پئی گل عرش دے مسمان دی

جے نہ ہندا کملی والے دا ظہور
کس طرح دنیا خدا نوں جان دی

جو دلوں کر دے ادب سرکار دا
اوہ کدی پروا نہ کردے جان دی

آپ دی نسبت دے صدقے بیلینو
میںوں بنیا جان دی پہچان دی

گود وچ لے کے خدا دے نور نوں
رہی حلیمہ رضی اللہ عنہا بڑیاں موجاں مان دی

نام اوہدا دین دی بنیاد اے
ذات اوہدی جان اے ایمان دی

نام لیوا ہاں میں اس محبوب دا
کوئی حد نہیں جس دی اُچی شان دی

سب کرم ہے آمنہ رضی اللہ عنہا دے لال دا
نہیں تے کیہ اوقات اے فیضان دی

صلی اللہ
علیہ وسلم

کویں حق و لا دا ادا کراں کویں مصطفیٰ دی ثنا کراں
کویں سوچ فکر دی قید توں میں نمانے دل نوں رہا کراں

مزا تاں اے عشق دی بات دا بے رهواں حضور دی راہ تے
کرے گال منداوی بے کوئی میں اوہدے لئی وی دعا کراں

مرے دل نوں رنگ نبی دے اسوے دے رنگ وچ مرے مالکا
میںوں اپنا حوصلیہ کر عطا کہ جفاواں سہہ کے وفا کراں

میں جدوں اذان سناں تے مہکے لبھاں تے ذات دا تذکرہ
مرے دل نوں یاد نبی دی ٹھارے جدوں نماز ادا کر اں

ہے مرے کریم نے مینوں میری طلب توں ودھ کے نوازا
مینوں سجدا نہیں بے گلی گلی پیا جا کے ایویں صدا کر اں

نبی پاک اپنا کرم کرن گے مرے تے کس طرح بیلینو
بے کسے نوں دیواں فریب میں بے کسے دے نال دعا کر اں

مرے مصطفیٰ دی جناب وچ مری فیض ایہو اے التجا
میں کسے نوں وی نہ برا کہواں میں ہمیشہ سب دا بھلا کر اں

صلى الله
عليه وسلم

جگ وچ دُھماں پے گیاں سب توں سخی دربار دیاں
کیا کہنے لُچالاں دے کیا باتاں سرکار دیاں

جتھے جتھے لُجیاں نیں تلیاں مدنی یار دیاں
اوہ سب راہواں رب دی سو نہہ اج وی چکال مار دیاں

کالی کملی والڑیا سار لوں میں تنڑی دی
راہ بس تیری تکدیاں نیں اکھیاں میں پیمار دیاں

ہن تے بلا کو قدموں وچ صدقہ اوہیں قرنی رضی اللہ عنہدا
صدیاں تولاں مسکیناں نوں تا نگھاں نیں دیدار دیاں

خبرے اوہدے جلویاں دی کیہ کیفیت ہووے گی
یاداں جس محبوب دیاں بلدا سینہ ٹھار دیاں

رب نے اپنا رب ہوتا جس دے صدقے دیا اے
شاناں کہہا سمجھے گا اوس ٹھل من ٹھار دیاں

جس وچ یار نے کھادے سن ڈنگ اڈی تے سوہنے لئی
اج وی باتاں کردے نیں دیوانے اُس غار دیاں

پھٹھو رومی جامی توں لہے شاہ وی دسن گے
اوہو سیاں تردیاں نیں جہڑیاں ”میں“ نوں مار دیاں

کیہ اے میری حیثیت کچھ وی نہیں اوقات مری
سب فیضان عطاواں نیں آل نبی دے پیار دیاں

صلی اللہ
علیہ وسلم

زندگی زندگی زندگی
روشنی روشنی روشنی

نہمّو جھانے دلاں نوں کرو مہن عطا
تازگی تازگی تازگی

قر دے دور وچ ڈھونڈا اے سکون
آدمی آدمی آدمی

صالحی اللہ علیہ وسلم

آپ دا مدح گر آپ دا نعت گو
ہر کوئی ہر کوئی ہر کوئی یانہی

جان وچ میری جان آپ دے ذکر نال
آگئی آگئی آگئی یانہی

آپ دا دین اُسوہ تے سیرت دے
دائمی دائمی دائمی یانہی

آپ چنگے تے سب نالوں چنگے حضور
میں بُری میں بُری میں بُری یانہی

آپ دے سوہنے روضے توں ڈُھ ڈُھ پوے
دلکشی دلکشی دلکشی یابی

صرف حضرت نوں سجدی اے کونین دی
سروری سروری سروری یابی

ہن تے فیضان میرا وظیفہ اے بس
یا نبی ﷺ یا نبی ﷺ یا نبی ﷺ یا نبی ﷺ

صلی اللہ
علیہ وسلم

صلی اللہ علیہ وسلم

جدوں زبان تے آقا دا نام اوندا اے
طلب دے ہتھیں عطاواں دا جام اوندا اے

نزول ہووے نہ کیوں رحمتاں دا اج تھاں تھاں
جہان اُتے دو جگ دا امام اوندا اے

نمانے ہنجو وی کر دے نیں کار اکھراں دا
نبی دی نعت وچ ایہ وی مقام اوندا اے

چنیلیاں دی طرح مہکمے نیں ساہ میرے
لباں تے جد وی درود و سلام اوندا اے

چھڑے جدوں وی مدینے دی بات 'انج لکے
جویں مدینوں دل نوں پیام اوندا اے

کرم نبی دا اے فیضان رب دی سونہ سارا
خیال وچ مرے جتا کلام اوندا اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

تصور جگمگایا ہولی ہولی

نظر نے چین پایا ہولی ہولی

خدائی نون محمد مصطفیٰ ﷺ نے

خدا وئے بلایا ہولی ہولی

ذرا لچپال نے تاہ تھوڑ پھڈی

کرم اینا کمایا ہولی ہولی

نظر اوندا رہیا جد سبز گنبد

مرے دل وچ سمایا ہولی ہولی

نبی جی دی بدولت دین سچا
زمانے بھرتے چھایا ہولی ہولی

کدی نہ کالھ کیتی مصطفیٰ نے
کلام اللہ ستایا ہولی ہولی

مدینے دل جدوں فیضان مٹریا
ہر اتھرو مسکرایا ہولی ہولی

صلی اللہ
علیہ وسلم

صلی اللہ علیہ وسلم

یاد وچ آپ دی روندے نیں نصیباں والے
ہار بہجواں دے پروندے نیں نصیباں والے

سب نوں ملدی اے کدوں نعت پڑھن دی توفیق
گیت سرکار دے گوئدے نیں نصیباں والے

نام چپدے نیں جو دن رات مرے آقا دا
قسم اللہ دی اوہ ہوندے نیں نصیباں والے

سبز گنبد دے اجالے نوں وسا کے من وچ
دل دے ہر داغ نوں دھوندے نیں نصیباں والے

مینہ جدوں وسدا اے فیضان عطاواں والا
جھولیاں کھول کھلوندے نیں نصیباں والے

گونج رہے سن دنیا تے جد ہاڑے چارے پاس
میرے نبی نے آکے ونڈے ہاسے چارے پاس

غم دے ریگستان اچ کوثر والے دی یاد آئی
پھٹ پئے رب دی رحمت والے چشمے چارے پاس

گھنگی بولی دھرتی تے جد پیر نبی نے پایا
گو نجن لگ پئے اللہ ہو دے نغمے چارے پاس

شاخ بنو ہاشم تے ایسا بابرکت پھل کھڑیا
خشبواں دیے بے ڈلھے مہکے چارے پاس

کبلی والے دا ثانی تاہ ہویا تے تاہ ہونا
اگے پھچھے جے کھبے ڈٹھے چارے پاسے

خالق دے محبوب دی چھڑ پیندی گل بات جدوں وی
بدل نور ہدایت والے ورہدے چارے پاسے

جد سرکار صفاتے چڑھ کے حق دا ہوکا دتا
جاگی غفلت ماری خلقت اگھڑے چارے پاسے

طائف وچ جد پتھر کھا کے نبی دُعاواں دتیاں
دیکھ کے جو دکرم دا جلوہ بھومے چارے پاسے

جد فیضان مدینے والا چن معراج نوں چلیا
بھاویں ٹھیری رات سی فروی چکے چارے پاسے

صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

لباں تے درود تے سلام ہونا چاہیدے
نبی جی دا ذکر صبح شام ہونا چاہیدے

ہووے جہدے دل وچ تاگھ بادشاہی دی
اوہنوں سرکار دا غلام ہونا چاہیدے

کھیڈا جو رہیا ہووے موہڑیاں تے آپ دے
اوسے نوں شہیداں دا امام ہونا چاہیدے

من وچ یاد ہونی چاہی دی اے آپ دی
ہوٹھاں تے وی آپ دا ای نام ہونا چاہیدے

سن کے تے یاد آوے بولدے قرآن دی
اینا مٹھلے بندے دا کلام ہونا چاہیدے

مولا! اسیں اُمتی آں تیرے محبوب دے
ساڈے تے عذاب نوں حرام ہونا چاہیداے

نام نامی لوے کوئی جدوں وی حضور دا
ادب نال فوراً ای قیام ہونا چاہیداے

اکھ ویہندی رہوے سدا روضے دے نظارے نوں
دل نوں مدینے دا مقام ہونا چاہیداے

جہڑے جہڑے پاسے وی فیضان جاویں جگ تے
نال نال نعت دا پیغام ہونا چاہیداے

صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

جے کر نوازن آقا بُلا کے
آواں نہ واپس طیبہ نوں جا کے

عیسیٰ دے ہدم ﷺ شافی نیں میرے
کیوں پھٹ وکھاواں دھر دھر نوں جا کے

کعبے نوں قبلہ کردا اے مولا
جد آپ دیکھن نظراں اٹھا کے

ہر درد بھلدا ہر روگ مندا
تکدے نیں سرکار جد مسکرا کے

مولا دے ناں توں ہر چیز واری
آقا نے کچھ نہیں رکھیا چا کے

سن دے نیں آقا ہر عرض میری
کیوں لکھ کے چٹھیاں پاواں میں ڈاکے

چن ٹٹ کے جڑیا سورج وی مُڑیا
اگو اشارہ انگلی دا پا کے

اوبدی رعایا خاکی تے نوری
اوبدی ریاست سارے علاقے

جے در تے جانی دشمن وی آیا
تقصیر بخشگی گل نال لا کے

کوئی وی منگتا خالی نہ مُڑیا
جگ نوں کھویا کر آپ فاتے

امی لقب دے دم دی بدولت
رنگین ہوئے بے رنگ خاکے

ہر تھاں چاوے نسبت نبی دی
رکھنا واں ایہ شے جگ توں چا کے

کاش اوہ گھڑی وی آوے خدایا
قدموں پچھاں تن من جھکا کے

عزت کمائی شہرت وی پائی
لکھ کے قصیدے نعتاں سنا کے

جان اوہدی رہ وچ قربان کردے
مملدی اے منزل ہستی مٹا کے

صلی اللہ علیہ وسلم

کھ تائیں کیتا لکھیں لکھیرا
اینا رجھایا خیر اونے پا کے

سجنا جے چاہویں اوہدی زیارت
تک دل دی اکھ نال نقشہ جما کے

فیضان رب نے خوشحال کیتا
مینوں نبی دا چاکر بنا کے

صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

جَٹھوں جَٹھوں تک میرے رب دی کبریائی اے
او تھوں او تھوں تک آقا تیری مصطفائی اے

ہُن تے دُوریاں ہتھوں جند لہاں تے آئی اے
کملی والیا شاہا! بس تری دہائی اے

یا دُرود پڑھنا واں یا سلام کہنا واں
ایسو چین میرا اے ایسو ای کمانی اے

نھیریاں دے وچ وی میں ویکھنا واں ہُن چانن
میرے تے نبی جی نے ایسی جھات پائی اے

آپ دی شریعت وی خیر دا خزانہ اے
آپ دی طریقت وی بس نری بھلائی اے

خُلد رہنجزر جس دی سدرہ اک مقام اُس دا
جانے ذات ہی کتھے اوس دی رسائی اے

آپ دی غلامی اے میری آبرو فیضان
ودھ کے بادشاہی توں آپ دی گدائی اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

سوچاں توں بہت اُچے نیں رُتے حضور دے
دو جگ دے تاجدار نیں منگتے حضور دے

قرآن پاک ہے مرے اِس قول تے گواہ
رب نے لکھے نیں آپ قصیدے حضور دے

سارے سمندراں دی تریہہ نوں مٹاوندے
اینے گُو ٹھنڈے مٹھے نیں چشمے حضور دے

دیندے پئے نیں آپ نوں رُکھ وی سلامیاں
گاندے پئے نیں گیت وی روڑے، حضور دے

اوہ بن گئے غلاماں لئی لعل تے گمہ
نیناں چوں نیر جنے وی ڈُھلے حضور دے

دستور نیں حیات دے ہر محکمے لئی
منشور نیں نجات دا خطبے حضور دے

محتاج اے تمام خدائی جناب دی
مشاق نیں تمام زمانے حضور دے

سائے وچ آپ دے ہے مکی ہوئی کائنات
صدیاں تے چھائے ہوئے نیں لمحے حضور دے

میری ایہ جہدِ ملک ہے کس دی؟ رسول دی
میرے ایہ ساہِ غلامِ نین کس دے؟ حضور دے

رحمت وی تک رہی اے نبی دی نگاہِ دل
عشقِ وی بھال دی اے وسیلے حضور دے

کچھ وی تے نہیں خدا نے چھپایا حبیب توں
اوبدے نین بن تمام خزانے حضور دے

اسمان توں زمین تے عیسیٰ مسیح علیہ الصلوٰۃ والسلام وی
اترن گے بن کے اُمتی ساڈے حضور دے

دل، جان، علم، عشق، نظر، معرفت، خدا
کیہ کچھ بشرِ نون ملیا اے صدقے حضور دے

صلی اللہ علیہ وسلم

جس ذات دا کلیم علیہ الصلوٰۃ والسلام نہ دیدار کر سکے
اس ذات نے وی ناز اٹھائے حضور دے

فیضان کہوے کہوے کرم دی میں گل کراں
احسان بے شمار نیں میرے حضور دے

ونڈدے پئے نیں جتتاں کونین دے شفیع
فیضان چھیتی پہونچ دوارے حضور دے

صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

☆

آقا کملی والیا کر مشکل آسان
اچا تیرا مرتبہ سچی تیری شان

”مندے میرے واسطے“ ایہ تیرا فرمان
میں وی. مندا ہاں” بڑا رکھ میرا وی مان

دین اے تیری ذات دی اسلامی پہچان
صدقہ تیرے نام دا میرا پاکستان

ایہ وی تیری دین اے تیرا ای احسان
پورا ہويا میریاں نعتاں دا دیوان

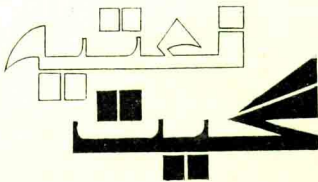
میں ای کلا ہاں کدوں کہندا تیری نعت
دو جگ دی ہر چیز اے تیری مدحت خوان

’فرعشاں گا ظلم سب اوگن ہاراں دے
پہلاں جاون در ترے‘ کہندا رب رحمان

تاہ ای پے نیکیاں تاہ ای چنگے لیکھ
توں ای میری آبرو توں ای میرا مان

تیری رحمت دے ہاں تیری نسبت باجھ
کیہ اے میری شاعری‘ کچھ وی نہیں فیضان

صلی اللہ
علیہ وسلم

اٹھ دلا چل خوشیاں منائے مدینے والا جن چڑھیا
آج سچیاں نصیباں نوں جگائے مدینے والا جن چڑھیا

تھاں تھاں ہويا نور اجالا
جگ تے آیا کملی والا
کیوں نہ راہواں وچ اکھیاں وچھائے
مدینے والا جن چڑھیا

دل نوں اوہدے نانویں لاکے
جان اوہدی توں صدقے جا کے
ٹھنڈ بلدیاں نیناں وچ پائے
مدینے والا جن چڑھیا

جے چاہندے او رحمت یارو
دم دم اوہدا نام چتارو
چلو محفل نعت سجائیے
مدینے والا چن چڑھیا

خاکی اوہدی کرن غلامی
نوری اوہنوں دین سلامی
جہدا کھائیے اسیں اوہدے گن گائیے
مدینے والا چن چڑھیا

بحر کرم دا ٹھاٹھاں مارے
موجاں مانن منگتے سارے
مؤمنوں منگیاں مراداں تھے پائیے
مدینے والا چن چڑھیا

جد ویکھاں فیضان میں اُس نون
اکھ بن جاندا میرا کون کون
اودے جلوے تون واری واری جائے
مدینے والا چن چڑھیا

اٹھ دلا چل خوشیاں منائے مدینے والا چن چڑھیا
اج ستیاں نصیباں نون جگائے مدینے والا چن چڑھیا

صلی اللہ
علیہ وسلم

سانوں درتے بلا آقا مدینہ تیرا وسدا رہوے
سوہنا روضہ دکھا آقا مدینہ تیرا وسدا رہوے

تیری من دا خدا آقا مدینہ تیرا وسدا رہوے
ساڈی بگڑی بنا آقا مدینہ تیرا وسدا رہوے

جے ترا ہووے دربار ولوں گزر
ہتھ بنھ کے تے نالے جھکا کے نظر
کریں عرض صبا آقا!
مدینہ تیرا وسدا رہوے

کو جھے کملے نکمے گنگار ہاں
جو دی ہاں تیرے دردے نمک خوار ہاں
لڑ لگیں نبھا آقا
مدینہ تیرا وسدا رہوے

بہت مدت توں تانگھاں نیں سینے دے وچ
جا کے زندگی گزاراں مدینے دے وچ
للہ! آس پچا آقا
مدینہ تیرا وسدا رہوے

واسطہ تینوں شاہا تری آل دا
کر کرم میں ہاں تیرا کرم بھالدا
جھوک اُجڑی وسا آقا
مدینہ تیرا وسدا رہوے

جنہے اک وار کر لئی زیارت تری
اوس لئی ہوئی واجب شفاعت تری
سانوں وی بخشوا آقا
مدینہ تیرا وسدا رہوے

صلی اللہ علیہ وسلم

ساوا گنبد تے روضے دیاں جالیاں
بھر دیاں نیں نگاہواں دے وچ لالیاں
ہن دید کرا آقا
مدینہ تیرا وسدا رہوے

رکھ لویں لاج ناچیز فیضان دی
تیرے صدقے ہے دنیا مینوں جان دی
میرے عیب چھپا آقا
مدینہ تیرا وسدا رہوے

سانوں درتے بلا آقا مدینہ تیرا وسدا رہوے
بوہنا روضہ دکھا آقا مدینہ تیرا وسدا رہوے

صلی اللہ
علیہ وسلم

آقا توں ایں گنہگارں دا سہارا مدینے دیا چن سوہنیا
تیرے باجھوں ساڈا آتے نہیں گزارا مدینے دیا چن سوہنیا

کر سکاں تعریف میں تیری
اپنی کد اوقات ہے میری
توں ایں رب نون وی سب نالوں پیارا
مدینے دیا چن سوہنیا

مر تاہ جاون درداں مارے
سدلے اپنے پاک دوارے
کر کرم غریباں تے خدارا
مدینے دیا چن سوہنیا

صلی اللہ علیہ وسلم

رب دا کیتا شکر یتیمال
تینوں حکیا جدوں حلیمہ رضی اللہ عنہا
ہر پاسے تیرا وجیا نگارا
مدینے دیا چن سوہنیا

دل دا چین زمانے پایا
توں دنیا تے جس دم آیا
تیرا جلوہ اے رب دا نظارا
مدینے دیا چن سوہنیا

دورخ کولوں کاہنوں ڈریے
جنت دا کیوں لالچ کریے
ساڈی جنت تے تیرا اے دوارا
مدینے دیا چن سوہنیا

کافر تیرے توں کھب کھاندے
مومن تیرے صدقے جاندے
جھوٹھ سچ دا توں کیتا اے نتارا
مدینے دیا چن سوہنیا

دکھاں نے لایا اے آہڈا
تیرے باجھوں کون اے ساڈا
کہدا کرے ساڈے درداں دا چارا
مدینے دیا چن سوہنیا

ڈیا سورج فوراً مُدیا
چن دو ٹوٹے ہوکے جُویا
کیتا انگلی دا جدوں توں اشارا
مدینے دیا چن سوہنیا

کندھ بے چینی والی ڈھے گئی
ٹھنڈ بلدے سینے وچ پے گئی
جدوں عاشقوں نے لایا تیرا نعرہ
مدینے دیا چن سوہنیا

مگدا اے فیضانِ کمینہ
تیتھوں تینوں شاہِ مدینہ
کدی ایہدے تے وی پادے لشکارا
مدینے دیا چن سوہنیا

آقا توں ایس گنہگاروں دا سہارا مدینے دیا چن سوہنیا
تیرے باجھوں ساڈا آتے نہیں گزارا مدینے دیا چن سوہنیا

صلی اللہ
علیہ وسلم

ڈنے راتیں مںگاں ایسو میں دُعا واں مدینے وچ رہن والیا
تیرے قدماں چ چھیتی چھیتی آواں مدینے وچ رہن والیا

نوری جتھے سس نواندے
خاکی جتھوں رتے پاندے
اوتھے جا کے ماناں ٹھنڈیاں میں چھاواں
مدینے وچ رہن والیا

جتھے میں ناچیز کمیٰ
جتھے توں سلطان مدینہ
کہدے مونہوں آقا گن تیرے گاواں
مدینے وچ رہن والیا

تیرے کرم دی آس ہے مینوں
لچالا ہن لاج ہے تینوں
میرے کول نیں خطاواں ای خطاواں
مدینے وچ رہن والیا

ساڈے سارے کم رُک جاندے
سونہ رب دی اسیں مرہُک جاندے
جے تُوں ساڈے تے نہ کر دا عطاواں
مدینے وچ رہن والیا

آقا ایو تانگھ ہے میری
رہوے نصیب غلامی تیری
سگ تیرا تیری آل دا سداواں
مدینے وچ رہن والیا

تینوں لے کے آئی حلیمہ رضی اللہ عنہا
 سوچن لگ پئی دائی حلیمہ رضی اللہ عنہا
 کہڑی تیج تیرے لئی میں سجاواں
 مدینے وچ رہن والیا

ڈاڈا زور طیبیاں لایا
 پر ایہ بھید کے نہیں پایا
 یاداں تیریاں نیں ساڈیاں شفاواں
 مدینے وچ رہن والیا

لکھاں تیرے در تے جاندے
 تک روضہ ٹھنڈ سینے پاندے
 کدوں بولے گا غلاماں دا وی تانواں
 مدینے وچ رہن والیا

پھولیں نہ فیضانِ دا ماضی
ہو جا اوگن ہار تے راضی
گنہگار دیاں سن لے صداواں
مدینے وچ رہن والیا

دِنے راتیں منگاں ایہو میں دعاواں مدینے وچ رہن والیا
تیرے قدماں چ چھیتی چھیتی آواں مدینے وچ رہن والیا

صلى الله
عليه وسلم

جَنہماں نے اپنیاں جاناں سوہنے توں واریاں
مولا نے اوہناں تائیں دتیاں سرداریاں

سمجھے گا کسراں کوئی
عظمت کملی والے دی
آقا دے اُقتیاں نے دُبدیاں تاریاں

مدنی نے ڈیرہ لایا
یثرب مدینہ بنیا
آسیاں شفاواں او تھوں گئیاں بیماریاں

لکھاں روضے تے جاندے
تک تک سینے ٹھنڈ پاندے
رب جانے ساڈیاں کس دن آون گئیاں واریاں

صلی اللہ علیہ وسلم

آقا جے کرم کماون
اپنے دربار بلاون
زل کے مدینے جاون سیاں ایہ ساریاں

ادویں درود پچاؤ
سادہ جیسی نعت سناؤ
ہنجو فیضان وگاؤ چھڈو فن کاریاں

جے کر جتنی آں بازی
چاہویں جے رب نوں راضی
لالے فیضان! نبی دے بچناں نال یاریاں

جنہاں نے اپنیاں جاناں سوہنے توں واریاں
مولا نے اوہناں تائیں دتیاں سرداریاں

صلی اللہ
علیہ وسلم

میرے کملی والے دا دیوانہ اے زمانہ
اوہدے باجھوں عاصیاں دا کوئی نہیں ٹھکانہ

سوہنے مکی مدنی دا واسطہ جو پاوندے
کیتے ہون جو جو گنہ سارے بخشاوندے
رحمت خدا دی یارو لٹھدی بہانہ
اوہدے باجھوں عاصیاں دا کوئی نہیں ٹھکانہ

ڈبے ہوئے سورج نوں آقا میرا موڑدا
فلکال دے چن نوں اوہ توڑ کے تے جوڑدا
چوکیا نہیں کدی اوہدی اکھ دانشانہ
اوہدے باجھوں عاصیاں دا کوئی نہیں ٹھکانہ

دنیا تے اسیں جہدا صدقہ پئے کھانے آں
نام جہدا لے کے تئے لیکھ جگانے آں
حشر نول وی اوسے نے ای سانوں عشتانا
اوبدے باجھوں عاصیاں دا کوئی نہیں ٹھکانہ

رتاں تے ہواواں سب اوبدیاں غلام نیں
چن تارے پڑھدے درود تے سلام نیں
جنہوں ویکھو اوہو میرے سوہنے دا دیوانہ
اوبدے باجھوں عاصیاں دا کوئی نہیں ٹھکانہ

رب دا حبیب تئے ساڈیاں جے زاریاں
کریئے مدینے دیاں رل کے تیا ریاں
جائیئے اسیں گاندے ہوئے نعتاں دا ترانہ
اوبدے باجھوں عاصیاں دا کوئی نہیں ٹھکانہ

نکلے نمائی جند غماں دے عذاب چوں
آوے جے بلاوا لچپال دی جناب چوں
سجدے گزارئیے تے ونڈئیے بے دانہ
اوہدے باجھوں عاصیاں دا کوئی نہیں ٹھکانہ

کوئی وی فیضان سخی ناہیں اوہدے نال دا
نام اوہدا ساریاں بلاواں سروں ٹالدا
اوہدا دربار ہے عطاواں دا خزانہ
اوہدے باجھوں عاصیاں دا کوئی نہیں ٹھکانہ

میرے کملی والے دا دیوانہ اے زمانہ
اوہدے باجھوں عاصیاں دا کوئی نہیں ٹھکانہ

صلی اللہ
علیہ وسلم

دم دم ورد پکائیے تاں گل بن دی اے
گیت نبی دے گائیے تاں گل بن دی اے

ساری دنیا جس دا صدقہ کھاندی اے
جس دے درتے خلقت سیس نواندی اے
سگ اوہدے اکھوائیے تاں گل بن دی اے
گیت نبی دے گائیے تاں گل بن دی اے

دردر ٹھڈے کھانا چنگا گدا نہیں
گلیو گلی . یرانا چنگا گدا نہیں
آؤ دے ہو جائیے تاں گل بن دی اے
گیت نبی دے گائیے تاں گل بن دی اے

اکھ وچ نقش جمایے مدنی ماہی دا
دل تے رنگ چڑھایے مدنی ماہی دا
من وچ پیار وسایے تاں گل بن دی اے
گیت نبی دے گایے تاں گل بن دی اے

کریے مان غریباں دے رکھوالے تے
سدا درود پچایے کملی والے تے
اوہدے صدقے جاییے تاں گل بن دی اے
گیت نبی دے گایے تاں گل بن دی اے

کریے سُنئے ذکر مٹھل من ٹھاراں دا
تکدے ربیے بس روضہ سرکاراں دا
ٹھنڈ سینے وچ پائیے تاں گل بن دی اے
گیت نبی دے گایے تاں گل بن دی اے

صلی اللہ علیہ وسلم

دل دا خالی دامن بھرنا سوکھا نہیں
رب سچے نوں راضی کرنا سوکھا نہیں
شہر مدینے جائیے تال گل بن دی اے
گیت نبی دے گائیے تال گل بن دی اے

آقا دی فیضان ثنا کر دے رہیے
ہر دم عشق نماز ادا کر دے رہیے
نعت ایچ مر مٹ جائیے تال گل بن دی اے
گیت نبی دے گائیے تال گل بن دی اے

دم دم ورد پکائیے تال گل بن دی اے
گیت نبی دے گائیے تال گل بن دی اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

شہر مدینے دی کیا بات! کریئے بات مدینے دی
بھاویں دن ہووے یاں رات کریئے بات مدینے دی

نس جاوے گا دور ہنیرا
ہو جاوے گا نور سویرا
ڈھل جاوے گی غم دی رات
کریئے بات مدینے دی

عاصیاں تے اے رحمت رب دی
آقا لُج رکھدے نیں سب دی
نہیں تے ساڈی کیہ اوقات
کریئے بات مدینے دی

آوے گا اک روز بلاوا
دیکھاں گے جا گنبد ساوا
سجنو بدلن گے حالات
کریئے بات مدینے دی

کملی والے دے در جائیے
جرم گناہ سارے بخشائیے
راضی ہوسی رب دی ذات
کریئے بات مدینے دی

پہنماں گے روضے دی جالی
بھر جاوے گی جھولی خالی
ہوسی رحمت دی برسات
کریئے بات مدینے دی

ذکر نبی وچ جوئے مرئے
یاد نبی وچ ڈئے ترئے
پڑھدے سُن دے رئے نعت
کریئے بات مدینے دی

جو فیضان اے سب دا قبلہ
جو اے کعبے دا وی کعبہ
منگئے اس در توں خیرات
کریئے بات مدینے دی

شہر مدینے دی کیا بات! کریئے بات مدینے دی
بھاویں دن ہووے یاں رات کریئے بات مدینے دی

صلی اللہ
علیہ وسلم

من جا دیوانہ مدنی دا شان اے یگانہ مدنی دا
بھال سارا مدنی دا چھڈنہ دوارا مدنی دا

خاکی ہوون بھاویں نوری
آپ نوں منا بہت ضروری
پڑھدے نیں سارے کلمہ مدنی دا
چھڈنہ دوارا مدنی دا

اوہدی مثل نہ کدھرے پائی
جھکدی اوتھے ساری خدائی
کعبے دا کعبہ روضہ مدنی دا
چھڈنہ دوارا مدنی دا

اوہناں دی گل بات سعادت
اوہناں دا دیدار عبادت
تکيا جنہاں مدینہ مدنی دا
چھڈ نہ دوارا مدنی دا

پنجتن علیہم الصلوٰۃ والسلام دا ذیشان گھرانہ
رحمت دا وٹڈ دا اے خزانہ
کیڈا لچپال اے کنبہ مدنی دا
چھڈ نہ دوارا مدنی دا

خشبوواں دے آئے ہئے
جنناں دے دروازے کھلے
آیا جد یاد پسینہ مدنی دا
چھڈ نہ دوارا مدنی دا

چھڈ فیضان پواڑے سارے
حاضر ہو جا پاک دوارے
یہہ جا مل کے دروازہ مدنی دا
چھڈ نہ دوارا مدنی دا

من جا دیوانہ مدنی دا شان اے یگانہ مدنی دا
بھال سہارا مدنی دا چھڈ نہ دوارا مدنی دا

صلی اللہ
علیہ وسلم

جاندا جاندا اینا کرم کماویں مدینے ولے جان والیا
ساڈا آقا نون سلام پچاویں مدینے ولے جان والیا

پنچیں گا جد شہر مدینے
لٹیں گا جد نور خزیں
اوس ویلے نہ توں سانوں بھل جاویں
مدینے ولے جان والیا

جا کے سبز گنبد دی چھانویں
جالیاں نون جد سینے لاویں
اک جھاتی ساڈے دلوں وی چا پویں
مدینے ولے جان والیا

ہووے جد برسات کرم دی
پیش کریں جد عرضی غم دی
ساڈے وتوں وی دو اتھرو وگاویں
مدینے ولے جان والیا

فرشی او تھے سیس نواندے
عرشی وی ساہ ڈک ڈک آندے
پتے عاجزی دے توں وی ڈھل جاویں
مدینے ولے جان والیا

تکدیاں سار سنہری جالی
بھر جاوے گی جھولی خالی
او تھے ایویں نہ توں رولا پیا پاویں
مدینے ولے . جان والیا

اوه سرکار بڑی اُچی اے
اودھی شان بڑی سچی اے
سوچ سمجھ کے زبان ہلاویں
مدینے ولے جان والیا

نوری جلوے من وچ بھر لئیں
دل نوں تھم کے دُوری جر لئیں
اون لگیال نہ روویں گُراویں
مدینے ولے جان والیا

حاضری دے کے جد آویں گا
جد فیضان نوں گل لاویں گا
سینے ساڈے وی توں اودوں ٹھنڈاویں
مدینے ولے جان والیا

صلوات اللہ علیہ وسلم

مدینے چوں بلاوا آگیا جشن مناؤ سارے

دواں گے اوتھے جا کے حاضری عاجز درواں مارے

کعبے دادیدار کراں گے - زم زم دے وی جام پیاں گے

عطاواں والی پیگھے بیٹھ کے لاں گے کیف ہلارے

روضے دی وی دید کراں گے - نیناں دی وی عید کراں گے

کراں گے ڈالی پیش نعت دی آقا دے دربارے

عاصیو جاؤ گنہ بخشا لو - ٹکٹ بہشتاں دے کٹوالو

شیرینی پچی ونڈیندی اے مدنی دی سرکارے

حسن حسین، علی دے جانی - زہرا دی پُر نور نشانی

ایہ دوویں شہزادے علیم الرضوان نیں آپ نول بہت پیارے

پہلاں وی اس مہک کھلاری - سوہنا گزرے فیراک واری

ویہندے نیں راہواں سوہنے دیاں اج وی چن تے تارے

کیوں تاہ میں وی اوتھے جاواں - جا کے اپنی عرض سناواں

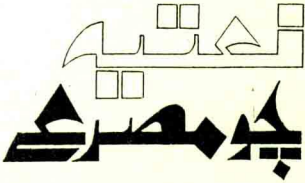
مراداں بھے ملدیاں نیں جس لچپال دوارے

جدھر دیکھو بخشش لہدی - چارے پاسے رحمت رب دی

کیہ دساں کیہ کیہ دسدے نیں طیبہ وچ نظارے

جس دا طالب خالق باری - جس دی نوکر خلقت ساری

قصیدہ اوبدا لکھنا اے کیہ فیضان وچارے

ربا سوہنیا عرضاں قبول کرے، تینوں شاہ کونین دا واسطہ ای
 جنہ چمے حضور دے پاک تلوے اوس نوری نعلین دا واسطہ ای
 اوگن ہار فیضان دی لاج رکھ لئیں ساری آل سبطین رضی اللہ عنہم دا واسطہ ای
 مولا اسان گناہیاں نوں ماف کردے تینوں سخی حسین رضی اللہ عنہ دا واسطہ ای

صلی اللہ
 علیہ وسلم

مولا تیرے دربار وچ عرض کرناں، میری مشکل وی کدی آسان کردے
 اپنے ذکر دی بخش توفیق مینوں، عشق اپنے محبوب دا دان کردے
 ہور کچھ وی تیتھوں میں مہکا نہیں، میرے مالکا آؤ احسان کردے
 خیر خواہ فیضان اے ساریاں دا، کملی والے دا سانوں مہمان کردے

صلی اللہ
 علیہ وسلم

کملی والیا رحمت دی خیر پادے، تینوں تیری ہی گلی دا واسطہ ای
 جنہوں سیدہ فاطمہ سلام اللہ علیہا آکھدے نیں، اوس مہکدی کلی دا واسطہ ای
 سن فریاد فیضان دی بوہڑ چھیتی غوث پاک رحمۃ اللہ علیہ جیہے ولی دا واسطہ ای
 لکھ لے اپنے غلامان وچ نام ساڈا، تینوں سوہنیا علی رضی اللہ عنہ دا واسطہ ای

کملی والیا کملی تے کرم کردے، ساری آل اولاد دا واسطہ ای
 جہڑا پیراں دا پیر سدا وندا اے، اوس شاہِ بغداد رحمة اللہ علیہ دا واسطہ ای
 اوگن ہار فیضان دے کج پردے، تینوں تیری ہی یاد دا واسطہ ای
 چنے آئے نیں کوئی نہ جائے خالی، آقا تینوں میلاد دا واسطہ ای

صلی اللہ
 علیہ وسلم

کملی والیا ہادیا بوہڑ چھیتی روح لہاں تے آن کے اڑی ہوئی اے
 بھادیں لیا تشریف تے سد بھادیں، تیری تانگھ میں ساہواں وچ جڑی ہوئی اے
 لاویں دیر نہ رب دا واسطہ ای، تنہی نال تے پہلاں ای بڑی ہوئی اے
 اوگن ہار فیضان دا ٹھار سینہ، جند وچ وچھوڑیاں سڑی ہوئی اے

صلی اللہ
 علیہ وسلم

کلی مدنی سرکار دے کیا کہنے، کھاندے دونویں جہان خیرات اوہدی
 کوئی گل کرے اوہداز کر آوے، کوئی بات کرے چھڑے بات اوہدی
 اچی گل نہیں کردے جبریل علیہ السلام ورگے اپنی اچھی تے سچی اے ذات اوہدی
 پڑھ کے ویکھ فیضان قرآن سارا، رب آپ وی لکھدا اے نعت اوہدی

صلی اللہ
 علیہ وسلم

محفل نعت وچ بیٹھنے والیاں تے اللہ پاک نے کرم کمائے ہوئے نہیں
اپنا کوئی کمال نہیں رب دی سونہہ سائیاں آپ ای رنگ چڑھائے ہوئے نہیں
جئے آئے نہیں آپ دی بزم اندر، لچالاں دے سارے بلائے ہوئے نہیں
انج گدا اے مینوں فیضان اتھے کملی والے تشریف لیائے ہوئے نہیں

صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

آؤ سجنو بیلویو رل میل کے اج نعت دی بزم سجالیے
یاد نبی وچ اتھرو کیر کے تے اپنے اپنے گناہ بخشالیے
کلی مدنی دے نام دا ورد کریئے، تئے ہوئے نصیب جگالیے
ہوراں ول فیضان فر ویکھ لاں گے کملی والے نوں پہلاں منالیے

صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

ذکر فکر خیال تمام چھڈ کے آؤ سارے حضور نوں یاد کریئے
جہوا لج زمانے دی پالدا اے اوہدی بارگہ وچ فریاد کریئے
سب توں پہلاں درود سلام پڑھیے ہور کم سارے ایہدے بعد کریئے
چلو شہر مدینے فیضان چلیے، جا کے دل دی پوری مراد کریئے

صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

اپنے آقا دی سدا تعریف کرنی کے غیر نوں اساں پکارنا نہیں
 چدے رہنا حضور دا نام سوہنا، ایس نام نوں کدے وسارنا نہیں
 اوسے درتے نظر جمائی رکھنی، ہور تے وی پلہ کھلارنا نہیں
 کملی والے دے صدقے فیضان سائیاں اساں کے میدان وی ہارنا نہیں

صلی اللہ
 علیہ وسلم

ساڈا آقا اے رب دایار سوہنا، دُبے سورج نوں موڑ لیان والا
 اوہدے پناں کوئی دوسرا ویکھیا نہیں، چن توڑ کے جوڑ وکھان والا
 لچپال ہے اوس دا آستانہ، منگتے تائیں سلطان بنان والا
 کاہنوں حشر توں اسیں فیضان ڈریے، کملی والا اے سانوں بخشان والا

صلی اللہ
 علیہ وسلم

• ساڈی ذات صفات کیہ پچھدے او، سب اسیں تے نبی مختار دے ہاں
 بھادیں دن ہووے بھادیں رات ہووے، نام نامی ”محمد ﷺ“ چتہ دے ہاں
 در درتے نہیں فریاد کردے، کملی والے نوں اسیں پکار دے ہاں
 نس جان دے نیں منکر فیضان سارے، جدوں نعرہ رسالت داما دے ہاں

جے توں چاہنا ایس دنیا تے راج کرنا مدنی ماہی دا تابع فرمان ہو جا
 بلدے نین جے دوستا ٹھارنے نی ساوے گنبد نولہ وکھ فرحان ہو جا
 کر دے رہن گے سارے تعریف تیری، احمد مجتبیٰ دا ثنا خوان ہو جا
 جینا چاہویں فیضان جے مرن بعدوں، کملی والے توں فیر قربان ہو جا

صلی اللہ
 علیہ وسلم

ٹارگٹ جے چاہویں توں گین کرنا، کسے ولی دے ہتھیں فر کچج ہو جا
 نسبت بہاں گزارہ نہیں ہوسکدا، ایسے رنگ دے سنگ توں میچ ہو جا
 لمی گل فیضان میں نہیں کرنی، سو باتاں دی اکو ای بات سن لے
 جیکر رب دے قرب دی لوڑتینوں کملی والے دے نال اٹیچ ہو جا

صلی اللہ
 علیہ وسلم

کر لوے سرکار نوں یاد جھدا، اوہنوں کوئی نہ خوف ہراس ہووے
 ذکر فکر محبوب وچ رہن والا، دکھاں کولوں نہ کدی اداس ہووے
 نام نامی محمد ﷺ جو رہے جپدا، اوہ ہر اگزیم چوں پاس ہووے
 کسے کولوں فیضان اوہ ڈیہلدا نہیں، چن آمنہ رضی اللہ عنہا دا جھدا باس ہووے

صلی اللہ
 علیہ وسلم

آمد ہوئی سرکار دی انج کر کے بچے تھلاں وچ جویں بہار آئے
 کالی رات ایچ جسراں چن چمکے کھڑ دے پھلاں تے جویں نکھار آئے
 نامراداں نوں ملے مراد جیویں بے قراراں نوں جویں قرار آئے
 گنہ گار فیضان پکار اٹھے، اوہ سرکار آئے اوہ سرکار آئے

صلی اللہ
 علیہ وسلم

عقل آکھدی اے پچھوں تان نالوں، کچھ بئے ای سوچ وچار کر لے
 عشق کہندا اے جھڈ خیال سارے، نبی پاک توں جان نثار کر لے
 عقل آکھدی سُن فیضان سائیاں، عمل چنگے تے مندے شمار کر لے
 عشق آکھدا بخشیا جائیں گا توں، کملی والے دی آل نال پیار کر لے

صلی اللہ
 علیہ وسلم

فضل رب دا کرم حضور دا اے، عزت کر دا اے سارا جہان میری
 نام لیوا ہاں کملی والڑے دا، یارو ایہو اے جان پچھان میری
 میرے لبہاں تے ذکر حبیب رہندا، پڑھدی رہندی اے نعت زبان میری
 مینوں حشر دیھاڑے دا خوف کوئی نہیں، آقا رکھن گے لُج فیضان میری

صلی اللہ
 علیہ وسلم

مولا کرے گا تیری مراد پوری، بچتین پاک علیہم الصلوٰۃ والسلام وانا مچھارتے سہی
 بن جاویں گا مالک خزانیاں دا، آل نبی توں جنڈڑی وار تے سہی
 ہر اک مشکل فیضان آسان ہوسی، مولا علی رضی اللہ عنہ نول دلوں پکارتے سہی
 جاگ پین گے نئے نصیب تیرے نعرہ حیدری بیلیا مارتے سہی

صَلَّى اللّٰه
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

منزل ایویں نہیں دوستو مل جاندی، اپنا آپ مٹائیے تے گل بن دی
 رب اُنج نہیں من دارب دی سونہہ پہلاں یار منائیے تے گل بن دی
 ایویں رنگناں سجنو چڑھدیاں نہیں، گیت نبی دے گائیے تے گل بن دی
 مشکل نہیں فیضان آسان ہندی، نعرہ علی رضی اللہ عنہ والا ییے تے گل بن دی

صَلَّى اللّٰه
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

کو جھی کملی حقیر ناچیز ساں میں، مکی مدنی دے صدقے ذیشان ہو گئی
 میرا دل وی اوہدے نثار ہو یا میری جان وی اوہدے قربان ہو گئی
 کملی والے نے اپنا عروج دتا جنہوں ویکھ کے دنیا حیران ہو گئی
 سارا فیض حضور دی نعت والے چارے پاسے فیضان فیضان ہو گئی

صَلَّى اللّٰه
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

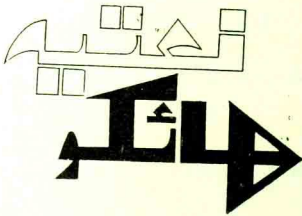

لکھ لکھ شکر کراں میں رب دا بے کرم کرن سرکاراں
ڈھل جائے رات وچھوڑے والی، میں رور و عرض گزاراں
جا کے سوہنے دے قدماں وچ، پُٹم جالی سینہ ٹھاراں
بے آوے فیضان بلاوا، او تھے جا کے میں تن من واراں

صلی اللہ
علیہ وسلم

ساوا گنبد ویکھن خاطر، مرے دیدے نیر وہاندے
اک دن کرم کرے گا سوہنا، مرے یار مینوں سمجھاندے
بعضے ساری عمر ترسدے، کئی روز نظارے پاندے
جو فیضان بلائے جاون، بس اوہو مدینے جاندے

صلی اللہ
علیہ وسلم

من ٹھار دا صدقہ اے
وچ شعر اثر سارا
سرکار دا صدقہ اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

قسمت کدوں جاگے گی
کد ہوسی کرم آقا!
حالت کدوں بدلے گی

صلی اللہ
علیہ وسلم

سرکار دیاں باتاں
گفتار دیاں گلاں
کردار دیاں باتاں

صلی اللہ
علیہ وسلم

لچپال دے کیا کہنے
دنیا چ بنی عزت
عقبی دے ملے گئے

صلی اللہ علیہ وسلم

تعریف نبی جی دی
کردے نہیں جہاں دوویں
توصیف نبی جی دی

صلی اللہ
علیہ وسلم

ہوٹھاں نوں دعا مہدی
پڑھ پڑھ کے درود اُس تے
مالک دی رضا مہدی

صلی اللہ
علیہ وسلم

کیا شان نرالی اے
نہیں کوئی سوالی وی
جھولی جہدی خالی اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

میں نعت سنانا وال
سرکار دی مدحت نال
تقدیر جگانا وال

آقا دی ثنا کریاں
ہوندا اے خدا راضی
حق اوہدے ادا کریاں

صلوات اللہ
علیہ وسلم

اوقات مری کیہ اے
سب نعت دی اے برکت
گل بات مری کیہ اے

صلوات اللہ
علیہ وسلم

ہر لمحہ دمکدا اے
آقا دی عنایت نال
ہر دور چمکدا اے

صلوات اللہ
علیہ وسلم

لچپال دیاں باتاں
گم ہو کے عقیدت وچ
کردا ای رہواں باتاں

گفتار مثالی اے

صورت اے بڑی سوہنی

کردار مثالی اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

سرکار بلاون گے

بلوا کے غلاماں دے

دُکھ درد مکاون گے

صلی اللہ
علیہ وسلم

تاثير وی نہیں ملدی

بن نعت خیالاں نوں

تنویر وی نہیں ملدی

صلی اللہ
علیہ وسلم

تنویر دی خواہش اے

دم توڑدے اکھراں نوں

تاثير دی خواہش اے

صالحی اللہ علیہ وسلم

پتے مرے کچھ ناہیں
میں بات بنانا وال
آقا دی ثنا راہیں

صلی اللہ
علیہ وسلم

اوہ دن کدوں آوے گا
لچپال غریباں نوں
جد کول بلاوے گا

صلی اللہ
علیہ وسلم

آقا دی فقیری نے
ایشار نوں اپنایا
سر سٹیا امیری نے

صلی اللہ
علیہ وسلم

خیرات محبت دی
ہر اک نوں ملے شالا
توفیق اطاعت دی

صلی اللہ علیہ وسلم

جد ڈول پئے آھر
رحمت دے کلاوے وچ
فر یول پئے آھر

صلی اللہ
علیہ وسلم

منزل نظر اوندی اے
پر کچی طلب رہ وچ
حائل نظر اوندی اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

اینی گو عطا ہوئی
لچپال دے منگتے نوں
بس تھوڑ نہ رہی کوئی

صلی اللہ
علیہ وسلم

صورت وی بڑی سوہنی
اسوہ وی اے دل آویز
سیرت وی اے من موہنی

آقا دی ثنا کرنا
ایہ وی تے ہے مولا دی
سنت نوں ادا کرنا

صلی اللہ
علیہ وسلم

ہر روگ مٹاندی اے
یاد اوس دی رحمت دی
میںوں جدوں آندی اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

سب بات کرم دی اے
جو کچھ وی اے میرے کول
خیرات کرم دی اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

عرفان عطا ہوندا
سرکار دی چوکھٹ توں
ایمان عطا ہوندا

صلی اللہ علیہ وسلم

سورج کدی مُردا اے
اسمان دا چن ویکھو
فٹ کے کدی بُردا اے

صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

کر دید کھڑے پتھر
جد حکم نبی ہويا
فر بول پئے پتھر

صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

ہر ذرہ مہکا اے
طیبہ دے سفر اندر
ہر ساہ وی چہکا اے

صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

روندے نیں مرے اتھرو
طیبہ توں . جدا ہوکے
وچ خاک رُ لے اتھرو

ہمدے میں مرے اتھرو
تک تک کے مدینے نوں
پُھلاں ج ڈھلے اتھرو

صلی اللہ
علیہ وسلم

صدمہ وی اے دوری دا
پرچاندا وی اے دل نوں
ارمان حضوری دا

صلی اللہ
علیہ وسلم

سدھراں تے بہاد آئی
دل پہنچیا قدام وچ
جند سیس ہی وار آئی

صلی اللہ
علیہ وسلم

سر جھکيا گناہیاں دا
انعام غریباں نوں
جلیا جدوں شاہیاں دا

درجہ بڑا عالی اے
سرکار دی رحمت دا
ہر دور سوالی اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

ایہ دیس عطا اوہدی
رہندی اے کرم کردی
ہر آن سخا اوہدی

صلی اللہ
علیہ وسلم

ہے ذوق زیارت دا
رحمت دی تمنا اے
ہے شوق شفاعت دا

صلی اللہ
علیہ وسلم

رحمت دی نگاہ ہووے
قرمت دا شرف پاواں
جد آخری ساہ ہووے

سرکارِ دا در ویکھاں

جدھر وی نظر جاوے

اللہ دا میں گھر ویکھاں

صلی اللہ
علیہ وسلم

زاری دا صلہ پاواں

دنیا توں جدوں جاواں

ایمان سنے جاواں

صلی اللہ
علیہ وسلم

دے عشق نبی مولا

وچ دنیا تے عقبی دے

رکھ لاج مری مولا

صلی اللہ
علیہ وسلم

ہے پاک وطن میرا

رُوح میری حجازی اے

دیبی اے بدن میرا

صلی اللہ علیہ وسلم

سجدا اے بڑا جھنڈا
گنبد دی رہوے چھانویں
چٹا تے ہرا جھنڈا

صلی اللہ
علیہ وسلم

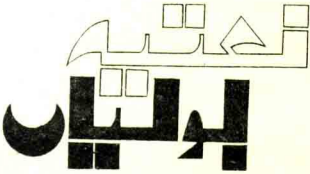
کیوں دیس نہ من بھاوے
ویکھاں جدوں پرچم نوں
روضہ مینوں یاد آوے

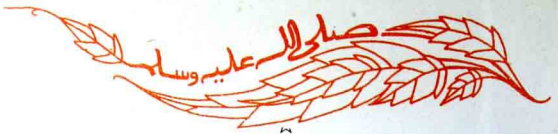
صلی اللہ
علیہ وسلم

سرکار! نظر ہووے
دھرتی مرے وطن دی
ہن خیر نگر ہووے

صلی اللہ
علیہ وسلم

ایہ دیس مرا مولا!
محبوب دی امت نوں
رکھ شاد سدا مولا!

میںوں سدلے مدینے میرے آقا،
دوارا تیرا وسدا رہوے

صلی اللہ
علیہ وسلم

لکھاں نعت کتھے میری ایہ مجال اے
لکھاوندے نیں آپ مصطفیٰ

صلی اللہ
علیہ وسلم

سارے نظریے نیں جھوٹھاں دے پلندے،
حضور دا نظام سچا اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

نبی پاک دی میں نعت جدوں کہناں
وجود میرا کھرد پیندا اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

کدوں ہووے گا مدینے میرا جانا
میں دینے راتیں ایہو سوچناں

جدوں ہوواں گا مدینے میں روانہ
تے ہنجو میرے ہس پین گے

صلی اللہ
علیہ وسلم

آقا! ہن تے بلا کو مینوں در تے
میں ازلاں توں راہواں محکناں

صلی اللہ
علیہ وسلم

جانا پیا واں میں دیکھنے مدینہ
تے ذرے میرے پیر چمڈے

صلی اللہ
علیہ وسلم

من بھاندیاں مدینے دیاں راہواں
مبارکاں نیں دیندیاں مینوں

صلی اللہ
علیہ وسلم

طیبہ جانڈیاں مسافراں تے ورھدی
عطاواں والی نوری بدلی

سر شکر نال خم ہويا مئے
تے عاجزی تھیں دل جھکیا

صلی اللہ
علیہ وسلم

جدوں کعبے تے نگاہ پئی میری
روضے دی مینوں یاد آ گئی

صلی اللہ
علیہ وسلم

جدوں بیت اللہ شریف اسیں پہنچے
تے کعبے دا وی کعبہ دیا

صلی اللہ
علیہ وسلم

حجر اسود نوں میں دتا جدوں بوسہ
گناہواں دی سیاہی مٹ گئی

صلی اللہ
علیہ وسلم

کیوں روضے دے نظاریاں نوں ویکھاں
حضور توں حجاب آوندا

صلی اللہ علیہ وسلم

ہوا چلدی مدینے دی کمال اے
مُراداں والی کلی کھڑ پئی

صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

منگاں ہور کیہ میں رب کولوں سجنو!
مدینہ تے نصیب ہو گیا

صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

دو اکھاں تے نظارے ہین لکھاں
میں کھڑا کھڑا ویکھاں جلوہ

صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

ساوا گنبد تے جالیاں سنہری
نصیباں دے ہنیرے مک گئے

صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

اکھاں میریاں وی جاندا جاندا لے جا
مدینے ولے جان والیا

چال ویلے نوں وی بھل گئی اپنی
حضور والی ٹور ویکھ کے

صلی اللہ
علیہ وسلم

اک لکھ تے ہزاراں وچوں آقا!
مقام دے وکھرا ترا

صلی اللہ
علیہ وسلم

دتی روڑیاں وی آپ دی گواہی
تے بندہ نہ پچھان سکیا

صلی اللہ
علیہ وسلم

رب جانے جہڑے پاسے وی میں جاواں
حضور میری لاج رکھدے

صلی اللہ
علیہ وسلم

ہووے جدوں وی بلاواں دی چڑھائی،
میں پڑھناں درود آپ تے

کدی کدی نہیں ہمیشہ دِنے راتیں
میں پڑھناں درود آپ تے

صلی اللہ
علیہ وسلم

جدوں پڑھیے درود ٹھنڈ پیندی
تے چند نوں قرار ملدا

صلی اللہ
علیہ وسلم

اوبدی شان تے مقام اللہ اللہ!
خدا دے نال نام اوس دا

صلی اللہ
علیہ وسلم

کہدا اوبدیاں فضیلتاں نوں توالے
تے کہدا اوبدی شان سمجھے

صلی اللہ
علیہ وسلم

جہدا آمنہ رضی اللہ عنہا دی اکھ دا اے تارا
خلیمہ رضی اللہ عنہا نوں وی پیرا جان توں

کہدے نال میں مثال اوہدی دیواں
ہے ذات بے مثال اوس دی

صلی اللہ
علیہ وسلم

روڑے کھا کے وی دعاواں پیا مگدا
اوہ خیر دی شیرینی وٹدا

صلی اللہ
علیہ وسلم

اوہدے صدقے جمان سارا بنیا
جے اوہ نہ ہندا ککھ نہ ہندا

صلی اللہ
علیہ وسلم

اوہ تے سانوں کسے ویلے وی نہ بھلیا
اسیں آں کینا یاد کردے

صلی اللہ
علیہ وسلم

میرا دیس اے حضور دا صدقہ
میں کیوں نہ کراں پیار ایس نوں

نوری گنبد دا رنگ وی اے ساوا
جھنڈا وی میرا اوسے رنگ دا

صلی اللہ
علیہ وسلم

جہدے نام تے وطن میرا بچیا
نظام کدوں اوئے اوس دا

صلی اللہ
علیہ وسلم

دین پاکاں دی ایہ پاک زیویں اے
پلیت ایہدے کیہ گدے

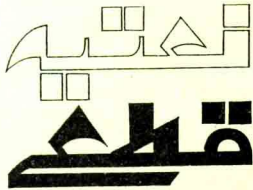
صلی اللہ
علیہ وسلم

تن دے میرا پاکستانی
تے روح میری لگے مدنی

صلی اللہ
علیہ وسلم

مولا! اپنے جیب دے صدقے
آباد رکھیں میرے دیس نوں

صلی اللہ
علیہ وسلم

جد وی یاد آوندی اے طیبہ دی
دُکھ تے غم سارے مینوں بھل جاندے
میرا انگ انگ جھوم اُٹھدا اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

بات جدوی چھڑی مدینے دی
لگ گئے پر غریب سدھراں نوں
خواہشاں ساریاں پچل گیاں

صلی اللہ
علیہ وسلم

رب دیا پیاریا کرم فرما
روندیاں روندیاں نہ مر جاواں
ہُن تے دیدار کر عطا آقا

صلی اللہ
علیہ وسلم

حمد ہر عمد دا تقاضا اے
نعت ہر دور دی ضرورت اے
عاجزی باجھ کچھ نہ لھدا اے

کاش ٹھنڈی ہوا کے ویلے
آکے مینوں دوسے ایہ خوشخبری
تینوں آقا پئے بلاندے نیں

صلی اللہ
علیہ وسلم

دلربا اے حضور دی صورت
بے بہا اے حضور دا رتبہ
رہنما اے حضور دی سیرت

صلی اللہ
علیہ وسلم

میں 'خدا دے جیب دا شاعر
س طرح ہور کوئی شے لکھاں
مینوں تے نعت توں ای نہیں فرصت

صلی اللہ
علیہ وسلم

میں آں شاہواں دے شاہ دا چاکر
بادشاہاں دی مینوں پروا نہیں
میں فقیراں دی راہ دی مٹی

تھے میں تھے مجھ مدینے دی
یا الہی! ایہ خواب تے ناہیں؟
تھے اوقات ایہ کینے دی

صلی اللہ
علیہ وسلم

جدوی مشکل کوئی ستاندی اے
جدوی آوے کوئی پریشانی
میں نبی تے درود پڑھنا واں

صلی اللہ
علیہ وسلم

جد نبی تے درود پڑھنا واں
پیش کرناں سلام دی ڈالی
رحمتاں دے گلاب کھڑ دے نیں

صلی اللہ
علیہ وسلم

مرنے پچھوں دی زندہ رہنا واں
یاں حیاتی دے وچ ای مر جاناں
میری نعت ایس توں اچیری اے

صلی اللہ علیہ وسلم

بکھدیاں لکھدیاں ثنا اوہدی
 کردیاں کردیاں دعا لمی
 پہونچ جانا واں میں بہشتاں وچ

صلی اللہ
 علیہ وسلم

جے کرے کوئی میرے نال دعا
 اوس نوں وی دعا میں دینا واں
 اُمتی ہاں میں کملی والے دا

صلی اللہ
 علیہ وسلم

آفتاں مینوں مار چھڈنا سی
 مشکلاں مینوں ڈوب دینا سی
 کملی والے پچالیا مینوں

صلی اللہ
 علیہ وسلم

کملی والے دا ذکر کر کے
 سخت اپنے جگانڈے رہنے آں
 بات بگڑی بنانڈے رہنے آں

سٹواں تے جواں دا جس ویلے
ذکر پڑھنا واں باب سیرت وچ
مُرخ ماہی توں شرم اوندی اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

دیکھنے وچ بڑی تعلق اے
دل دے وچ اک عجب تجلی اے
میری جند نوں بڑی تسلی اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

ٹھنڈی مٹھی اے راہ مدینے دی
کوئی کنڈا وی چمھے انج گدا
جیویں پھل کھرپے طبیعت وچ

صلی اللہ
علیہ وسلم

اوہ نظر آوندے نیں مینارے
اوہ سکیوں بخشدے نیں نظارے
ہُن تے مگر لاندیا دلا ساہ لے

باب رحمت دے سامنے آ کے
دیر توں سوچنا پیاں فیضان
ہن خدا توں میں ہور کیہ منگاں

صلی اللہ
علیہ وسلم

رحمتاں دی پھوہار تے فیضان
جلویاں دی بہار تے فیضان
مصطفیٰ دا دیار تے فیضان

صلی اللہ
علیہ وسلم

جدوی لوکی زیادتی کر دے
سوچ کے ایہ میں در گزر کرناں
میرے سرکار دی ایہ سنت اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

درد کردا اے شاعری جس دم
ہاڑے پاندے نیں جس گھڑی اتھرو
نعت اودوں نصیب ہوندى اے

جم دے پیالے نوں کیہ میں کرنا ایس
میرے کس کم دا اے حیاتی آب
میں تے پیاسا واں اوہدے کوثر دا

صلی اللہ
علیہ وسلم

خبرے کیہ حشر میرا ہونا سی
خبرے میں پُر خطا دا کیہ بن دا
جے نہ آقا چھڑاوندے مینوں

صلی اللہ
علیہ وسلم

آمنہ رضی اللہ عنہا دا مقام کیا کہنا
فاطمہ رضی اللہ عنہا دے غلام دوویں جہاں
سعیدیہ رضی اللہ عنہا دے نصیب وی اُچے

صلی اللہ
علیہ وسلم

اُچی بوجہ رضی اللہ عنہ تے عمر رضی اللہ عنہ دی شان
ذاتِ عثمان رضی اللہ عنہ دی اے ذوالنورین
علی مولا رضی اللہ عنہ حضور دے پیارے

آمنه رضى الله عنها وا فرزند
شيمارضى الله عنها وا اوه سوهنا وير
سعديه رضى الله عنها وا وليد

صلى الله
عليه وسلم

ابوبكر صديق رضى الله عنه
سب تون پهلاا جس كيتي
اسرى دى تصديق

صلى الله
عليه وسلم

عمر رضى الله عنه ابن الخطاب
عدل انصاف دى دنيا ووج
اپنا آپ جواب

صلى الله
عليه وسلم

سیدنا عثمان رضی اللہ عنہ
نور نگینے دو جس نوں
کہتے آقا ﷺ دان

صلی اللہ
علیہ وسلم

علی رضی اللہ عنہ خدا دا شیر
زہرا رضی اللہ عنہا دے ہر دا سائیں
ڈاڈا جری دلیر

صلی اللہ
علیہ وسلم

سوہنے حسن حسین رضی اللہ عنہم
ہر مسلم دی اکھ دا نور
ہر مومن دا چین

صلی اللہ
علیہ وسلم

سیس نوا کے وکھ
مل سی تینوں ہر نعمت
طیبہ جا کے وکھ

صلی اللہ علیہ وسلم

کر احساس ذرا
نعت دی محفل وی کروا
سیرت وی اپنا

صلی اللہ
علیہ وسلم

آہ نون کر پُر آب
رحمت جوش ایچ آوے گی
دل نون کر پیتاب

صلی اللہ
علیہ وسلم

میں ہاں اوگن ہار
آقا رکھ لے میری لاج
کر دے بیڑہ پار

صلی اللہ
علیہ وسلم

کچھ نہیں میرے کول
بس آقا دی نسبت نے
کیتا اے انمول

سورج مُردا اے

پتھر کلمہ پڑھدے نہیں

چن ٹٹ بُڑ دا اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

روڑے بولے نہیں

آقا جی نے حق سچ دے

تُو ہے کھولے نہیں

صلی اللہ
علیہ وسلم

گھ وی ملدا نہیں

اوپرے در باجھوں دل دا

غنچہ کھلدا نہیں

صلی اللہ
علیہ وسلم

کھولی سوئے صلی اللہ علیہ وسلم اکھ

تھ ہتیرے ہوئے دور

چان پھیل گیا

صلی اللہ علیہ وسلم

نام محمد ﷺ دا

بلدے نیناں دی وی ٹھنڈ

دل دا وی آرام

صلی اللہ
علیہ وسلم

اسریٰ والی رات

بھاویں نہیں سی چڑھیا چین

فر وی نور و نور

صلی اللہ
علیہ وسلم

گنبد ساوے پٹھ

ویکھ سنہری جالی تون

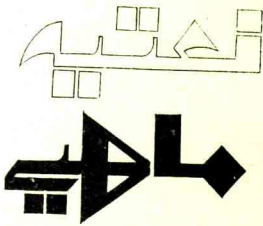
آوے رب الہدیٰ دی یاد

صلی اللہ
علیہ وسلم

ہر دور اوہدا دور

ماضی حال تے مستقبل

سب نون اوہدی تا نگھ

مری اکھیاں دا تارا اے مدینہ
مرے دل دا سہارا اے مدینہ
مرا سب کچھ مدینے دی عطا اے
میںوں جانوں وی پیارا اے مدینہ

صلی اللہ
علیہ وسلم

مدینے والیا! درتے بلالے
سختی دربار دا چاکر بنا لے
کچے میں روندیاں ای مرنہ جاواں
خدا دے واسطے میںوں بچالے

صلی اللہ
علیہ وسلم

مرا لچپال اے دو جگ دا والی
کدی جھولی مری ہوئی نہ خالی
میں اُس دربار دا منگتا ہاں فیضان
شہنشاہ وی جتھے رہندے سوالی

کرم رب نے بڑا میں تے کمایا
 مینوں مخلوق وچ بندہ پتایا
 بنا کے اُمّتی خیر البشر دا
 ثنا کرنے دا مینوں گُر سکھایا

صَلَّى اللهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

مرے سرکار دی مدحت سرائی
 مرا سرمایہ تے میری کمائی
 میں لبھدے ای سب ممتاز ہويا
 مری ایسے نے ای عزت بنائی

صَلَّى اللهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

مری اکھیاں دا ایہ نمکین پانی
 حضوری دی تڑپ دی اے نشانی
 مرے ہاڑے مرے کرلانڈے اکھر
 بدینے دی لگن دی مہربانی

ڈھلے جیوں جیوں جدائی والے سائے
دوہاں اکھیاں سگوں موتی وسائے
کریں جا کے جنابے عرض دائے
نمانے نوں وی ہن در تے بلائے

صلی اللہ
علیہ وسلم

مرے زخماں دا مرہم حق تعالیٰ
مرے درداں دا دارو کملی والا
غماں وچ وی ملے تسکین مینوں
ہنیرے وچ وی میں ویہناں اجالا

صلی اللہ
علیہ وسلم

مرا فن کیہ اے میری بات کیہ اے
مری ہستی تے میری ذات کیہ اے
کرم دی جہات دی خیرات ہے نعت
مری فیضان اُنج اوقات کیہ اے

صلی اللہ علیہ وسلم

نبی دی ماں جنابہ آمنہ رضی اللہ عنہا نہیں
نبی دی دھی جنابہ فاطمہ رضی اللہ عنہا نہیں
علی رضی اللہ عنہ نہیں آپ دے داماد پیارے
رضاعی ماں حلیمہ سعدیہ رضی اللہ عنہا نہیں

صلی اللہ
علیہ وسلم

ہے جس دے نال وی رشتہ نبی دا
اوہو بلجا اے میں عیال بھری دا
میں اوہدی آل دا ازلی غلام آل
شرف ایہو اے میری زندگی دا

صلی اللہ
علیہ وسلم

نہ مینوں مال دولت دی ضرورت
نہ مینوں جاہ تے حشمت دی ضرورت
نہ مینوں شان شوکت دی ضرورت
مینوں بس اوہدی رحمت دی ضرورت

نہ دوزخ دا نہ مینوں نار دا غم
مرا غمخوار اے سرکار دا غم
حضوری دی خوشی نوں ڈھونڈناواں
دلا سے دیندا اے من ٹھار دا غم

صلی اللہ
علیہ وسلم

مہکا اے سدا گھر باد میرا
دروواں دا وظیفہ کار میرا
غماں وچ وی خوشی ملدی اے مینوں
مدینے والا اے غمخوار میرا

صلی اللہ
علیہ وسلم

نگاہواں دی ایہ حسرت کیا ای کہنے
تجلی دی اوہ کثرت کیا ای کہنے
گناہواں دی ندامت کیا ای کہنے
عطاواں دی نہایت کیا ای کہنے

مدینے دی زیارت اللہ اللہ
 شفاعت دی بشارت اللہ اللہ
 خطا کاراں ردی قسمت اللہ اللہ
 گنہگاروں تے رحمت اللہ اللہ

صلی اللہ
 علیہ وسلم

بتھیرا کیتا میں دوزخ دا حیلہ
 نہ جھڈی کوئی وی حرکت رزیلہ
 مگر رحمت نے اک چلن نہ دئی
 نبی دا آ گیا آڑے وسیلہ

صلی اللہ
 علیہ وسلم

مرے ہنجواں دی ایہ ساری ندامت
 حقیقت وچ اے نسبت دی کرامت
 بڑا لچپال اے آقا کملی والا
 خدا رکھے اوہدی نگری سلامت

بڑا اچا اے رتبہ مصطفیٰ دا
 بڑا سچا اے اسوہ مصطفیٰ دا
 بڑا اعلیٰ اے درجہ مصطفیٰ دا
 بڑا سدھا اے رستہ مصطفیٰ دا

صلی اللہ
علیہ وسلم

ہر اک دکھ دی دوا نام آپ دا اے
 کرم رحمت عطا نام آپ دا اے
 کدی مکی نہ خشبو اوہدے لب چوں
 جنبے وی پشم لیا نام آپ دا اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

بلا تترپی نوں اپنے کول آقا
 حضوری دا خزانہ کھول آقا
 پھپھا آغوش وچ اپنے کرم دی
 نہ ہن غم دے تھلاں وچ رول آقا

جویں لُجپال آقا سامنے وے
جویں پُر نور جلوہ سامنے وے
نظر روضہ جد آیا اِنج لگا
جویں عرشِ معلیٰ سامنے وے

صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

کرم دی ٹھنڈی وا سیرت نبی دی
عطا دا سلسلہ سیرت نبی دی
سدا لئی رہنما اسوہ نبی دا
بشر دی پیشوا سیرت نبی دی

صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

جتنے وسدا رب دا پیارا جتنے چمکن نور گلینے
اوتھے جا کے عرضاں کرے اسیں اوگن ہار کینے
اٹھ دلا کر توں وی ہمت لے ٹرے فیر سفینے
بھڈ فیضان بکھیرے سارے چل چلیے شہر مدینے

تحت
باعت

ہر صورت وچ کرم کماون والا
ہر حالت وچ لاج نبھاون والا
فیضان بھلا کون اے محمد ﷺ توں سوا
منگتے نوں شہنشاہ بناون والا

صلی اللہ
علیہ وسلم

کونین دا اقبال مدینے والا
مخلوق دا لچال مدینے والا
فیضان مینوں کدے نہ ڈولن دیوے
ہر آن اے مرے نال مدینے والا

صلی اللہ
علیہ وسلم

ہے نہیریاں وچ نور دا مینار نبی
خلاق دا اے مان تے شہکار نبی
کنڈے وی کھلارے جو نبی دی رہ وچ
کردا اوہنوں وی گل و گلزار نبی

صلی اللہ علیہ وسلم

صدیق رضی اللہ عنہ دا آقا مرا کملی والا
فاروق رضی اللہ عنہ دا پیارا مرا کملی والا
عثمان رضی اللہ عنہ دا داتا مرا کملی والا
حیدر رضی اللہ عنہ دا سہارا مرا کملی والا

صلی اللہ
علیہ وسلم

اللہ کرے نصیب غم آقا دا
ہے سارے زمانے تے کرم آقا دا
فیضان خطا کرنا اے شیوہ ساڈا
ہر ویلے عطا کرنا اے کم آقا دا

صلی اللہ
علیہ وسلم

رب دے محبوب دا حقیقی رتبہ
انسان دی عقل وچ سما نہیں سہدا
ثانی اوہدا بھلا کویں ممکن اے
جس ذات گرامی دا نہ ہووے سایہ

ہر درد دا درمان مدینے وچ اے
رحمت دا گلستان مدینے وچ اے
فیضان اسمیں کیوں نہ مدینے جائے
اللہ دا عرفان مدینے وچ اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

ہر خیر دا عنوان شریعت اوہدی
ہر دور دی پہچان اے سیرت اوہدی
ہر اک نوں کدوں ملدی اے نسبت اوہدی
اللہ دا اے احسان محبت اوہدی

صلی اللہ
علیہ وسلم

یاد اوس نوں جد کوئی گدا کردا اے
رو رو کے کرم دی التجا کردا اے
آقا میرا اپنی سخا کردا اے
خیرت وی۔ جھولی وی عطا کردا اے

میں کیہ آں؟ کیہ اے حیثیت میری
کچھ وی ناہیں قدرتے قیمت میری
فردی سب کردے نیں عزت میری
کملی والے نال اے نسبت میری

صلی اللہ
علیہ وسلم

عقلوں فکروں باہر اے رتبہ اوہدا
سب نبیال علیہم الصلوٰۃ والسلام توں اُچا درجہ اوہدا
محشر نوں امت دے کم آوے گا
دنیا وچ نہیں دسدا سایہ اوہدا

صلی اللہ
علیہ وسلم

اکھ دا نور اے نوری سنت اوہدی
دل دا چین اے سوہنی سیرت اوہدی
من موہ لیندی اے ہر عادت اوہدی
خالق دی مظر اے صورت اوہدی

صدیاں توں اجڑے وی ہوئے آباد
ازلاں توں روندے سب ہوئے دلشاد
بھلّی منزل آگئی خلقت توں یاد
اس شان دے نال آپ دا ہویا میلاد

صلی اللہ
علیہ وسلم

محبوب دی ہر وقت ثنا وی کرئیے
پر ویریاں دے نال وفا وی کرئیے
دعویٰ فرجے گے محبت والا
عملاں وچ اوہدی اقتدا وی کرئیے

صلی اللہ
علیہ وسلم

اکھ دی سسپتی تائیں گہر ملدا اے
بے کیف دُعاواں توں اثر ملدا اے
رب دی سونہ فرساری خدائی ملدی
جد کملی والے دا در ملدا اے

صلی اللہ علیہ وسلم

اللہ کریم دا کرم تے احسان
رب دے محبوب دی عطا تے فیضان
ساڈی پہچان قوم دا مان تران
شالا وسدا رہوے سدا پاکستان

صلی اللہ
علیہ وسلم

کیہ میرا فن میری مساعی کیہ اے
کیہ فکر تے سوچ اختراعی کیہ اے
ہے عجز دا اظہار تے رحمت دی طلب
کیہ میرا چوبرگہ تے رباعی کیہ اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

جس دل دے وچ آقا دا پیار ای نہیں
اوہ دل کھلاون دا حقدار ای نہیں
مجبوراً جے اوس نوں دل من دی کو
مردہ اے، زندہ تے بیدار ای نہیں

عرشوں اگے تیک رسائی اُس دی
کر دے نیں شہنشاہ گدائی اُس دی
جنہوں ویکھو دوے دہائی اُس دی
مشتاق خدا اُس دا، خدائی اُس دی

صلی اللہ
علیہ وسلم

ہستی دا پتا نبی دے پاروں ملدا
نیکی دا صلہ نبی دے پاروں ملدا
بعد ایس توں پیچھے کیہ رہ جاندا اے
خود آپ خدا نبی دے پاروں ملدا

صلی اللہ
علیہ وسلم

دل کھڑ دے نیں روضے دی زیارت کر کے
غم بھلدے نیں جالی دی تلاوت کر کے
من ٹھر دا اے حضرت نوں محبت کر کے
رب ملدا اے آقا دی اطاعت کر کے

کعبے دیاں اکھیاں دے نہیں تارے آقا
 جنت دے وی دل دے نہیں سہارے آقا
 فطرت دے بنے راج دلارے آقا
 کونین دی ہر چیز توں پیارے آقا

صلی اللہ
 علیہ وسلم

جے میں تے نہ فرمان اوہ رحمت دی نگاہ
 اکھ جھمکن توں پہلاں ہو جاواں تباہ
 منزل پاواں، پھڈ کے سرکار دی راہ؟
 لا حول ولا قوۃ الا باللہ

صلی اللہ
 علیہ وسلم

ہوندی اے جدوں میرے تے پُر نور نظر
 ملدی اے مری سوچ نوں مسرور خبر
 یاد آپ نوں کر کے جدوں لیکاں اکھر
 بن جاندا اے دل زیویں دے وچ ”نعت نگر“

تاریخ
قصید

آپ دی نعت دے پروواں ہار

سوچ دے گلشن تے چھائی بہار
آگیا جذبیاں دے مکھ تے نکھار

بوٹے بوٹے دے لیکھ سور گئے
رنگ دے سنگ پھے پھل پھلوار

واٹ واٹ اُتے دے ہریالی
کنہے تھال تھال تے دتی باس کھلار

کلی غنچہ بنی تے غنچہ پھل
پھل نے کھڑکے سجھائے سوار

کھڑپے پھل تے ایراں مہکے
دل دی تے وچ ساگی مہکار

ڈالیاں سن کے جھوم جھوم پیال
بلبلان گیت چھوے وار ووار

صالحی السعید وسالما

تازگی تازگی اے ہرپاسے
ٹریا چیترا سے دا کاروبار

جھومدی جھامدی ٹری جاوے
کون ڈکے نسیم دی رفتار

نور بن کے جھلکدی اے خشبو
خواب توں ہوئی اے کرن بیدار

باغ دی دلکشی ایہ دسدی اے
ایوس تے نہیں کھڑے کھڑے گلزار

آمد آمد ہے اوس ماہی دی
جو اے دھرتی دا مان رب دا یار

رب دیاں نعمتاں دا جو قاسم
ہے لقب جس دا احمد مختار

جنہوں سجدی اے جگ دی سرداری
جنہوں بکھدے نیں سید ابرار

پیروی جس دی منزلاں وٹڈے
جو اے خلقت دا قافلہ سالار

جو غریباں دے حال دا محرم
جو غماں ماریاں دا اے غمخوار

شرع جس دی بھلائی دی ضامن
جس دا اسوہ اے خیر دا معمار

یاد جس دی اے کیف دا جھرنا
ذکر جس دا سکون دا معیار

نام جس دا ثنا دا سرناواں
ذات جس دی اے بندگی دا سنگھار

تانگھ اوہدی اے حوصلہ دیندی
جدوی دکھاں دی ہوندی اے یلغار

نور ای نور، جلوہ آی جلوہ
آپ دے بول، آپ دا کردار

سچا کہندا اے جس نوں جگ سارا
جس نوں من دے امین یار اغیار

ہر کسے دا سدا بھلا چاہوے ۔
دل نہ توڑے کسے دا اوہ دلدار

جس دا دربار لطف دا جلوہ
جس دی سرکار فیض دی چمکار

کوئی دربار وی تے نہیں ایسا
تاہ کوئی دوجی ایہو جیسی سرکار

جس دا سچا خیال وی لچپال
جس دی گل بات وی بڑی من ٹھار

لامکاں جس دے اوج دا درجہ
سدرہ تے عرش جس دی راہگذار

عاشقاں واسطے نہیں پھل کلیاں
جس دے رستے دے جان کھجویں خار

جس دے سخن نیں بامراد تے شاد
جس دے دشمن نیں نامراد تے خوار

سب نوں جو سکھ تے چین دان کرے
جو سراپا اے رحمتی چھتار

شوق جس دا اے ڈھال عاجز دی
عشق جس دا فقیر دا ہتھیار

پیار جس دا اے ظالماں دے خلاف
ہر نمانے یتیم دی تلوار

جس تے پڑھے جدوں درود سلام
سرتوں لٹھ جاوندے نیں سارے بھار

جس دا اُسوہ اے سوچھ دا سوما
جان ایمان دی اے جس دا پیار

روح نوں کردیندی اے تروتازہ
جس دی رحمت دے جلویاں دی پھہار

جو وساندا اے اجڑیاں جھوکاں
جو لگاندا اے ڈبیاں نوں پار
میرے توں اوہدی کیہ نسا ہووے
کل خدائی اے جس دی خدمتگار
ہے مرے لئی بہت بڑا اعزاز
اوس دی جستجو دا پاک شعار
دس دلا! ہور کیہ توں چاہنا ایں
لب تے جاری اے اوہدا ذکر ازکار
جہوا جند جان اے حیاتی دی
زندگی دا اے جس تے دارمدار
کہہوے منہ نال اوہدی بات کراں
میں سیہ کار، پُر خطا، بے کار
کرتاں ڈر ڈر کے التجاتے دعا
میں تہہ حال، پینا، اوگن ہار

خالقا ماکا کرن ہارا!

توں ایس میرے ہر عیب دا ستار

رحمتاں کرن والیا سائیاں

توں ایس سب عاصیاں دا بخش ہار

امتی آں ترے حبیب دا میں

میرے وی مندے حال دی لے سار

نام لیوا ہاں کملی والے دا

فیر وی کیوں اے زندگی دشوار

کر کرم میرے حال تے ربا!

سہل فرما دے میرے سب کم کار

اک رضا چاہواں تیرے پیارے دی

ہور نہیں مینوں کوئی شے درکار

جان لگاں جدوں میں دنیا توں

ویکھاں آقا حضور دے انوار

ہوواں رخصت میں چپدیاں کلمہ

ورد دی اودوں وی نہ تے تار

جدوں منکر نکیر کرن سوال

اودوں ہووے حبیب دا دیدار

روز محشر حساب ویلے وی

آپ دی نعت دے پرواں ہار

تیرے محبوب دے ویلے نال

رہوے اوتھے وی برقرار وقار

کردیاں کردیاں ثناخوانی

ویکھاں جنت وچ آپ دا گھربار

چم کے پرنور پیر آقا دے

کراں فیضان درد دا اظہار

ﷺ ﷺ ﷺ ﷺ ﷺ

سچہ انانہ دیاں رازان

ڈاکٹر ریاض مجید

پنجابی نعت ایس صدی دیاں آخری دہائیاں وچ اک جداگانہ صنف دے طور تے نہ

صرف ایہ کہ اگھڑ کے سامنے آئی بلکہ اوہنے مقدار تے معیار دواں حوالیاں نال اپنے آپ نوں منوایا۔ پنجابی شاعری دی تاریخ اپنے مڈھ توں ای حضور اکرم ﷺ دے ذکر مبارک تے سیرتی واقعات دے بیان نال جڑی ہوئی اے۔ ایس حوالے نال لکھے گئے میلاد نامے، نور نامے، معجزات نامے، معراج نامے تے وفات نامیاں دی تعداد سینکڑیاں تے جا پہنچی اے۔ ایس سیرتی سرمائے نے نعت دی صنف نوں اک معتبر تے مضبوط پس منظر عطا کیتا تے ایسے مڈھلے شعری اثاثے وچوں جدید نعت دی جداگانہ صورت پیدا ہوئی۔ میری مراد نعت دے اوس اسلوب توں اے جہڑا منظوم سیرتی واقعات دے بیان توں اڈ غزل رنگی شکل وچ سامنے آیا تے جیس راہیں اچ کل نعتیہ مضامین داسب توں زیادہ بیان ہو رہیا اے۔

نعت دی صنف اگرچہ کوئی خاص ہیئت نہیں رکھدی۔ شاعری دی کسے صنف راہیں وی نعتیہ احساسات دایان ہو سکد اے۔ پر ایہ حقیقت اے کہ ایس دور دے شاعرال نے نعتیہ مضموناں دے اظہار لئی سب توں زیادہ غزل دی صنف نوں ای ورتیا اے۔

فیضانِ ہوراں دی نعت نگاری وچ پنجابی نعت دے کم و بیش سارے اسلوب ملدے نیں۔ کلاسیکی اعتبار، جدید طرز ادا تے ملی جلی اسلوبیاتی فضا۔ اوہناں نے غزل ای نہیں شاعری دیاں دو جیاں صنفناں قصیدہ، رباعی، ہائیکو، ماہیا وغیرہ نوں وی نعتیہ مضامین لئی

صدی الہ علیہ وسلم

استعمال کیتاے۔ ایہ ہیئتیں رنگارنگی تے اسلوبیاتی تنوع اوہناں نوں ایس عمدے دو جہاں نعت نگاراں توں ممتاز کرداے۔ مختلف ہئیتاں راہیں اظہار دی کوشش نے اوہناں دی نعت نگاری نوں تازگی تے وسعت دا پر تاثیر احساس بخشیا اے۔ اوہ چونکہ اک خوش الحان نعت خوان وی نیں، ایس پاروں اوہناں دی نعت نگاری وچ غنائی عناصر نمایاں نیں۔ نرم تے کومل الفاظ، خوش آہنگ بحر اں تے زیناں، تاثیر تے دل آویزی ورگے شعری محاسن اوہناں دی نعت نگاری نوں ہر طرحاں دے قارئین لئی پسندیدہ بناندے نیں۔ اوہناں دی نعت وچ حضور اکرم ﷺ دے نال شیفتگی، آپ دے پیغام مبارک تے منصب نبوت نال گہری عقیدت تے آپ دے فضائل حمیدہ دے ذکر دے نال جہد موضوع زیادہ نمایاں اے اوہ پاکستان نال محبت اے۔ فیضان نے سرکار دو عالم ﷺ دی نعت مبارک دے حوالے نال وطن عزیز لئی امن و امان، خیر تے برکت تلاش کیتی اے تے ایہدے روشن مستقبل دے خوباں وچ آپ دے پاک نام دی برکت نال رنگ بھرے نیں۔ امید اے اوہناں دی نعت دا پہلا مجموعہ نعت دوست قاریاں دے ذہناں نوں روشن کرے گا تے اوہناں دے دلاں نوں انج ای گرمائے گا جیویں اوہناں دی خوش الحانی مھلاں نوں گرماندی اے۔

مدحت دا ایہ اعجاز مبارک ہووے

ایہ لحن، ایہ آواز مبارک ہووے

الفاظ اچ بھر دتی اے حب سینے دی

فیضان! ایہ انداز مبارک ہووے

ڈاکٹر عصمت اللہ زاہد

نعت دے گلستان دی اک بہت وڈی خوبی ایہ اے کہ ایہدی بہار نہ کدی خزاں رسیدہ ہوئی اے تے نہ ای ہوسکدی اے۔ ایس باغ دے ون سونے پھل وکھری وکھری دکھتے دکھو دکھ خوشبور کھن دے باوجود اپنے اندر ایلتا داوہ من موہنا رنگ روپ وی رکھدے نیں چہرہ عشق رسول ﷺ دی دین اے۔ نوجوان نعت خوان فیض رسول فیضان نے محبت رسول بچ ڈب کے عقیدت دا جہز سفر طے کیتا اے اوس دے ”فیضان“ نے ایہنوں شاعر بنا دتا اے تے انج اک قلبوت وچ دو شخصیتاں (شاعر تے نعت خواں) دا مالک ”فیض رسول فیضان“ آج ہر اوس بندے دی اکھ داتا اے جہز نعت دے گلستان وچوں پیاردی خوشبو لین لئی آوند اے۔ فیضان نے آج دی ہر مروجہ شعری صنف وچ نعت کسن دا جتن کیتا اے۔ ایہ کہناتے بہت مشکل اے کہ اوہنے ہر صنف سخن وچ فکر تے فن دے اعلیٰ چراغ روشن کیتے نیں، البتہ اوہدی لگن وکھ کے ایہہ گل ضرور آکھی جاسکدی اے کہ نعت دے حوالے نال فیضان دا مستقبل یقیناً روشن ہووے گا۔ اوہدیاں نعتاں وچ عقیدت تے محبت دی خوشبو وی اے تے احترام دے مرحلے وی۔ اوہدی خوبصورت آواز وچ نعت سنن دا کجھ ہور ای سواد اے۔ اللہ

صلی اللہ علیہ وسلم

کرے اوہدیاں آیہ نعتاں سرکار دی بارگاہ وچ قبول ہو جان تے فیضان لئی دین دنیاوی
کامیابی واسب ہون۔

☆☆☆☆☆

ڈاکٹر حفیظ احمد

نعت کہنا کوئی سوکھی گل نہیں۔ ایہدے لئی تائید ایزدی ہونی لازم قرار دتی
جاسکدی اے کیوں جے اللہ تعالیٰ سب توں پہلا نعت گو آپ اے۔ اوہدی رحمت تے
فضل توں بغیر ایس میدان وچ سرخروئی حاصل نہیں ہندی۔ پروفیسر فیضان نوں ایہ
نعت ودھیری حاصل ہوئی اے۔ اوہناں دیاں نعتاں وچ جذبیاں دیاں بہت ساریاں
نویکتاواں ایس مجموعے راہیں نظریں اوندیاں نیں۔ دو جے لفظاں وچ اوہناں دے ایس
جذبے نوں عشق رسول داناں وی دتا جاسکدا اے۔ نعت گوئی نوں تلوارتے ٹرنا وی آ
کھیا جاندا اے۔ ایس لحاظ نال اوہناں دی نعت وچ جتھے جذبہ دکھالی دیندا اے او تھے
لفظاں دا تقدس تے صاحب نعت د امر تہ تے مقام وی کدھرے نظر آں توں او پہلے
ہویا دکھالی نہیں دیندا۔ ایہناں نعتاں دے طفیل خدا اوہناں دے دنیاوی تے اخروی
مرتبے وچ ہور زیادہ واڈھا کرے۔ آمین

☆☆☆☆☆

علامہ ابو طاہر عبدالعزیز چشتی

میںوں کتاب ”نعت نگر“ دامطالعہ کرن داموقع ملیااے جنہوں پڑھن نال سادگی‘ درد سوزتے گداز چہیاں نعمتاں نصیب ہوندیاں نیں۔ عزیزم پروفیسر فیض رسول فیضان اک پڑھے لکھے نوجوان نیں تے چچن توں ای عالماں پیراں تے دانشوراں وچ زندگی گزار رہے نیں جمدے اثرات اوہناں دی تربیت وچ جسمانی تے روحانی سطح تے محسوس کیتے جاسدے نیں۔ ایس کتاب دے علاوہ وی میں اوہناں دے کافی کلام دامطالعہ کیتا اے۔ اوہناں دی سب توں وڈی خوبی ایہ دے پئی اوہ ہر شعر جناب رسالت ﷺ دے عشق، محبت، ادب، حسن تے مقام وچ ڈب کے لکھدے نیں۔ اوہناں داسارا اچھن تے زندگی داکافی حصہ میرے نال گذریا اے۔ سگوں اوہناں دے خاندان نال وی میرا بڑا پرانا تعلق اے تے ملک بھر وچ ہون والے کنیاں جلسیاں وچ نعت خوانی لئی اوہ میرے نال جاندے رہے نیں۔ خاندانی طور تے وی اوہناں نوں اللہ کریم نے عاجزی، نیاز مندی، ادب تے محبت ورگے جوہر بخشیش کیتے نیں۔ کافی نعت خواں حضرات اوہناں داکلام سارے پاکستان وچ پڑھدے نیں جنہوں سن کے مجمع تے وجد طاری ہو جاندا اے۔ چونکہ آپ وی خوش الحان نیں تے بڑے قرینے نال نعت سرائی کردے نیں ایس لئی میںوں اوہناں دی آواز دی مٹھاس نال وی بڑی دلچسپی تے محبت اے۔ کالج وچ طالب علماں نوں وی رسول مقبول ﷺ دے عشق تے محبت داپیغام دیندے نیں۔ حالانکہ اچے اوہناں دی عمر کوئی اینی زیادہ نہیں پرفیروی اوہناں دے

غزلیہ تے نعتیہ کلام وچ بڑی بزرگانہ پختگی پائی جاندی اے۔ میرا وہناں نال بڑا پیار محبت اے تے اوہ میرے تربیت یافتہ وی نہیں نالے جدوں کدی میرا دل اداس ہووے تے میں اوہناں نوں بلا کے سرکار ﷺ دی نعت سن کے ہنچو کیرناں تے میرے دل نوں سکون ملدا اے۔ میرا کوئی جلسہ تے عرس دی کوئی محفل اجیسی نہیں جمدے وچ اوہ شامل نہ ہوں۔ اک سفر دے دوران گڈی وچ میں اوہناں نوں کوئی کلام سنان دی فرمائش کیتی تے اوہناں مینوں حضرت خواجہء خواجگان اجیری علیہ الرحمۃ دی شان وچ ایہ منقبت سنائی۔

کرم فرما معین الدین چشتی اب آہی جا معین الدین چشتی
امیروں کا سارا مال و دولت غریبوں کا معین الدین چشتی

اوہناں اپنی ایہ منقبت اپنی خوش الحانی نال پڑھی پئی مینوں وجد ہو گیا۔ سارے سفر وچ میں ایس کلام توں مزالیند ارہیاتے میریاں اکھیاں بھجیاں رہیاں تے میں اوہناں دی لمی حیاتی تے صلاحیتاں وچ وادھے دی دعا کردارہیا۔ خواجہ غریب نواز علیہ الرحمۃ دی کوئی نہ کوئی منقبت اکثر اوقات میں اوہناں توں سن دارہناواں۔

سکدیاں اکھیاں نوں ٹھہار کملی والیا سد لے مدینے اک وار کملی والیا

ایہ سادہ نعت وی میں کئی واری اوہناں دی زبانوں سن کے اپنا ایمان تازہ کیتا اے۔ اخیر وچ میں دعا کرناں پئی اللہ کریم جل شانہ اپنے حبیب پاک ﷺ، صحابہ کرام، اہل بیت اطہار علیہم الرضوان تے اولیائے عظام علیہم الرحمۃ دے صدقے اوہناں دی شاعرانہ زبان نوں ہور فصاحت، آواز نوں ہور مٹھاس تے دل نوں ہور درد، سوز تے گداز نال مالامال فرمائے۔ آمین۔

صاحبزادہ محمد محب اللہ نوری

اللہ رب العزت جل شانہ جہڑیاں بندیاں نوں خصوصی لطف و کرم نال نواز دالے اوہناں نوں اپنے محبوب مکرم ﷺ دی نعت لئی چن لیندالے۔ اچھے خوش نخت بندیاں وچ اک اہم نال دور حاضر دے ابھر دے ہوئے نعت گو تے نعت خوان پروفیسر فیض رسول فیضان دالے جنہاں نے اپنی زبان تے قلم نوں سرکار ﷺ دی ثناء واسطے وقف کیتا ہویا اے۔ محترم فیض رسول فیضان نے بچپن وچ ای نعت خوانی دا سلسلہ شروع کر دتا سی تے اوہناں نوں اکابر علماء و مشائخ دی موجودگی وچ نعت پڑھن دا اعزاز حاصل ہو چکیا اے۔ خصوصاً سیدی فقیہ اعظم قدس سرہ العزیز دیاں مجلساں وچ نعت سنان دے کئی موقعے میسر آئے نیں۔ حضرت فقیہ اعظم اوہناں دی نعت بڑے شوق نال سن دے سن تے اوہناں نوں اپنیاں بے پناہ شفقتاں تے دعاواں نال نواز دے سن۔ ایسوجہ اے پئی پروفیسر موصوف دا شمار آستانہ عالیہ نوریہ دے خاص نعت خواناں وچ ہوندا اے تے جدوں اوہ سیدی فقیہ اعظم دے عرس مقدس تے دارالعلوم حنفیہ فریدیہ دے سالانہ اجلاس دے موقعے تے نعت سراہندے نیں تے محفل تے رنگ و نور تے وجد و سروردی کیفیت دیکھن والی ہندی اے۔

اوہ اپنے کلام وچ پیرایہ بیان دی ادبی ندرت تے رفعت نوں قائم رکھن دے نال نال عوام دے ذوق تے استعداد دا وی خیال رکھدے نیں۔ غیر مانوس ترکیباں تے ثقیل الفاظ ورتن دی بجائے خوبصورت، سادہ تے پر معنی اشعار کہندے نیں تے جدوں عشق و محبت وچ

صلی اللہ علیہ وسلم

ڈٹی ہوئی مسکور کن لے وچ نعت پڑھدے نیں تے سنن والیاں تے وجد طاری ہو جاندا اے تے اوہ سارے فیضان ہوراں دے کلام نوں اپنے دل دی آواز سمجھ کے جھوم اٹھدے نیں تے بیٹو دی تے سرشاری دی کیفیت وچ اپنے آپ نوں حریم مصطفوی ﷺ وچ حاضر تصور کر دے نیں۔

فیضان دیاں نعمتاں وچ تاثیر دے نال نال فنی پختگی وی بدرجہ اتم پائی جانندی اے۔ اوہناں دے ہاں سوز و گداز وی اے تے بلندی افکار وی، سلاست تے روانی وی اے تے مضموناں دی فراوانی وی، شوکت الفاظ وی اے تے رعنائی خیال وی، ہمدش دی چستی وی اے تے طرز اداری پیمانہ پختگی وی، غرض اوہناں دی نعت وچ عقیدت دے چمن کھرمے ہوئے نیں تے محبت و شیفنگی دے گلزار مہک رہے نیں۔

اردو تے پنجابی نعت گوئی تے اکو جیسی مہارت رکھن والا ایہ بلند معیار نوجوان شاعر خراج تحسین تے مبارکباد دا حقدار اے کہ اوہ نقش کھن حسان رضی اللہ عنہ نوں خضر راہ بنا کے جادہ عشق و محبت تے گامزن اے تے ایسراں ”فیضان رسول ﷺ“ توں فیضیاب ہو کے اسم با مسمیٰ نظر اوندا اے۔

میری دعا اے پی اللہ تعالیٰ جل شانہ اوہناں نوں لمی حیاتی عطا کرے تے اوہناں دا ”نعت نگر“ سرکار رسالتآب ﷺ دی بارگاہ وچ مقبول ہو جاوے۔ آمین۔

☆☆☆☆☆

پروفیسر محمد عبداللہ جمال

عزیز القدر پروفیسر فیض رسول فیضان نون اللہ جل شانہ نے بڑیاں خوبیاں نال نوازیا ہویا اے۔ اوہ طالب علمی دے دناں توں ای نعت کہہ رہے نہیں تے خوب کہہ رہے نیں۔ اردو تے پنجابی دوواں وچ اکو جیسی مہارت حاصل اے۔ اصل وچ نعت ا جیسی صنف شاعری اے پئی جتھے عقیدت تے محبت ای سند قرار پاندی اے۔ جناب رسول اکرم ﷺ دی ذات والا صفات، آپ دے محاسن جلیلہ تے اخلاق حسہ دا تذکار سوکھا کم نہیں۔ اسلوب میان دے تقاضے ای ایستھ کچھ ہو رہے نیں تے اوہناں توں عمدہ بر آہوناہر کسے دے وس دی گل نہیں کیوں ہے۔

کیا فکر کی جولانی کیا عرض ہنر مندی
توصیف پیہر ﷺ ہے توفیق خداوندی

پروفیسر صاحب موصوف خوش نصیب نیں کہ اوہناں توں ایہ ملکہ حاصل اے پئی اوہ نعت دیاں باریکیاں توں آگاہ نیں۔ چنانچہ اوہ جذبات دی عکاسی تے وار فگلی دے نال نال احتیاط نون وی لازم جان دے نیں۔ نعت کہنا کہندے نیں پئی تلواردی دھارتے ٹرن دے مترادف اے۔ ذرا بے احتیاطی ہوئی تے معاملہ چوٹ ہو گیا۔ ایہ امر اطمینان بخش اے پئی آپ ﷺ دے حضور وچ پروفیسر صاحب دے دل و دماغ دونویں جناب رسالتآب ﷺ دی عظمت تے مرتبے دا خوب احساس رکھدے نیں۔ حالانکہ آنحضور ﷺ دی

عظمت تے مرتبے دا پورا ادراک کسے دے وی وس دی گل نہیں۔ غالب نے کیا خوب کہیا
اے۔

غالب ثنائے خواجہ صلی اللہ علیہ وسلم بہ یزداں گزاشیم

کآں ذات پاک مرتبہ دان محمد صلی اللہ علیہ وسلم است

عزیز گرامی دے بارے ایہ کہنا وی ضروری معلوم ہوندا ہے پئی اوہ ہرگز نو آموز
و کھالی نہیں دیندے۔ اوہناں دے کلام دی پختگی اوہناں نوں نعت کن والیاں وچ بلند مقام
عطا کر دی اے۔ ہاں! نو عمری وچ ایہ غیر مترقبہ نعمت اے تے نالے ”ایں سعادت بزور بازو
نیست“ والی گل اوہناں تے خوب صادق اوندی اے۔

چیدہ چیدہ شعر ملاحظہ فرمایا ہے۔

ثنا کملی والے دی کر دے نیں سارے نبی وی ملک وی بشر وی خدا وی

عارضی اے جمان دی ہر شے مستقل اے دوام آقا دا

اوہ اکھ وی حسن اوہدی نظر وی جمال اے

جس اکھ نوں جگ گاندی اے سیرت حضور دی

کسے چیز دی وی نہ رہی تھوڑ اوہنوں عطا جس نوں ہوئی محبت نبی دی

جدوی میں نعت لکھناں دو جگ دے پیشوا دی

وسدی اے نور بن کے رحمت مرے خدا دی

0

چھڑے جدوں وی مدینے دی بات آنج گئے
جویں مدینوں دل نوں پیام اوندا اے

○

جد سرکار صفا تے چڑھ کے حق دا ہوکا دتا
جاگی غفلت ماری خلقت اگھڑے چارے پاسے
جد فیضان! مدینے والا جن معراج نوں چلیا
بھادیس تھیری رات سی فروی چمکے چارے پاسے

قارئین کرام نوں غزلی اندازہ ہو گیا ہووے گا پئی بحیثیت نعت گو پروفیسر موصوف
کس مرتبے تے فائز نیں ماشاء اللہ! دعائے پئی نعت گوئی دا ایہ سلسلہ جاری وساری رہوے تے
اوہنال لئی توشہ آخرت ثابت ہووے۔ آمین۔

☆☆☆☆☆

پروفیسر محمد اقبال جاوید

لفظ ”فیض“ وچ لبا لب ہو کے بہہ نکلن دا مفہوم پایا جاندا اے تے فیض، مستحق تک غزلی
پہنچ جاوے تے اوہنوں ”فیضان“ کہندے نیں جد کہ ”فیاضی“ توں مراد ایہوے پئی دیون والا ایٹا
دے دے پئی دامن دی تنگی دا احساس شدید تر ہو جاوے۔ گویا لطف جمال دے فتہ پائے کمال تے
پہنچ کے نوازن دادو جاناں فیض تے فیضان اے۔

حق ایہوے پئی لطف و کرم نہ کہے دی اطاعت و بچھدا اے تے نہ معصیت ایہدا کم تے

بس نوازنا اے تے ایس نوازش دے بغیر ہر انسانی کوشش بے توفیق رہندی کردی اے -
 حُبِ رسول ﷺ تے توصیف رسول ﷺ ایسے توفیق و نوازش دادل آویز ثمر نہیں -
 شعر و ادب بھی، آہ و فغاں بھی ہے ان کا فیض
 ہمیش حضور ﷺ اپنی متاعِ ہنر کریں !

”نعت نگر“ دے لفظ لفظ وچ ایسویں فیض جھلکد اے تے ایہی فیضان جھلکد اے تے انج
 پروفیسر فیض رسول فیضان لئی لازم ہو جاندا اے پئی اوہ سر لاپا سپاس بنے رہن کہ شکر نعمتاں نوں
 ودھاندا اے تے فخر مناندا اے - نعت گوئی دا شرف مل جاوے تے سب توں وڈی احتیاط ایسواے
 پئی ایس شرف نوں سر اسر محبوب دی عطا کجھیا جاوے تے اپنی تعریف سنن تے شان توں کلیتاً بچیا
 جاوے کہ ایس میدان نیاز و ناز وچ انکساری سب نالوں وڈا افتخار اے -

کَلکِ ثَنَا کو نور کی موجوں میں رکھ دیا
 یعنی گدازِ عشق کو ہونٹوں میں رکھ دیا
 کتنا کرم کیا ہے خدائے رحیم نے
 ان کی ثنا کو ڈوبتی سانسوں میں رکھ دیا

☆☆☆☆☆

پروفیسر سید منصور احمد خالد

نعت خوانی ہووے بھادویں نعت گوئی توفیق خداوندی دے بغیر ممکن نہیں - فیض
 الرسول فیضان خوش قسمت اے جے اوہدی پرورش نعت خوانی دی چھتر چھاویں ہوئی اے -

اللہ پاک نے اوہنوں عوامی مقبولیت نال وی نوازیائے۔ اوہنوں مھلاں دے وچ بڑی چاہت نال بلایاتے بڑے چاء نال سنیا جاندا اے۔ سچ اے۔

ایس سعادت بزور بازو نیست
تانه بخشد خدائے بخشنده

فیضان دی ایہدے علاوہ وی اک حیثیت اے پچھلے کچھ سالوں وچ جنہاں لوکاں نے نعت گوئی دے میدان وچ قدم رکھیا اے فیضان وی اوہناں وچ شامل اے۔ پر فیضان دی نعت گوئی خواصاں تے عامال دوواں طبقیاں وچ برابر پسند کیٹی جاندا اے۔ جس طرح اوہنے نعت خواناں وچ اپنا اک خاص تے منفرد مقام بنا لیا اے امید کیٹی جاندا اے کہ نعت گوئی وچ وی اوہ اپنی انفرادیت دے جھنڈے گڈن وچ کامیاب ہو جائے گا۔ اوہدی شاعری ایسے گل دی گواہی دیندی اے کہ اوہ مستقبل دا اک نو یکلالتے قابل قدر نعت گو قرار پائے گا۔ فیضان ایس لحاظ نال سعادت مند اے جے اوہنوں نعت خوانی تے نعت گوئی واسطے اپنی حیاتی وقف کرن دی توفیق ملی۔ سانوں آس اے کہ اوہد ایہ سفر نت نویاں کامیابیاں نال جاری تے ساری رہوے گا۔

☆☆☆☆☆

پروفیسر غلام رسول عدیم

دوہماں جہاناں دے مکھی تے سارے سنسار دے ڈیرے علیہ السلام دیاں شانناں کنن گوجرے نہیں۔ کوئی بندہ پورا اٹل لاکے اپنی ساری دیاں نال اوس سندر سوہنے دی صورت تے سیرت

صدی اللہ علیہ وسلم

دیاں وڈیااں کر ویکھے اپنے آپ نوں تھویا تھویا تے اوہدیاں شاناں نوں اچا اچا پائے گا۔ کیوں جے اوہدے گھلن والے آپ اوہدیاں صفتاں ثناواں تے وڈیااں دے پزل تھ دتے نیں سکھو امانی دالال ا۔ جسہ اپوری ر سبھہ اا کے وی اوہدی قدر پچھان سکے۔ بڑے بڑیاں و دیواناں نے بڑے سچے تے نگھے اکھراں وچ اوس من موہن دی پریت دے گن گائے پر اوہ ایہناں دے ماڑے دے بڑے اکھراں توں فیرو وی ودھ ای لکھا۔ پئی و پئی تے مدھلی گلی ا۔ سہ دے پئی جنہوں اوس میت دی پیت دا جڈ اوڈا پھٹ لگاے لوہ اوہد اوہناں ای مستانہ اے۔

ایہ کھید مقدر اں دی اے پئی کچھ نصیبہ وراں دے سبھہ کویتہ را قلم آ گیا اے۔ جے اوہناں ایس قوم نوں کی مدنی سر کار ﷺ دیاں تا نکھاں امیکاں تے ترنگاں لئی ورتیا اے تے میں سمجھتاواں پئی اوہناں تے پالناہار دا خاص ای کرم اے۔ ایہناں کرماں والیاں وچوں فیض رسول فیضان ہو ری وی نیں۔ اوہناں تے سارے جگ دی سرکار دانو یکلہ فیضان اے پئی اک پاسے تے اوہ سرکار دی نعت دے سچے موتی وند دے نیں تے دو جے پاسے اپنی من کچھو یس تے جی تڑ پھاؤنی سر وچ ایسا سماں تھ دیندے نیں پئی سنن والے اپنے اندر جھاتی مار کے سوچن لگ پیندے نیں پئی ایہ گلاں فیضان دے لوں لوں وچوں نکل رہیاں نیں۔

میں اوہناں دی پنجابی نعتیہ کویتا دی وگی چکھی تے ڈاڈا سو او پایا۔ ایہ کسے کسے دے لیکھ ہوندے نیں پئی اوہ دلوں جاناں وی کملی والے دامستانہ ہووے تے چار چو فیرو وی روشنیاں وڈے تے رس گھولے۔ فیضان مدنی جن ﷺ دے وچھوڑے دا تھیرا اچھیر دا اے تے دل وچ اک ہوک اٹھدی اے تے لوں لوں اک جھر جھری نال کنب اٹھد اے اوہ بڑی سدھر نال آہند اے۔

جڈوں سرکار وروضہ دے گا نظر نوں اس گھڑی دی آرزو اے

حب تا نگھ وی مدینے دی اے دیس نالوں ودھ

پیار دل بچ فیضان جی وطن دا ای نہیں

فیضان ہوراں نے آپ ﷺ ہوراں دی پاک پوتر حیاتی دے لے لے قصبے دو دو حرفی

اکھراں وچ سمودتے نہیں تے سوچ وچا ریاں راہواں وچ اوہ دیوے بال دتے نہیں پئی جیوں جیوں

پڑھدے جائیے نویں ای لورے آؤندے جاندے نہیں۔

خیر، حسن، صبر، ہمدگی

ساری زندگی حضور ﷺ دی

○

ڈبا سورج وی مڑ دا اے اوہدے کمن تے

آقا والی بس فلکاں دے چن دا ای نہیں

ساڈے شاعر نے بڑی سادی تے سدھی ماں بولی وچ اچھے ہیرے پرودتے نہیں پئی

ایہناں دی چمک تے جھمک پاروں انھیاں اکھاں وی سو جا کھیاں ہو جان دیاں نہیں۔ جدوں اوہ

مدینے پاک دی گل چھیڑ دے نہیں تے اوہناں دا وال وال نہال ہو جاندا اے تے ارج لگدا اے

جویں اوہناں دے اندر دی ڈونگھی تے نگھی سک ہو ٹھاں تے آکے ہر پاسے خوشیاں تے

خوشبوواں و نڈن لگ پئی اے۔

میں سمجھنا وال پئی فیضان ہوراں دا شعر وی نو یکل اے تے ترو وی اچرج اے ایہ

گہر وچ ایسے ای ڈگر تے لکیر تے کچھ سال چلدا رہیا تے اوہ دیاں گلاں وچ بڑا ای رس تے

اوبدی کو بہتا وچ بڑا ای چس آجائے گا۔

میری پاک سر جنہارا گے بیبختی اے پئی فیضان دے دل وچ کملی والے دی
پریت دا بھانڑ چدا رہے تے اوہ ایس سیک نال لوکاں نوں نگھاں پچاندار ہے۔

☆☆☆☆☆

صاحبزادہ شبیر کمال عباسی

فیض رسول فیضان دے نال توں ٹر کے ”نعت نگر“ تیر فیض ای فیض اے، کرم
ای کرم اے تے عطا ای عطا اے۔

ایہ فیض رساں کون اے؟

تے ایہ فیض کیویں ہتھ آوند اے؟

”نعت نگر“ دے شعراں وچ ایس دا نظماں کجھ انج ملدا اے۔

فیضان مری کیہ ہستی اے، کمی مدنی دی نعت کہواں

اوہ آپ ای کرم فرماندے نیں، میں جنہاں دا اکھواناواں

کرم نبی دا اے فیضان رب دی سونہ سارا

خیال وچ مرے جنا کلام اوندا اے

”نعت نگر“ فیض رسول فیضان اُتے کمی مدنی آقا ﷺ دا فیض اے، کرم اے تے عطا اے۔ دعا

اے سچے جذبے قبول ہوندے رہن۔ سچی عقیدت منظور ہندی رہوے۔ حرف حرف چن

چن نعت ہوندی رہوے تے دو جہاناں دے فیض بخش مولادے فیض نال نعت نگر سجدا

☆☆☆☆☆

رہوے۔

صلی اللہ علیہ وسلم

اسیر عابد

فیض رسول فیضانِ دانعتیہ مجموعہ ”نعتِ نگر“ کئی صنفوں دے مخلصاں دانگر
 اے۔ فیضانِ اک نوجوان شاعر اے چہدیاں پنچے حساں جوان تے تواناں۔ ایہنے اپنے
 پنج حواس نوں ”باج محمد ﷺ ہو شیار“ دی چٹاؤنی ساہوہیں رکھدیاں ورتیا اے۔ ایسے
 کر کے پنچے حواس اوبدی نعتیہ شاعری وچ انج رچے ہوئے نیں جے نعتاں دی زیارت
 کردیاں ای اکیاں ٹھر جاندیاں نیں تے پڑھدیاں زبان تے جنتی میویاں دے ذائقے کھلر
 جاندے نیں۔ جے فیض رسول فیضانِ کولوں خوش الحانی نال نعت سن لیے تے ساعتماں
 کھنڈ مشری ہو جاندیاں نیں۔ جے نعتاں نوں وضو کر کے مس کرینے تے انج لگد اے
 جیویں روضے پاک دی جالی چم لئی ہووے۔ ایس نعتیہ صحیفے دے ورتے تھلدے جاؤ
 تے مہکاں دے ہلے تہاڈے دماغ نوں معطر کر دے جان گے۔ جویں میں عرض کیتا اے
 جے فیض رسول فیضانِ اک نوجوان شاعر اے اوبدا عشق وی جوانی چڑھیا اے تے جوانی
 وچ ای اوہنوں ایہ عشق اوس ذات پاک نال ہو یا اے چہڑی رب تعالیٰ دی محبوب اے
 ایس اتھرے عشق نال وی اوہ توحید تے رسالت دے فرق دی باریک دھار توں بچے
 کھے ڈولیوں بغیر انج لنگھ گیا اے جویں مومن پلصرا توں لنگھ جان گے۔ میں شاعر نوں
 ایس کامیابی تے ڈھیر مبارکالاں تے شاباشاں دیناں تے دعا کرناں جے اوبدے ایہ نعتیہ
 نغمے بارگاہ رسالت وچ مقبول تے منظور ہوں۔ آمین۔

☆☆☆☆☆☆

سلیم اختر فارانی

زیر نظر کتاب ”نعت نگر“ جناب پروفیسر فیض رسول فیضانِ داپہلا نعت پر اگالے جہڑ اپجانی زبان وچ لکھیا گیا اے۔ فیضان د اٹھار گوجرانوالہ دے نامور شعرائے کرام وچ ہوندا اے۔ رسول محترم سیدنا محمد الرسول اللہ ﷺ نال اوہناں دی والمانہ عقیدت تے محبت دا اعجاز اے پئی اوہ حضور ﷺ دی سیرت نگاری بڑے ای خوبصورت انداز وچ کردے نیں۔ جذبے دی فراوانی تے حب نبی ﷺ نے اوہناں دے شعر اں نوں دو آتشہ بنا دتا اے جہڑے پڑھن تے سنن والیاں دے دلاں وچ اتر جاندے نیں۔ پجانی زبان دی روایتی دلکشی تے مٹھاس قاری تے گہرا اثر چھڈ دی اے۔ ”نعت نگر“ عقیدت تے محبت دے پھلاں دیاں خوشبوواں نال پڑھن والیاں دے مشام قلب و جاں نوں معطر کر دیندا اے۔

فیضان ہوراں نے پجانی زبان دی ہر صنف سخن وچ نعت کہی اے تے ایسں طرحاں اوہناں نے اک قادر الکلام شاعر ہون دا ثبوت فراہم کیتا اے۔ اردو زبان وچ وی اوہناں دی نعتیہ نگارش اپنا جواب نہیں رکھدی۔ اوہ میری طرح برصغیر پاک و ہند دے نامور شاعر جناب حفیظ تائب دے بڑے عقیدت مند نیں۔ جناب تائب دا نعتیہ کلام اک نور منارہ اے جمدے راہیں نعت نبی دیاں روشن کرناں دل تے دماغ نوں منور کر دیاں رہندیاں نیں۔ اوہناں توں کسب فیض بڑی ای خوش نصیبی دی گل اے۔

پروفیسر فیضان عشق رسول ﷺ دے ایسے چشمے توں فیض یاب نیں۔ اوہ ہمیشہ نعت کہندے نیں تے خوب کہندے نیں۔ اوہناں دیاں نعتاں شاعری دیاں سکھ خوبیاں نال مزین ہوندیاں نیں جنہاں وچ سوز دے نال دل دا گداز وی شامل ہوندا اے۔ جدوں کدی اوہ ترنم نال نعت برابہندے نیں تے محفل تے اک کیف طاری ہو جاندا اے۔

”نعت نگر“ دے چھین توں بعد اوہناں دے اردو نعتیہ کلام دی اشاعت وی نعتیہ شاعری وچ پیش بہا اضافہ ہووے گی اردو زبان وچ وی اوہناں دا نعتیہ اسلوب بیان عصر حاضر دی نمائندگی کردا نظر اوند اے۔

آخر وچ میں اللہ جل شانہ اگے دعا گو آں پی اوہ اوہناں نوں تے نالے مینوں وی اپنے پاک نبی ﷺ دیاں محبتاں زحمتاں تے شفاعتاں نال سرفراز فرمائے۔ آمین۔

جمیل احمد پال

نعت گوئی اک اجیہا عمل اے جہڑا اوہوں تک ممکن نہیں ہو سکدا جہڑوں تیکر رب ولوں توفیق نہ عطا ہووے۔ فیر اجیہی نعت لکھنا جہڑی صرف لفظاں دی بازی گری دی بجائے جذبات تے عقیدت دے رس نال وی بھر پور ہووے، اوہ تاں ”توفیق“ دے بغیر ممکن ای نہیں۔

پروفیسر فیض رسول فیضان اوہناں نوجواناں وچوں میں جنہاں نوں رب تعالیٰ نے مڈھوں ایس گل دی توفیق بخشی اے۔ اوہناں دیاں نعتاں دا پراگا ویکھ کے احساس ہوندا اے کہ اوہناں دے سینے وچ رب دے پیارے رسول ﷺ نوں انتاں دا پیار کرن والا دل دھڑکدا پیارے۔ جو میں محبوب نال پیار دا اظہار کرن دے ون سونے رنگ ہوندا ہے میں اوویں ای فیضان ہو راں ون سونیاں جہڑاں تے رنگ برنگیاں صنفیاں راہیں رب دے پیارے ﷺ نوں خراج عقیدت پیش کیتا اے۔ انج سمجھو کہ اوہناں نے ”نعت نگر“ نوں رنگ برنگے

صلی اللہ علیہ وسلم

نہو شبوئی پھلاں دا اک گلدستہ بنا دتا اے۔ ایس مجموعے وچ نعتیہ بولیاں وی نہیں تے مایے وی بانیکو وی نہیں، قطعاً تے رباعیاں وی، نعتیہ غزلاں دا تاں شمار ای نہیں۔

ایہناں نعتاں وچ ورتیاں بحر ال وچ وی سانوں بڑی ون سونتا و کھائی دیندی اے۔ معروف بحر ال وچوں شاید ای کوئی ایجیسی ہووے جس دے وچ اوہناں نے طبع آزمائی نہیں کیتی۔ مختصر ہوون یاں طویل بحر ال ہر اک وچ اپنے فن تے اپنی عقیدت دا بھر وال اظہار کرن وچ بڑے کامیاب رہے نہیں۔ مینوں یقین اے کہ ”نعت نگر“ پنجابی نعت وچ اک بھر وال وادھا ہون پاروں پنجابی پڑھنہاراں وچ لے چر تک چیتے رکھیا جاوے گا۔

جتنے تک ایس کتاب دی اگے ”قبولیت“ دا تعلق اے، ایس مجموعے دا سوہنے رنگ روپ نال چھپنا ای ایس گل دی دلیل اے کہ پھلاں دی ایس ڈالی نوں قبولیت دا درجہ مل گیا اے۔

غلام مصطفیٰ بسمل

مدنی من ٹھار ﷺ دی نعت لکھن واسطے رسی محبت تے عقیدت دی تھاں اندرو اندری سلگنا، محبوبی دی تڑپ نوں اپنے آنگ آنگ دی پیڑ بنا لینا، روح دیاں ڈونگھیاں وچوں ابھرن والی پیار حدیث، سچے حرفاں دی لو، سک دیاں روحاں دے سیک، اکھر اکھر اتھرو وال دے استعارے، ورق ورق سانجھ دے لشکارے، براتاں دے پچھلے پھراں وچ حضور ﷺ دیاں یاداں دے سفر وچ گم رہن تے عطاواں دی محتاجی ہون دی اے جنہوں عشق دی معراج کہیا جاندا اے۔

فیض رسول فیضان ہو راں اپنیاں نعتاں راہیں اک اچھے ”نعت نگر“ نوں سامنے
 لیاند اے جمدے وچ بھجیاں پکاں اتے کنبدے اتھر وواں دے سجدے، تارا تارا راتاں دے
 جگرتے، روح دے شر دیاں گلاب رُتاں، وظیفہ کردیاں سوچاں، چلھی پاندیاں التجاواں،
 دروداں دی ڈالی، محبت دی ست رنگی پیچھ، سبز رتاں دی ثنا، اکھراں دے گل نوری بانے پوان
 دی اہیل، سفیناں وچ حضورِ دی تانگھ، گنبد خضریٰ نوں ویکھ کے اکھیاں ٹھارن دی سدھر،
 سک دی تسبیح، سنہری جالیاں نوں چمن دی آرزو، مدینے شریف وچ ساہواں دے پورے
 ہو جان پاروں حضور ﷺ دی ہمسائیگی دی التجا نے اپنے اتھر وواں نوں عنائے رنگن دے کے
 ایس نعت نگر نوں کمکشاں بنا دتا اے۔

فیضان ہو راں دے ایس ”نعت نگر“ وچ نعتیہ غزلاں، ماہیے، بولیاں، قطعے،
 رباعیاں، گیت، ہائیکو توں وکھ اک قصیدہ وی شامل اے۔ عشق دیاں شہاں تے اسرن والے
 ایس نور محل وچ حضور دے عشق وچ بھجے ہوئے لہجے دی سرشاری تے تازگی ساڈے من
 تے روحاں نوں ٹھار رہی اے۔ نعت کسن لئی فنی پچھائی، ہنر مندی، محتاط رویے دے نال نال
 عشق دی وجد آفریں کیفیت ضروری اے۔ ایہناں نعتاں وچ فنی تقاضیاں توں وکھ سچے
 حرفاں، کھرے احساساں تے تکھے عشق دا اظہار روح نوں نکھار دالے۔ روایت دے گوڑھے
 سانگے دے باوجود اوہناں اسلوب دی اک وکھری راہ اپنائی اے جمدے وچ اک نواں طرز
 احساس ڈلھکاں ماردا دکھائی دیندا اے۔ اخیر وچ نعتیہ قصیدہ مستقبل قریب وچ اوہناں دے
 وڈے قصیدہ گوہن دی گواہی دیندا اے۔ ایس قصیدے وچ خالص ذاتی شعور دی عکاسی

صلی اللہ علیہ وسلم

لحمٰدی اے۔

عالمی سطح تے ملت اسلامیہ اج جہدے گھیراں وچ پھسی ہوئی اے حضور نبی کریم ﷺ دی ذات ایس جس بھرے ماحول وچ سجریاں ہو اواں داہلاتے کرم دا اک مہربان سا بن اے اوہناں دی رحمت دی طلب ایجے ماحول وچ ہو رودھ جان دی اے۔ رب سچا فیضان ہو راں دے ایس ”نعت نگر“ نوں قبولیت بخشے۔ آمین۔

☆☆☆☆☆

الحاج عبدالستار نیازی

میں فیضان نوں اوہناں دے بچن توں جاننا واں۔ اکثر مھلاں وچ نعت پڑھدے نظر او ندے سن۔ پڑھن دا انداز خوب ہوندا اسی جہد اسنن والیاں دے دل وچ اتر جاندا اسی۔ چنگے توں چنگا نعتیہ مضمون پڑھن دے شوق وچ اوہناں نے آپ وی لکھنا شروع کر دتا تے اج ”نعت نگر“ لے کے ساڈے سامنے اک شاعر دی حیثیت نال موجود نہیں۔ ایس کتاب وچ فیضان ہو راں نے شاعری دیاں تقریباً ساریاں صنفیاں نوں نعت لئی استعمال کیتا اے جو اپنی تھان تے اک جدت اے۔ اوہناں دی ”نعت نگر“ دی مقبولیت دا ایہ عالم اے پئی ایہدیاں اکثر چیزاں چھین توں پہلاں ای نگر نگر پہنچ چکیاں نیں۔ اوہناں دی شاعری بڑی چنگی اے۔ سوچ بڑی اعلیٰ تے ستھری اے تاں ای ”نعت نگر“ دا مطالعہ اک نویں تازگی دا احساس بخشد اے۔

نعت کہنا اپنے وس دی گل نہیں ہوندی سگوں اللہ رسول ﷺ دی کرم
 نوازی نال ایہ سلسلہ پایہ تکمیل تک پہنچد اے نالے میرا ایہ ایمان اے پئی۔
 جو اصول شرع کا پابند رہ سکتا نہیں
 وہ محمد مصطفیٰ کی نعت کہہ سکتا نہیں

ایس حوالے نال وی جدوں اسیں ”نعت نگر“ تے جہات پانے آں تے
 سانوں جگہ جگہ ”فیضان رسول ﷺ“ دیاں جھلکیاں دکھائی دیندیاں نیں۔
 میری دعا اے پئی ”نعت نگر“ جناب فیضان نوں اوس نگر تک لے جاوے
 جس نگر تک جان دی ہر عاشق رسول ﷺ آرزو رکھد اے تے ایہ ”نعت نگر“ محشر نگر
 وچ شاعر دی بخشش دا وسیلہ بن جاوے۔ آمین۔

عبدالغنی تائب

”نعت نگر“ پروفیسر فیض رسول فیضان داپہلا نعتیہ پرآگہ اے، جہدے وچ اوہناں
 نے مدنی کریم آقا ﷺ دی وڈیائی اس نگھے تے نوپکھ سج نال کیتی اے کہ اک پاسے شعری
 خوبیاں دے جانکار اتے صنائع بدائع توں واقف کار اوہناں دی فن نال چنگی بھلی جانکاری داپتہ
 چلد اے تے دوجے پاسے کل جہاناں دے سردار، احمد مختار ﷺ نال ڈونگھی عقیدت تے

کبھی محبت وارفتگیء شوق دے شوہ وچ چھلاں مار دی وکھالی دیندی اے۔ پروفیسر فیض رسول فیضان نوں نعت لکھن دے نال نال سر نال نعت پڑھن دا چھو وی اے تے قدرت دی ایس دین نے سونے تے سہاگے دا کم کیتا اے۔ ”نعت نگر“ وچ شاعری دیاں کھیراں مثلاً نعتیہ غزل، نعتیہ گیت، نعتیہ چومصرعے، نعتیہ ہائیکو، نعتیہ مابے، نعتیہ قطعے، نعتیہ رباعیاں، نعتیہ بولیاں تے نعتیہ قصیدے دے نمونے مل دے نیں۔

پروفیسر فیض رسول فیضان نے ”نعت نگر“ وچ جتھے سرکار ﷺ نال عقیدت دا اظہار کیتا اے او تھے ذاتی غم، حضور پاک ﷺ دی امت دے سگھنے درد تے اپنیاں مجوریاں دے دکھاں وچ اوہناں دیاں اکھاں چوں ٹپکن والے اتھرو قلم دی نوک توں بھروسے سوزگداز لے کے شوق و عقیدت دے سناہی بن کے نکل دے نیں۔ فیض الرسول فیضان دا شمار اردو تے پنجابی ادب دے پکے پیڑے گھرو تے اچ اجیرے نعت لکھاری شاعراں وچ ہوندا اے۔ اوہناں دیاں لکھیاں ہوئیاں نعتاں وچ غزل دی باشا عشق و عقیدت دی سچی اڑان دے ہونڈیاں سونڈیاں شریعت دے سچے اصولاں دی قیدن نظر آؤندی اے۔ کچھ بھیاں بحر اں وچ نعتاں اوہناں دے سہل ممتنع اتے ماہرانہ پہنچ دا پتہ دیندیاں نیں۔ آس اے پی پروفیسر فیضان دا پہلا پنجابی نعتیہ مجموعہ ”نعت نگر“ دل دی ہنیر نگری وچ ایمان دے نور دیاں اجیہیاں لاناں مارے گا کہ جنہوں زمانے دی مخالف ہو اکدے وی بھانہ سکے۔

☆☆☆☆☆

سجاد مرزا

پروفیسر فیض رسول فیضان خوش آواز نعت خوان امی نہیں بلکہ پکا پیڈ اشاعر وی اے۔ اوس نے ”نعت نگر“ نوں اپنی محبت، عقیدت تے خلوص دے پھلاں نال سجایا اے۔ اوس نے رنگارنگ ہنیتاں راہیں نعت دے کھیتڑ وچ وادھا کیتا اے۔ غزل رنگ، نظم رنگ، گیت رنگ، ماہیارنگ، بولیاں، قطع، رباعیاں، قصیدہ تے نعتیہ تلاشیاں ایسے سوہنے تے سسچجرے انگ تے ڈھنگ نال لکھیاں گئیاں نیں کہ جہڑیاں دلاں نوں ٹننبلیندیاں نیں۔

نعت لکھنا ہر شاعر دے وس واکم نہیں۔ ایسہ تاں اللہ تعالیٰ دے خاص کرم تے دربار رسالت توں منظوری دے بغیر نہیں ہو سکدا۔ نعت لکھن والے اللہ تعالیٰ تے اوس دے پیارے محبوب ﷺ دے مقرب ہو جان دے نیں۔ پروفیسر فیض رسول فیضان وی اوہناں خوش قسمت شاعران دی ڈھانی وچ شامل اے جنہاں اتے کرم دی نظر ہوئی اے۔

فیض رسول فیضان لفظاں دی ورتوں دا جانو اے۔ اوہدیاں نعتاں وچ لفظاں دی سندر تاتے کوہلتا دے گنبنے ڈھکاں مار دے نیں، جہڑے راگ تے راگنیاں وچ ڈھل کے دلاں وچ ڈیرا جمالین گے۔ ”نعت نگر“ نعت دے عاشقاں لئی اک املا تحفہ اے۔

صلی اللہ علیہ وسلم

سانوں پنجابی مجموعے توں بعد فیض رسول فیضان دے اردو نعتیہ مجموعے دی اڈیک
رہوے گی۔

محمد اقبال نجمی

”نعت نگر“ پنجابی نعت وچ اک بھر وال تے نو یکتا وادھا اے۔ فیض رسول فیضان
دی نعت پڑھ کے دل مسرور تے روح شاداب ہوندی اے۔ سرکار مدینہ ﷺ دی محبت تے
عشق دے گلزار وچ رہ کے فیضان ہو راں نعت دے جہڑے پھل سجائے نیں اوہناں دے
رنگ من موہنے تے اوہناں دی خشبو مسخوڑ کرن والی اے۔

فیض رسول فیضان ہو راں دیاں نعتاں وچ سانوں جذب تے مستی دی اک خاص
فضا ملدی اے۔ اوہناں دا اسلوب سوہنائے عقیدت بھریا اے اوہناں دے اظہار وچ جدت
خیال تے فکر وچ ندرت اے جس پاروں اوہناں دی نعت سلاست تے تاثیر نال مالا مال ہوئی
اے۔

فیضان ہو ریں اپنی نعت وچ حضور رحمت عالم ﷺ دے نورانی وصفال دا بیان
بڑے پاکیزہ تے سوہنے ڈھنگ نال کردے نیں ایہدے نال نال اوہناں حضور ﷺ دی بارگاہ
اقدس وچ اپنیاں محبتاں، عقیدتاں، تاں گھاں تے سدھراں دے جگمگ دیوے بالے
نیں جنہاں دے چائن نال نعت نگر وچ سوہنے رنگ کھلر گئے نیں۔

فیض رسول فیضان اجیبہ نعت گو شاعر نہیں جنہاں نول مولا کریم نے نعت خوانی
دی دولت توں وی نوازیائے اوہ عشق رسول ﷺ جیسی دولت اپنے دامن وچ رکھدے نہیں
اوہناں دادل روشن تے روح محبت وچ بھجی ہوئی اے ایسوجہ اے پئی اوہناں دی نعت رسی
نہیں بلکہ اوس حقیقی فضا وچ رچی ہوئی اے جنوں اسیں نعت دی خاص فضا آکھ سکے آں تے
جمدے پاروں اوہناں دی نعت وچ سوز، تاثیر، تے عقیدت دے دھنک رنگ ملدے نیں۔

☆☆☆☆☆

گوہر قریشی

حضرت مولانا محمد ہدایت اللہ صاحب نے اپنے ایس نور چشم داناں ”فیض رسول“ رکھیا
تے پترے وڈیاں ہو کے ”فیضان“ تخلص اختیار کیا۔ ایس طراں پو پتر دی، حضور اکرم ﷺ
نال نسبت واضح ہوندی چلی گئی۔ میرے بزرگ جناب خلیق قریشی مرحوم فرماندے نیں۔

میں کہاں اور کہاں مرتبہ نعت خلیق

یہ کرم ان کا ہے، آقا مرے لکھواتے ہیں

فیضان دے والد ماجد نے ایہداناں فیض رسول رکھ کے جہڑے تیقن تے شکر دا

اظہار کیا سی، میرے ایمان و ایقان وی تقاضا کر دے نیں پئی میں اوہدے نعتیہ کلام نوں سرور
انبیاء ﷺ دے فیضان نال ای منسوب کراں۔

☆☆☆☆☆

ارشاد اقبال ارشد

نبی پاک ﷺ دی نعت آکھن نوں دودھاری تلوار تے ٹرن دے برابر آکھیا جاندا اے کیوں جے ہر نعت لکھدیاں اک اک اکھر سوچ سمجھ کے ورتنا پیندا اے۔ ہر ویلے دھڑکا لگا رہندا اے کہ کدھرے کوئی اکھر آپ دی شان توں ہولانہ لگ جاوے۔ نعت لکھدیاں سرکار انبیاء ﷺ دی شان تے رب کائنات جل شانہ دی ربوبیت وچکار جہڑا پردہ اے اوس دا دھیان نعت گو دی منزل نوں ہو روی مشکل بنا دیندا اے۔ پر جدوں کے شاعر تے جماناں دے مالک واکرم ہو جاوے، محبوب خدا دی نظر کرم پے جاوے تاں او ہدا قلم اپنے آپ نعتاں دے شہکار ایکن لگ پیندا اے۔

پروفیسر فیض رسول فیضان وی ایہیے خوش نصیب شاعران وچوں نہیں جنہاں نعتاں کہیاں نہیں۔ سگوں ”نعت نگر“ پڑھدیاں تھان تھان تے ایہ محسوس ہوندا اے کہ اوہناں کولوں ایہ نعتاں اکھوایاں گیاں نہیں۔ ایہ ساریاں نعتاں رملی عطا لگدیاں نہیں۔ ”نعت نگر“ توں اک ہو راعزازیہ وی ملیا اے کہ ایہ پنجابی نعت دا پہلا پراگہ اے جس وچ صنفقاں دی ایہی زیادہ رنگارنگی نظر آندی اے۔ شاعر نے پنجابی دی تقریباً ہر مردجہ صنف وچ نعت آکھی اے۔ اوہناں دے نعتیہ قصیدے نوں تاں ایہ اعزاز وی مل رہیا اے کہ تنویر بخاری تے حفیظ تائب دے قصیدیاں دے بعد ایہ پنجابی وچ چھپن والا بھر وال تخلیقی قصیدہ اے۔

اللہ کرے فیض رسول فیضان تے انج ای رسول پاک ﷺ دا فیض ہوندا رہوے تے نبی پاک ﷺ دے غلاماں نوں اوہناں دیاں من موبنیاں نعتاں پڑھن نوں ملدیاں رہن آمین۔

جان پچھان

فیض رسول فیضان	نال
عنایت بی بی - مولانا محمد ہدایت اللہ نقشبندی	ماں پیو
6 مارچ - 1969ء	تاریخ پیدائش
محلہ گلشن آباد (سابقہ آبادی حاکم رائے)	جمن بھوسئیں
نوشہرہ روڈ - گوجرانوالہ	
ایم - اے - اردو (فٹ کلاس)	تعلیم
بھڑئی عبد الحفیظ - زاہدہ عبد الرزاق	بہن بھرا
سعید الرسول - شاہد محمود - نرگس مرحومہ - محمد امین مرحوم	
حضرت حفیظ تائب - سید منصور احمد خالد (شاعری)	استاد
پروفیسر (ڈاکٹر) غلام حسین مرحوم (تہذیب)	
قاری محبوب سلیم مرحوم - محمد سلیمان انصاری (نعت خوانی)	
خال صاحب فضل حسین خاں مرحوم (کلاسیکی موسیقی)	
لیکچرر رشپ	روزگار
4 - سلطان پورہ - صادق روڈ - گوجرانوالہ	پتہ

شاعر دے چند نمایاں اعزاز

☆ گورنمنٹ کالج جھنگ وچ نعت خوانی دے کل پاکستان مقابلے وچ مسلسل تن ساک
(۸۹-۸۸-۸۷ء) پہلی پوزیشن حاصل کیتی۔

☆ ایم۔ اے۔ اردو، فائنل (۱۹۹۳ء) وچ پنجاب یونیورسٹی نوں ٹاپ کیتا تے صدر
پاکستان جناب محمد رفیق تارڑ ہورال کولوں گولڈ میڈل، تا ترجمہ قرآن مجید تے رول آف
آنر انعام پایا۔

☆ صدر پاکستان جناب محمد رفیق تارڑ ہورال دی موجودگی وچ دو دفعہ نعت خوانی دا
موقع ملیا۔

☆ ریڈیو پاکستان لاہور توں شاعر دی آواز وچ ایہ نعتاں نشر ہو چیاں نیں۔
خوشبو ہے دو عالم میں تری اے گل چیدہ

○

یوں ذہن میں جمال رسالت سما گیا

○

نشاط روح خیال محمد عربی ﷺ

○

ہجوم رنگ ہے میری ملول آنکھوں میں

○

کب ہوگی شب ہجراں کی سحر اے سرور عالم صلی علی

○

شوق و نیاز و عجز کے سانچے میں ڈھل کے آ

○

جب شام سفر تاریک ہوئی وہ چاند ہوید اور ہوا

○

خواب میں در کھلا حضوری کا

○

لفظ کے بس میں نہ تھا عرض تمنا کرنا

○

سرکار اسماں مسکیناں دی کیوں دور مصیبت نہیں ہندی

یاد رہے پچی ایہ ساریاں نعتاں الحاج پروفیسر حفیظ تائب ہوراں دیاں لکھیاں ہونیاں نیں۔

☆ پی ٹی وی لاہور توں شاعر دی آواز وچ ایہ کلام نشر ہو چکے نیں

○

شوق و نیاز و عجز کے سانچے میں ڈھل کے آ

(حفیظ تائب)

دردی اس جگہ دا، غم دے اسیراں دی سارے

(حفیظ تائب)

قصیدہ ہر وہ شریف دا منظوم پنجابی ترجمہ

(اسیر عابد)

دو جگہ دا تاجدار اے نانا حسین دا

(فیضان)

☆ پی ٹی وی لاہور توں شاعر دیاں لکھیاں ہوئیاں ایہ نعتاں نشر ہو چیاں نیں۔

کس منہ نال اوہدی صفت کراں کونین دا جہو اولی اے

(ڈاکٹر شیخ محمد احسان انجم)

سکھیاں اکھیاں نوں ٹھار کملی والیا

(ذیشان ایوب گولڈ میڈلسٹ)

ﷺ ﷺ ﷺ ﷺ ﷺ

مرتبہ: محمد انور رانا

نعت خوان فیض رسول نے محبت رسول وچ ڈب کے عقیدت و اجہد اسفر طے کیتا اے اوس دے
فیضان نے اوہنوں شاعر بنا دتا اے ☆ ڈاکٹر عصمت اللہ زاہد

حالانکہ اے اوہناں دی عمر کوئی اپنی زیادہ نہیں پر فیروی اوہناں دے غزیہ تے نعتیہ کلام وچ
بڑی بزرگانہ چٹنگی پائی جان دی اے ☆ علامہ ابوطاھر عبدالعزیز چشتی

اوہ ہرگز نو آموزو کھالی نہیں دیندے - اوہناں دے کلام دی چٹنگی اوہناں نوں نعت کہن والیاں
وچ بلند مقام عطا کر دی اے ☆ پروفیسر محمد عبداللہ جمال

فیضان دی نعت گوئی خواصاں تے عاماں دوواں طبقییاں وچ برابر پسند کیتی جان دی اے

☆ پروفیسر سید منصور احمد خالد

فیضان ہو راں نے آپ ﷺ ہو راں دی پاک پوتر حیاتی دے لے لے قصے دو دوحرفی اکھراں
وچ سمودتے نیں ☆ پروفیسر غلام رسول عدیم

اوہ توحید تے رسالت دے فرق دی باریک دھار توں سچے کھبے ڈولیوں بغیر انج لنگھ گیا اے
جیویں مومن پلصراط توں لنگھ جان گے ☆ اسیر عابد

محبوب نال پیار دا اظہار کرن دے ون سونے رنگ ہونڈے نیں..... فیضان ہو راں ون
سونیاں بڑاں تے رنگ برنگیاں صنفتاں راہیں رب دے پیارے نوں خراج عقیدت پیش

کیتا اے ☆ جمیل احمد پال

”نعت نگر“ دی مقبولیت دا ایہ عالم اے پی ایہدیاں اکثر چیزاں چھپن توں پہلاں ای نگر نگر پہنچ
چھیاں نیں ☆ الحاج عبدالستار نیازی

اوہدیاں نعتاں وچ لفظاں دی سندرتا تے کوتا دے گلے ڈھکال مار دے نیں جہڑے راگ تے
راگنیاں وچ ڈھل کے دلاں وچ ڈیرا جاملین گے ☆ سجاد مرزا

میرے ایمان تے ایقان وی تقاضا کر دے نیں پئی میں اوہدے نعتیہ کلام نوں سرور انبیاء ﷺ
دے فیضان نال ای منسوب کر اں ☆ گوہر قریشی

”نعت نگر“ تو یکلا نعتیہ مجموعہ اے تے لہدے وچ جنے فنی فکری رنگ ورتے گئے
 نیں، میرے علم موجب حالی توڑی کسے ہور نعتیہ مجموعے وچ نہیں ورتے گئے۔ ایہ نعت پاک
 دی دس رنگی پیچھے اے تے جے ایہنوں ست رنگی پیچھے آکھئے تے ایہ وی مناپوے گا کہ
 لہدے کئی رنگاں وچ کچھ دو جے رنگ وی بھیہ مار دے نظر آوندے نیں۔ رنگاں دے ایس
 کھلار پار کچھے جذبے، سوچاں، سکاں، سدھر اں تے چاہل ساہ لہندے محسوس کیتے جاسکدے
 نیں جہڑے زندگی دے سارے روپ وکھاندے نیں۔

فیضان نے اردو تے اردو راہیں سامنے اون والیاں صنفیاں، بحر اں تے لفظ دی
 اپنی پنجابی نعت وچ بے تکلفی نال ورتے نیں تے انج پنجابی دے گھیر نوں ہور موکلا کیتا اے۔
 لہدے نال نال اوہنے پنجابی شاعری دے اصلے نوں اصلوں نہیں بھلا یا۔ دوواں زباناں تے اکو
 جیسی قدرت دے نال دھا کویں عقیدت تے شیرت پاک دی خبر نے اوہنوں مضموناں دی
 تھوڑ نہیں اون دتی۔ اوہنے نعت وچ ماحول، معاشرے تے امت دے حال تے وی نظر پائی
 اے تے عصری لوڑاں دا وی ساتھ دتا اے۔ مصطفائی انقلاب دا ذکر چھیڑ کے شاعر نے امت
 نوں اپنے اصل نال رشتہ مز کے جوڑن ول توجہ دوائی اے۔ وطن دی محبت دے تقاضے وی
 سامنے لیاندے نیں۔ موسیقی شاعر دے لفظ لفظ وچوں پھٹ پندی اے۔ تشبیہاں، تلمیحاں،
 علامتاں تے استعاریاں نال نعت وچ دل کھویں رنگ بھرن دی چنگی کوشش کیتی گئی اے۔
 اوہدی طبیعت دی عاجزی نعت واسطے بڑی نیک فال اے۔ اوہدی لگن چنگے توں
 چنگا سوچن توں تھکدی نہیں۔ حضور پاک ﷺ نال اوہدا تعلق کپے توں پکا ہور ہیا اے۔
 عقیدت دے نال اوہدا علم دی ودھ رہیا اے۔ اوہ اک اچا سچا فنکار اے جہڑا ہر ویلے نویاں
 زمیناں تے نویاں فضاواں دی بھال وچ اے۔

حفیظ تائب